Rozpocznij przygodę z C# i platformą .NET!

Wydanie drugie
Obejmuje C# i .Net 4.0
oraz Visual Studio 2010

Rusz głową!

C#

Zarządzaj danymi, używając LINQ

Napisz w pełni funkcjonalną grę zręcznościową w stylu retro

Dowiedz się, jak metody rozszerzające pomogły Zuzannie nagiąć reguły panujące w Obiektowie

Przewodnik do nauki praktycznego programowania w C# i .NET

Poznaj sekrety abstrakcji i dziedziczenia

Przekonaj się, jak Jakub użył kolekcji generycznych, by zapanować nad swoimi danymi

O'REILLY®

Andrew Stellman, Jennifer Greene PSE

Helion

helion.pl

Idź do

- Spis treści
- Przykładowy rozdział
- Skorowidz

Katalog książek

- Katalog online
- Zamów drukowany katalog

Twój koszyk

- Dodaj do koszyka

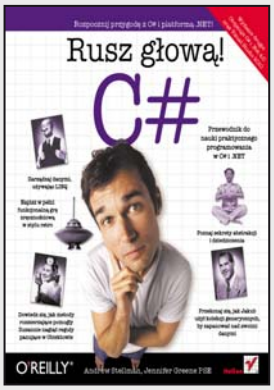
Cennik i informacje

- Zamów informacje o nowościach
- Zamów cennik

Czytelnia

- Fragmenty książek online

C#. Rusz głową!

Autorzy: Andrew Stellman, Jennifer Greene PSE
Tłumaczenie: Piotr Rajca na podstawie „Head First C#. Edycja polska" w tłumaczeniu Pawła Dyla
ISBN: 978-83-246-2953-4
Tytuł oryginału: Head First C#: A Learner's Guide to Real-World Programming with Visual C# and .NET
Format: 200×230, stron: 800

Rozpocznij przygodę z C# i platformą .NET!

- Jak tworzyć kod dla różnych platform?
- Jak przygotować środowisko pracy?
- Jak operować na dużych zbiorach danych z użyciem LINQ?

C# to jeden z języków, dzięki którym możesz pisać przenośny kod. Nie musisz się martwić o to, jakiego systemu używa Twój klient. Najważniejsze, żeby posiadał środowisko uruchomieniowe: .NET Framework, Mono lub DotGNU. Czyż nie zawsze marzyłeś o tym żeby napisać kod raz, a potem bez żadnych dodatkowych nakładów uruchamiać go na różnych platformach? Twoje marzenia właśnie się spełniają!

Dzięki tej książce, należącej do cenionej serii „Rusz głową", opanujesz język C# w mgnieniu oka! Tylko kilkaset stron dzieli Cię od swobodnego poruszania się w kodzie napisanym w tym języku. Każda z tych stron charakteryzuje się odpowiednią dawką humoru, doskonałą przejrzystością oraz perfekcyjnie przekazaną wiedzą. Czego się nauczysz? Przede wszystkim dowiesz się, jak stworzyć działający program w 10 minut. Następnie poznasz elementy programowania obiektowego – takie pojęcia jak hermetyzacja czy dziedziczenie nie będą Ci obce! Kolejne strony przynoszą szeroki zakres wiedzy dotyczący operacji na plikach, obsługi wyjątków oraz tworzenia interfejsu użytkownika. Wreszcie poznasz język LINQ służący do efektywnego operowania na zbiorach danych. „C#. Rusz głową!" to idealna propozycja dla wszystkich czytelników chcących rozpocząć przygodę z językiem C# oraz platformą .NET.

- Przygotowanie środowiska pracy, zapoznanie z Visual Studio
- Wsparcie Visual Studio dla programisty
- Anatomia programu
- Praca z debuggerem
- Pętle, instrukcje warunkowe
- Elementy programowania obiektowego
- Typy zmiennych
- Referencje
- Tablice
- Hermetyzacja obiektów
- Implementacja interfejsów
- Typy wyliczeniowe
- Operowanie strumieniami danych
- Obsługa wyjątków
- Wykorzystanie języka LINQ do operacji na bazach danych i dużych zbiorach informacji
- Tworzenie interfejsu użytkownika

Zobacz, jakie możliwości kryje język C#. To nie jest trudne!

Kontakt

Helion SA
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel. 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl

© Helion 1991–2011

Spis treści (skrócony)

Wstęp 29

1 Zwiększ wydajność przy pomocy C#: *Aplikacje Visual Studio w 10 minut lub mniej* 41

2 To tylko kod: *Pod maską* 79

3 Obiekty: zorientuj się! *Tworzenie kodu ma sens* 121

4 Typy i referencje: *Jest 10:00. Czy wiesz, gdzie są Twoje dane?* 159

Laboratorium C# numer 1: *Dzień na wyścigach* 201

5 Hermetyzacja: *Co ma być ukryte... niech będzie ukryte* 211

6 Dziedziczenie: *Drzewo genealogiczne Twoich obiektów* 247

7 Interfejsy i klasy abstrakcyjne: *Klasy, które dotrzymują swoich obietnic* 299

8 Typy wyliczeniowe i kolekcje: *Przechowywanie dużej ilości danych* 355

Laboratorium C# numer 2: *Wyprawa* 411

9 Odczyt i zapis plików: *Zapisz tablice bajtów, zapisz świat* 433

10 Obsługa wyjątków: *Gaszenie pożarów nie jest już popularne* 487

11 Zdarzenia i delegaty: *Co robi Twój kod, kiedy nie patrzysz* 529

12 Powtórka i pokaz: *Wiedza, moc i tworzenie ciekawych rzeczy* 563

13 Kontrolki i grafika: *Upiększ to* 611

14 Kapitan Wspaniały: *Śmierć obiektu* 669

15 LINQ: *Przejmij kontrolę nad danymi* 707

Laboratorium C# numer 3: *Invaders* 735

Dodatek A *Pozostałości: 11 najważniejszych rzeczy, które chcieliśmy umieścić w tej książce* 757

Skorowidz 791

Spis treści (z prawdziwego zdarzenia)

Wstęp

Przygotuj się na C#. Właśnie sobie siedzisz i próbujesz się czegoś nauczyć, ale mózg wciąż powtarza Ci, że cała ta nauka *nie jest ważna*. Twój umysł mówi: „Lepiej wyjdź z pokoju i zajmij się ważniejszymi sprawami, takimi jak to, których dzikich zwierząt unikać, oraz to, że strzelanie z łuku na golasa nie jest dobrym pomysłem". W jaki sposób oszukać mózg, tak aby myślał, że Twoje życie naprawdę zależy od nauki C#?

Dla kogo jest ta książka? 30

Wiemy, o czym myślisz 31

Metapoznanie: myślenie o myśleniu 33

Zmuś swój mózg do posłuszeństwa 35

Przeczytaj to 37

Grupa korektorów technicznych 38

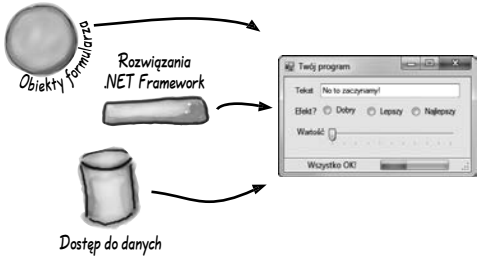
Podziękowania 39

Zwiększ wydajność przy pomocy C#

1 Aplikacje Visual Studio w 10 minut lub mniej

Czy chcesz tworzyć wspaniałe programy naprawdę szybko? Wraz z C# dostajesz do ręki **potężny język programowania** i wartościowe narzędzie. Dzięki **Visual Studio IDE** do historii przejdą sytuacje, w których musiałeś pisać jakiś nędzny kod, by ponownie zapewnić prawidłowe działanie przycisku. I to nie wszystko. Dodatkowo będziesz mógł **skupić się na faktycznym wykonywaniu swojej pracy,** zamiast starać się zapamiętać, który parametr metody odpowiadał za *nazwę* przycisku, a który za *wyświetlany na nim tekst*. Brzmi zachęcająco? Przewróć zatem stronę i przystąpmy do programowania.

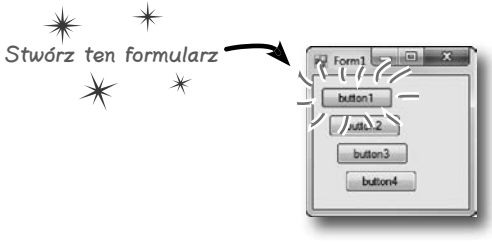
Dlaczego powinieneś uczyć się C#	42
C# oraz Visual Studio ułatwiają wiele czynności	43
Pomóż dyrektorowi naczelnemu zrezygnować z papieru	44
Sprawdź potrzeby Twoich użytkowników, zanim zaczniesz tworzyć program	45
Oto program, który zamierzasz stworzyć	46
Co robisz w Visual Studio	48
Co Visual Studio robi za Ciebie	48
Stwórz interfejs użytkownika	52
Za kulisami Visual Studio	54
Dodaj coś do automatycznie wygenerowanego kodu	55
Potrzebujemy bazy danych do przechowywania naszych informacji	58
IDE utworzyło bazę danych	59
SQL jest swoim własnym językiem	59
Tworzenie tabeli dla listy kontaktowej	60
Zakończ tworzenie tabeli	65
Wstaw dane z kart do bazy	66
Połącz formularz z bazą danych, korzystając ze źródeł danych	68
Dodaj kontrolki powiązane z bazą danych do formularza	70
Jak zamienić TWOJĄ aplikację w aplikację WSZYSTKICH	75
Przekaż aplikację innym użytkownikom	76
Jeszcze nie skończyłeś: przetestuj instalację	77
Stworzyłeś pełnowartościową aplikację bazodanową	78

To tylko kod

2 Pod maską

Jesteś programistą, nie jedynie użytkownikiem IDE. IDE może wykonać za Ciebie wiele pracy, ale na razie jest to wszystko, co może dla Ciebie zrobić. Oczywiście, istnieje wiele **powtarzalnych czynności** podczas pisania aplikacji i IDE okazuje się tu bardzo pomocne. Praca z nim to jednak *dopiero początek*. Możesz wycisnąć ze swoich programów znacznie więcej — **pisanie kodu C#** to właśnie droga, która doprowadzi Cię do tego celu. Jak tylko osiągniesz mistrzowski poziom w kodowaniu, nie będzie *żadnej* rzeczy, której Twój program nie umiałby zrobić.

Kiedy robisz to…	80
…IDE robi to	81
Skąd się biorą programy	82
IDE pomaga Ci kodować	84
Kiedy zmieniasz coś w IDE, zmieniasz także swój kod	86
Anatomia programu	88
Twój program wie, gdzie zacząć	90
W tej samej przestrzeni nazw mogą być dwie klasy	97
Twoje programy używają zmiennych do pracy z danymi	98
C# używa znanych symboli matematycznych	100
Użyj debugera by zobaczyć jak zmieniają się wartości zmiennych	101
Pętle wykonują czynność wielokrotnie	103
Kodowanie czas zacząć	104
Instrukcje if/else podejmują decyzje	105
Ustal warunki i sprawdź, czy są prawdziwe	106

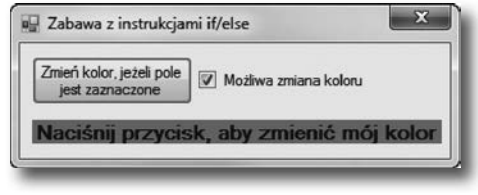

Za każdym razem, kiedy tworzysz nowy program, definiujesz dla niego przestrzeń nazw. W ten sposób jego kod jest odseparowany od innych klas platformy .NET.

Klasy zawierają **fragmenty** kodu Twojego programu (chociaż istnieją także bardzo małe aplikacje składające się z tylko jednej klasy).

Klasa posiada jedną lub więcej metod. Twoje metody zawsze będą umieszczane **wewnątrz klas**, a każda z nich będzie się składała z instrukcji i wyrażeń — jak te, które do tej pory widziałeś.

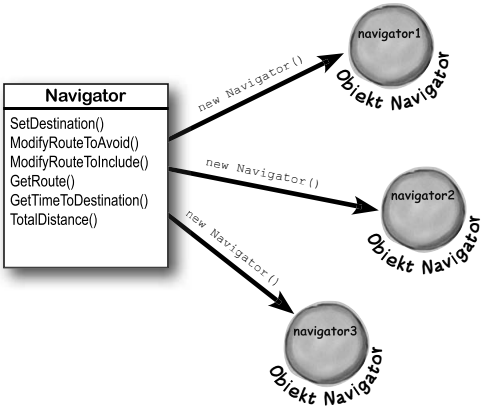

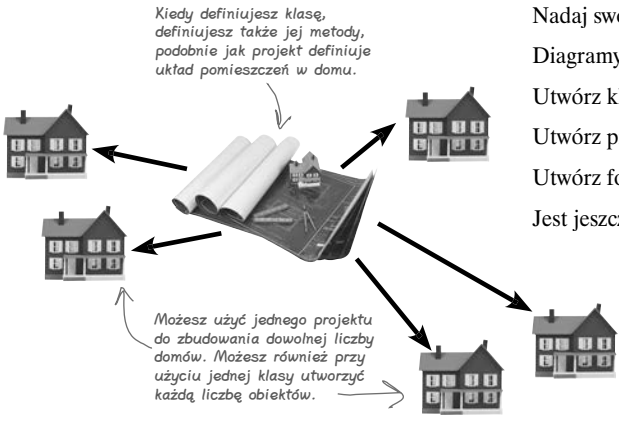

Obiekty: zorientuj się!

3 Tworzenie kodu ma sens

Każdy pisany przez Ciebie program rozwiązuje jakiś problem. Rozpoczynając pisanie programu zawsze warto zacząć od zastanowienia się, jaki *problem* ma on rozwiązywać. Pozwalają one tworzyć strukturę kodu tak, by odpowiadała ona rozwiązywanemu problemowi, dzięki czemu będziesz mógł *skoncentrować się na samym problemie*, a nie ma mechanice tworzenia kodu. Prawidłowe użycie obiektów spowoduje, że proces pisania kodu stanie się bardziej *intuicyjny*, a jego późniejsza analiza i modyfikacja — znacznie łatwiejsze.

W jaki sposób Maciek myśli o swoich problemach 122

W jaki sposób system nawigacyjny w samochodzie Maćka rozwiązuje jego problemy 123

Klasa Navigator napisana przez Maćka posiada metody do ustalania i modyfikacji tras 124

Wykorzystaj to, czego się nauczyłeś, do napisania prostego programu używającego klas 125

Maciek może użyć obiektów do rozwiązania swojego problemu 128

Używasz klasy do utworzenia obiektu 129

Kiedy tworzysz obiekt na podstawie klasy, to taki obiekt nazywamy instancją klasy 130

Lepsze rozwiązanie... uzyskane dzięki obiektom! 131

Instancja używa pól do przechowywania informacji 136

Stwórzmy kilka instancji! 137

Dzięki za pamięć 138

Co Twój program ma na myśli 139

Możesz używać nazw klas i metod w celu uczynienia kodu bardziej intuicyjnym 140

Nadaj swojej klasie naturalną strukturę 142

Diagramy klas pozwalają w sensowny sposób zorganizować klasy 144

Utwórz klasę do pracy z kilkoma facetami 148

Utwórz projekt dla facetów 149

Utwórz formularz do interakcji z facetami 150

Jest jeszcze prostszy sposób inicjalizacji obiektów 153

Typy i referencje

4 Jest 10:00. Czy wiesz, gdzie są Twoje dane?

Typ danych, baza danych, dane komandora porucznika… wszystko to są ważne rzeczy. Bez danych Twoje programy są bezużyteczne. Potrzebujesz informacji dostarczanych przez użytkowników. Na jej podstawie wyszukujesz lub tworzysz nową **informację** i zwracasz ją użytkownikom. W rzeczywistości prawie wszystko, co robisz podczas programowania, sprowadza się do **pracy z danymi** w taki czy w inny sposób. W tym rozdziale dowiesz się o różnych aspektach **typów danych** C#, nauczysz się pracować z danymi w programie, a nawet odkryjesz kilka pilnie strzeżonych sekretów o **obiektach** (*psssst… obiekty to także dane*).

Typ zmiennej określa rodzaj danych, jakie zmienna może przechowywać 160

Zmienna jest jak kubek z danymi 162

10 kilogramów danych w pięciokilogramowej torebce 163

Nawet wtedy, gdy liczba ma prawidłowy rozmiar, nie możesz przypisać jej do każdej zmiennej 164

Kiedy rzutujesz wartość, która jest zbyt duża, C# dopasowuje ją automatycznie 165

C# przeprowadza niektóre rzutowania automatycznie 166

Kiedy wywołujesz metodę, zmienne muszą pasować do typów parametrów 167

Połączenie = z operatorem 172

Także obiekty używają zmiennych 173

Korzystaj ze swoich obiektów za pomocą zmiennych referencyjnych 174

Referencje są jak etykiety do Twoich obiektów 175

Jeżeli nie ma już żadnej referencji, Twoje obiekty są usuwane z pamięci 176

Referencje wielokrotne i ich efekty uboczne 177

Dwie referencje oznaczają DWA sposoby na zmianę danych obiektu 182

Specjalny przypadek: tablice 183

Witamy w barze Niechlujny Janek — najtańsze kanapki w mieście! 185

Obiekty używają referencji do komunikacji między sobą 187

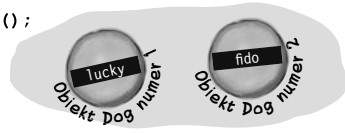
Tam, gdzie obiektów jeszcze nie było 188

Napisz grę w literki 193

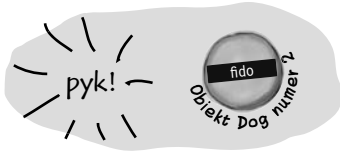

```
Dog fido;
Dog lucky = new Dog();
```

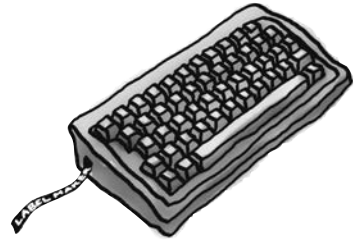


```
fido = new Dog();
```



```
lucky = null;
```


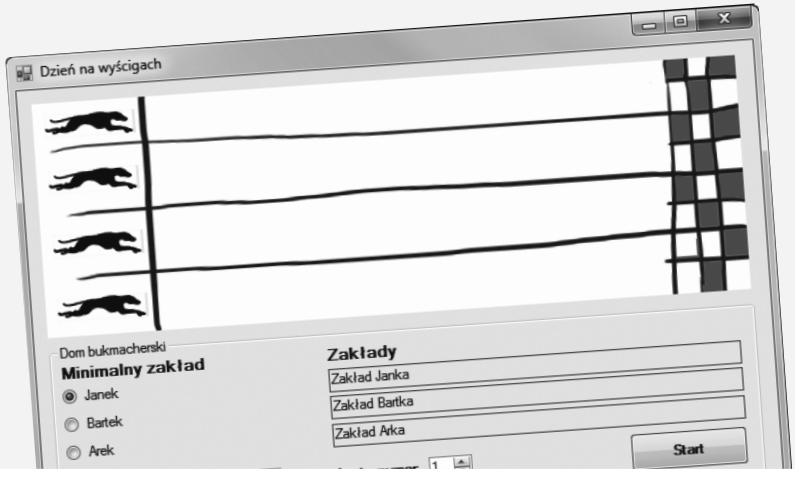
Laboratorium C# numer 1

Dzień na wyścigach

Janek, Bartek i Arek uwielbiają chodzić na tor wyścigowy, ale ciągła utrata pieniędzy powoduje u nich frustrację. Potrzebują symulatora, aby mogli określić zwycięzcę, zanim wyłożą pieniądze na zakłady. Jeśli dobrze wywiążesz się z zadania, będziesz miał procenty z ich wygranych.

Specyfikacja: stwórz symulator wyścigów 202

Końcowy produkt 210

Hermetyzacja

5 Co ma być ukryte... niech będzie ukryte

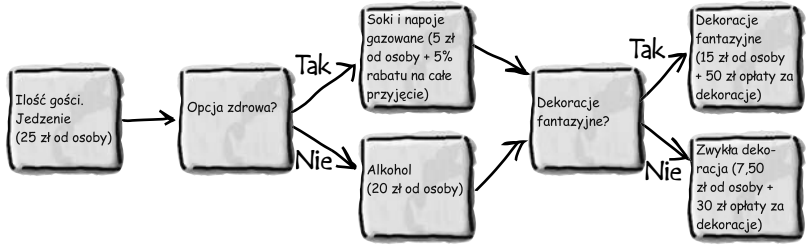
Czy kiedykolwiek marzyłeś o odrobinie prywatności? Czasami Twoje obiekty czują się tak samo. Na pewno nie lubisz sytuacji, w których ktoś, komu nie ufasz, czyta Twój pamiętnik lub przegląda wykazy Twoich operacji bankowych. Dobre obiekty nie pozwalają *innym* obiektom na oglądanie swoich pól. W tym rozdziale nauczysz się wykorzystywać potęgę **hermetyzacji**. **Sprawisz, że dane obiektów będą prywatne** i dodasz metody, które pozwolą Ci na **zabezpieczenie dostępu do danych**.

Krystyna planuje przyjęcia 212
Co powinien robić program szacujący? 213
Jazda próbna Krystyny 218
Każda opcja powinna być obliczana osobno 220
Bardzo łatwo przez przypadek źle skorzystać z obiektów 222
Hermetyzacja oznacza, że niektóre dane w klasie są prywatne 223
Użyj hermetyzacji w celu kontroli dostępu do metod i pól Twojej klasy 224
Ale czy jego prawdziwa tożsamość jest NAPRAWDĘ chroniona? 225
Dostęp do prywatnych pól i metod można uzyskać tylko z wnętrza klasy 226
Hermetyzacja utrzymuje Twoje dane w nieskazitelnym stanie 234
Właściwości sprawią, że hermetyzacja będzie łatwiejsza 235
Stwórz aplikację do przetestowania klasy Farmer 236
Użyj automatycznych właściwości do ukończenia klasy 237
Co wtedy, gdy chcemy zmienić pole mnożnika wyżywienia? 238
Użyj konstruktora do inicjalizacji pól prywatnych 239

Dziedziczenie

6 Drzewo genealogiczne Twoich obiektów

Czasami CHCIAŁBYŚ być dokładnie taki sam jak Twoi rodzice. Czy kiedykolwiek natknąłeś się na obiekt, który robiłby ***prawie*** wszystko, czego byś sobie od niego życzył? Czy kiedykolwiek znalazłeś się w takiej sytuacji, że gdybyś ***zmienił dosłownie kilka rzeczy***, obiekt byłby doskonały? Cóż, to tylko jeden z wielu powodów, które sprawiają, że **dziedziczenie** zalicza się do najważniejszy koncepcji i technik w języku C#. Kiedy skończysz czytać ten rozdział, dowiesz się jak **rozszerzać** obiekty, by móc wykorzystać ich zachowania i jednocześnie dysponować **elastycznością**, która pozwoli Ci te zachowania modyfikować. Unikniesz **wielokrotnego pisania kodu, przedstawisz prawdziwy świat** znacznie dokładniej, a w efekcie otrzymasz kod **łatwiejszy do zarządzania**.

Krystyna organizuje także przyjęcia urodzinowe 248

Potrzebujemy klasy BirthdayParty 249

Stwórz program Planista przyjęć w wersji 2.0 250

Kiedy klasy używają dziedziczenia, kod musi być napisany tylko raz 258

Zbuduj model klasy, rozpoczynając od rzeczy ogólnych i przechodząc do bardziej konkretnych 259

W jaki sposób zaprojektowałbyś symulator zoo? 260

Użyj dziedziczenia w celu uniknięcia zwielokrotniania kodu w klasach potomnych 261

Pomyśl, w jaki sposób pogrupować zwierzęta 263

Stwórz hierarchię klas 264

Każda klasa pochodna rozszerza klasę bazową 265

Klasa pochodna może przesłaniać odziedziczone metody w celu ich modyfikacji lub zmiany 270

W każdym miejscu, gdzie możesz skorzystać z klasy bazowej, możesz zamiast niej użyć jednej z jej klas pochodnych 271

Klasa pochodna może ukrywać metody klasy bazowej 278

Używaj override i virtual by dziedziczyć zachowania 280

Teraz jesteś już gotowy do dokończenia zadania Krystyny 284

Stwórz system zarządzania ulem 289

Najpierw stworzysz system podstawowy 290

Użyj dziedziczenia, aby rozszerzyć system zarządzania pszczołami 294

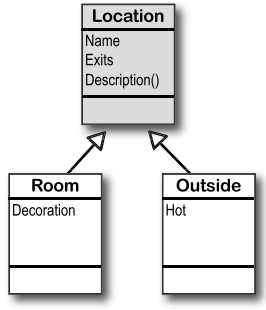

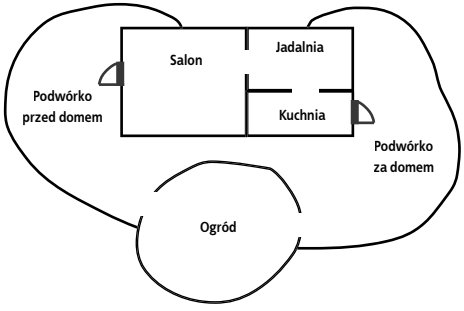
Interfejsy i klasy abstrakcyjne

7 Klasy, które dotrzymują swoich obietnic

Czyny potrafią powiedzieć więcej niż słowa. Czasami potrzebujesz pogrupować swoje obiekty na podstawie tego, **co robią**, zamiast tego, po jakiej klasie dziedziczą. To jest moment, w którym należy powiedzieć o **interfejsach**. Pozwalają one na pracę z każdą klasą, która jest w stanie wykonać daną czynność. Z **wielkimi możliwościami przychodzą wielkie obowiązki** i każda klasa, która implementuje interfejs, musi **wypełnić wszystkie swoje**... albo kompilator połamie Ci kolana, zrozumiałeś?

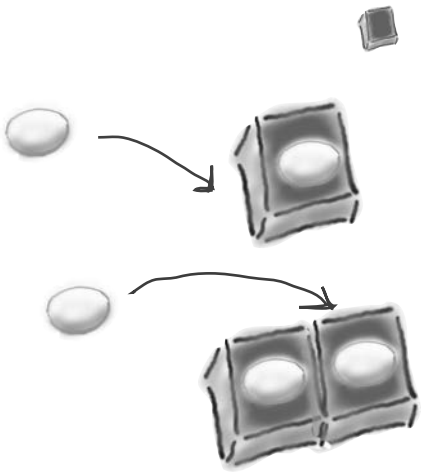

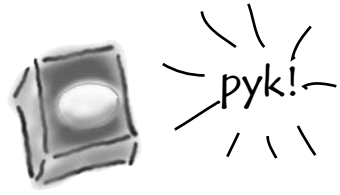
Wróćmy do pszczelej korporacji	300
Możemy użyć dziedziczenia do utworzenia klas dla różnych typów pszczół	301
Interfejs daje klasie do zrozumienia, że musi ona zaimplementować określone metody i właściwości	302
Użyj słowa kluczowego interface do zdefiniowania interfejsu	303
Klasy implementujące interfejsy muszą zawierać WSZYSTKIE ich metody	305
Nie możesz utworzyć instancji interfejsu, ale możesz uzyskać jego referencję	308
Referencje interfejsów działają tak samo jak referencje obiektów	309
Za pomocą „is” możesz sprawdzić, czy klasa implementuje określony interfejs	310
Interfejsy mogą dziedziczyć po innych interfejsach	311
Rzutowanie w górę działa w odniesieniu do obiektów i interfejsów	315
Rzutowanie w dół pozwala zamienić urządzenie z powrotem w ekspres do kawy	316
Rzutowanie w górę i w dół działa także w odniesieniu do interfejsów	317
Jest coś więcej niż tylko public i private	321
Modyfikatory dostępu zmieniają widoczność	322
Obiekty niektórych klas nigdy nie powinny być tworzone	325
Klasa abstrakcyjna jest jak skrzyżowanie klasy i interfejsu	326
Metoda abstrakcyjna nie ma ciała	329
Polimorfizm oznacza, że jeden obiekt może przyjmować wiele różnych postaci	337

Typy wyliczeniowe i kolekcje

8 Przechowywanie dużej ilości danych

Z deszczu pod rynnę. W rzeczywistym świecie nie musisz się zwykle zajmować danymi w małych ilościach i w niewielkich fragmentach. Nie, Twoje dane przychodzą do Ciebie w **grupach, stosach, pękach, kopach**. Potrzebujesz jakiegoś potężnego narzędzia do ich zorganizowania. Nadszedł czas, aby przedstawić **kolekcje**. Pozwalają one **przechowywać i sortować dane, a także zarządzać** wszystkimi danymi, które Twój program musi przeanalizować. W ten sposób możesz myśleć o pisaniu programów do pracy z danymi, a samo ich przechowywanie zostawić kolekcjom.

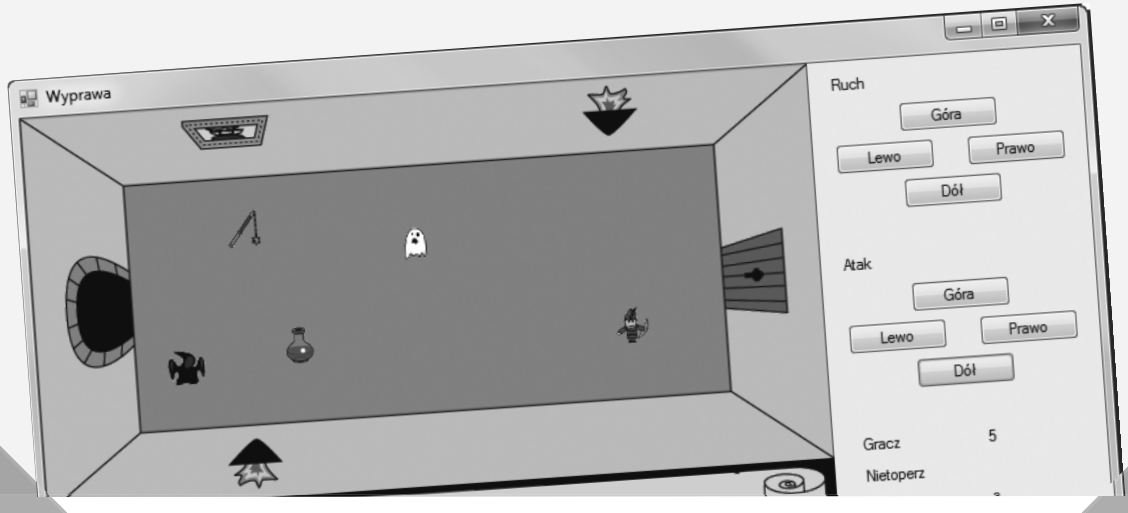
Łańcuchy znaków nie zawsze sprawdzają się przy kategoryzowaniu danych 356
Typy wyliczeniowe pozwalają Ci wyliczyć prawidłowe wartości 357
Typy wyliczeniowe pozwalają na reprezentowanie liczb za pomocą nazw 358
Możesz użyć tablicy, aby stworzyć talię kart... 361
Listy są bardziej elastyczne niż tablice 364
Typy generyczne mogą przechowywać każdy typ 368
Inicjalizatory kolekcji działają tak samo jak inicjalizatory obiektu 372
Stwórzmy listę kaczek 373
Listy są proste, ale SORTOWANIE może być skomplikowane 374
IComparable<T> pomoże Ci posortować listę kaczek 375
Użyj interfejsu IComparer, aby powiedzieć liście, jak ma sortować 376
Utwórz instancję obiektu porównującego 377
IComparer może wykonywać złożone porównania 378
Przesłonienie metody ToString() pozwala obiektom przedstawiać się 381
Zmień pętle foreach tak, by obiekty Duck i Card same się opisywały 382
Używając IEnumerable możesz rzutować całą listę w górę 384
Możesz tworzyć własne przeciążone metody 385
Wybrane funkcjonalności słownika 392
Napisz program korzystający ze słownika 393
I jeszcze WIĘCEJ typów kolekcji... 405
Kolejka działa według reguły: pierwszy przyszedł, pierwszy wyszedł 406
Stos działa według reguły: ostatni przyszedł, pierwszy wyszedł 407

Laboratorium C# numer 2

Wyprawa

Twoim zadaniem jest stworzenie gry przygodowej, w której potężny wojownik wyrusza na misję i dzielnie walczy, poziom za poziomem, ze śmiertelnie niebezpiecznymi wrogami. Stworzysz system turowy. Oznacza to, że najpierw gracz wykonuje jeden ruch, a następnie ruch wykonuje przeciwnik. Gracz może przesunąć się lub zaatakować; potem możliwość ruchu i ataku dostaje każdy z wrogów. Gra toczy się do czasu, aż gracz pokona wszystkich przeciwników na wszystkich siedmiu poziomach lub zginie.

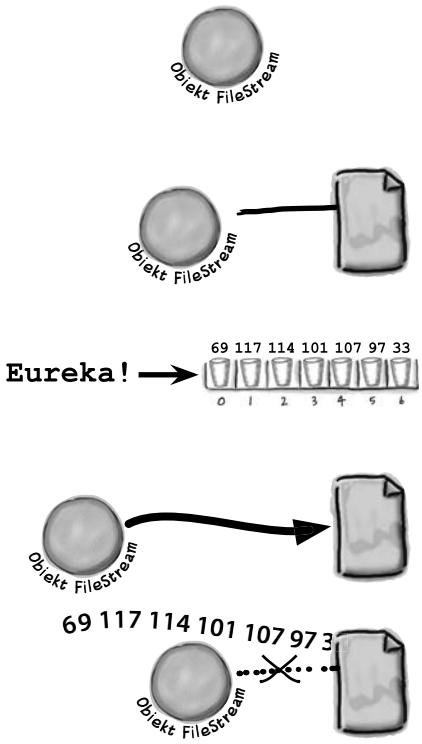
Specyfikacja: stwórz grę przygodową 412
Zabawa dopiero się zaczyna! 432

Odczyt i zapis plików

9 Zapisz tablice bajtów, zapisz świat

Czasami opłaca się być trwałym. Do tej pory wszystkie programy były krótkotrwałe. Uruchamiały się, działały przez chwilę i były zamykane. Czasami nie jest to wystarczające, zwłaszcza jeżeli zajmujesz się ważnymi danymi. Musisz mieć możliwość **zapisania swojej pracy**. W tym rozdziale pokażemy sposób **zapisywania danych do pliku**, a następnie **wczytania tych informacji z powrotem** do programu. Dowiesz się co nieco o **klasach strumieni** .NET i zetkniesz się z tajemnicami systemów **szesnastkowego** i **dwójkowego**.

C# używa strumieni do zapisu i odczytu danych	434
Różne strumienie zapisują i odczytują różne rzeczy	435
FileStream zapisuje bajty do pliku	436
W jaki sposób zapisać tekst do pliku w trzech prostych krokach	437
Zapis i odczyt wymaga dwóch obiektów	441
Dane mogą przechodzić przez więcej niż jeden strumień	442
Użyj wbudowanych obiektów do wyświetlenia standardowych okien dialogowych	445
Okna dialogowe są kolejnymi kontrolkami .NET	446
Okna dialogowe także są obiektami	447
Używaj wbudowanych klas File oraz Directory do pracy z plikami i katalogami	448
Używaj okien dialogowych do otwierania i zapisywania plików	451
Dzięki IDisposable obiekty usuwane są prawidłowo	453
Unikaj błędów systemowych, korzystając z instrukcji using	454
Zapisywanie danych do plików wymaga wielu decyzji	460
Użyj instrukcji switch do wyboru właściwej opcji	461
Serializacja pozwala Ci zapisywać lub odczytywać całe obiekty na raz	468
.NET automatycznie konwertuje tekst do postaci Unicode	473
C# może użyć tablicy bajtów do przesyłania danych	474
Pliki utworzone dzięki serializacji można także zapisywać i odczytywać ręcznie	477
Praca z plikami binarnymi może być skomplikowana	479
StreamReader i StreamWriter będą do tego odpowiednie	481
Użyj Stream.Read() do odczytywania bajtów ze strumienia	482

Obsługa wyjątków

10 Gaszenie pożarów nie jest już popularne

Programiści nie mają być strażakami. Pracowałeś jak wół, przebrnąłeś przez dokumentacje techniczne i kilka zajmujących książek *Rusz Głową!*, wspiąłeś się na szczyt swoich możliwości: jesteś **mistrzem programistów**. W dalszym ciągu musisz jednak odrywać się od pracy, ponieważ **program wyłącza się** lub **nie zachowuje się tak, jak powinien**. Nic nie wybija Cię z rytmu tak, jak obowiązek naprawienia dziwnego błędu... Z **obsługą wyjątków** możesz jednak napisać kod, który **poradzi sobie z pojawiającymi się problemami**. Jest nawet lepiej, możesz bowiem zareagować na ich pojawienie się i sprawić, że wszystko **będzie dalej działało**.

Damian potrzebuje swoich wymówek, aby być mobilnym 488

Kiedy program zgłasza wyjątek, .NET tworzy obiekt Exception 492

Wszystkie obiekty wyjątków dziedziczą po Exception 496

Debuger pozwala Ci wyśledzić wyjątki w kodzie i zapobiec im 497

Użyj debugera wbudowanego w IDE, aby znaleźć problem w programie do zarządzania wymówkami 498

Obsłuż wyjątki za pomocą try i catch 503

Co się stanie, jeżeli wywoływana metoda będzie niebezpieczna? 504

Użyj debugera do prześledzenia przepływu w blokach try/catch 506

Jeśli posiadasz kod, który ZAWSZE musi zostać wykonany, zastosuj finally 508

Jedna klasa zgłasza wyjątek, inna klasa go wyłapuje 515

Pszczoły potrzebują wyjątku OutOfHoney 516

Łatwy sposób na uniknięcie licznych problemów: using umożliwia Ci stosowanie try i finally za darmo 519

Unikanie wyjątków: zaimplementuj IDisposable, aby przeprowadzić własne procedury sprzątania 520

Najgorszy z możliwych bloków catch: komentarze 522

Tymczasowe rozwiązania są dobre (tymczasowo) 523

Kilka wskazówek dotyczących obsługi wyjątków 524

Damian w końcu pojechał na urlop... 527

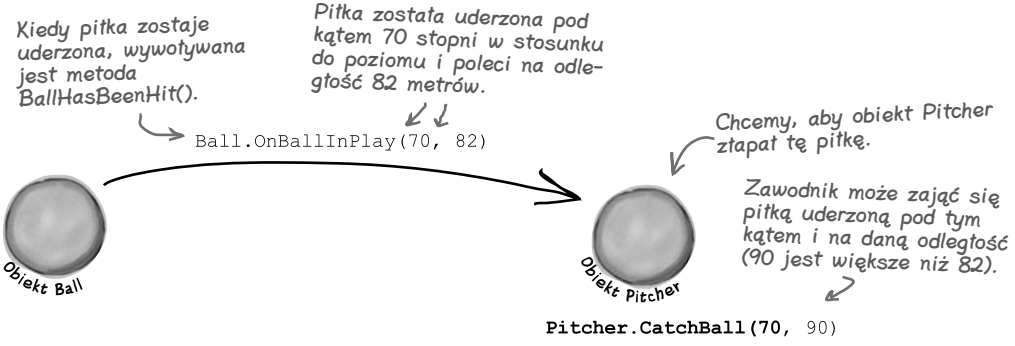

Zdarzenia i delegaty

11 Co robi Twój kod, kiedy nie patrzysz

Twoje obiekty zaczynają myśleć o sobie. Nie możesz zawsze kontrolować tego, co robią Twoje obiekty. Czasami różne rzeczy... zdarzają się. Kiedy to następuje, chciałbyś, aby Twoje obiekty były wystarczająco sprytne i odpowiednio **reagowały**. To miejsce, w którym do akcji wkraczają zdarzenia. Jeden obiekt *udostępnia* zdarzenie, inny je *obsługuje* i wszystko pracuje razem, aby całość działała sprawnie. Jest to wspaniałe, o ile nie chcesz, by Twój obiekt mógł kontrolować kto będzie mógł nasłuchiwać jego zdarzeń. Wtedy bardzo pomocne okazują się **funkcje zwrotne**.

Czy kiedykolwiek marzyłeś o tym, aby Twoje obiekty potrafiły samodzielnie myśleć?	530
Ale skąd obiekt WIE, że ma odpowiedzieć?	530
Kiedy wystąpi ZDARZENIE... obiekty nasłuchują	531
Jeden obiekt wywołuje zdarzenie, inne nasłuchują...	532
Potem inne obiekty obsługują zdarzenie	533
Łącząc punkty	534
IDE automatycznie tworzy za Ciebie procedury obsługi zdarzeń	538
Ogólny typ EventHandler pozwala definiować własne typy zdarzeń	544
Wszystkie formularze, które utworzyłeś, używają zdarzeń	545
Jedno zdarzenie, wiele procedur obsługi	546
Połączenie nadawców zdarzenia z jego odbiorcami	548
Delegat ZASTĘPUJE właściwą metodę	549
Delegat w akcji	550
Każdy obiekt może subskrybować publiczne zdarzenie...	553
Użyj funkcji zwrotnej, by wiedzieć kto nasłuchuje	554
Funkcje zwrotne są jedynie sposobem używania delegatów	556

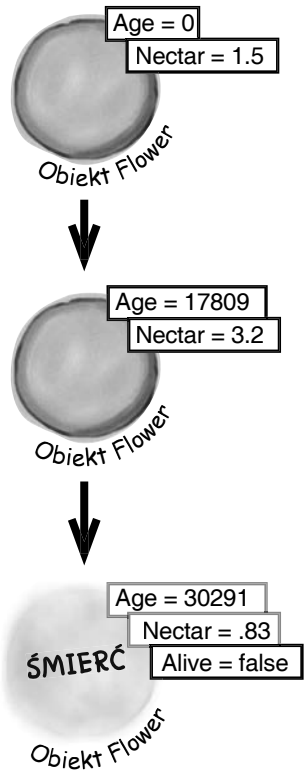

Powtórka i pokaz

12 Wiedza, moc i tworzenie ciekawych rzeczy

Uczenie się nie jest dobre, dopóki czegoś nie ZBUDUJESZ. Dopóki nie napiszesz kodu, który działa, nie będziesz miał pewności czy na pewno zrozumiałeś najtrudniejsze zagadnienia języka C#. W tym rozdziale mamy zamiar sprawdzić czego się nauczyłeś. Przedstawimy w nim także kilka nowych zagadnień, którymi już niebawem się zajmiemy. Wszystko to będzie stanowić pierwszy etap prac nad **naprawdę złożoną aplikacją**, która ma Ci pokazać, czy naprawdę dobrze opanowałeś zagadnienia opisywane w poprzednich rozdziałach. A zatem przygotuj się... nadszedł czas **pisania programu**!

Życie i śmierć kwiatów

Przebyłeś długą drogę	564
Zajmowaliśmy się także pszczołami	565
Architektura symulatora ula	566
Budowanie symulatora ula	567
Życie i śmierć kwiatów	571
Teraz potrzebujemy klasy Bee	572
PPBP (Programiści Przeciwko Bezdomnym Pszczołom)	576
Ul działa na miód	576
Wypełnianie klasy Hive	580
Metoda Go() klasy Hive	581
Jesteśmy gotowi na stworzenie świata	582
Tworzymy system turowy	583
Oto kod klasy World	584
Uczenie pszczół zachowań	590
Główny formularz wywołuje Go() dla całego świata	592
Możemy użyć obiektu World do pobrania statystyk	593
Zegary sygnalizują zdarzenia wielokrotnie	594
Za kulisami zegar używa zdarzeń	595
Pracujmy z grupami pszczół	602
Kolekcje kolekcjonują... DANE	603
LINQ ułatwia pracę z danymi w kolekcjach i bazach danych	605
Ostatnie wyzwanie: Otwórz i Zapisz	607

Kontrolki i grafika

13 Upiększ to

Czasami musisz wziąć sprawy grafiki we własne ręce. Przez większość czasu polegaliśmy na kontrolkach i w naszych aplikacjach korzystaliśmy z ich możliwości obsługi grafiki. Czasami to wszystko nie wystarcza — na przykład wtedy, gdy chcesz **animować obrazek**. Jeśli już przejdziesz do animacji, będziesz musiał dla programu .NET **stworzyć własne kontrolki**, być może dodając **podwójne buforowanie**. Czasem nawet będziesz zmuszony do **rysowania bezpośrednio na formularzach**. Wszystko to zaczyna się od obiektu **Graphics**, obiektów **Bitmap** i determinacji, aby zburzyć dotychczasowy porządek w zarządzaniu grafiką.

Cały czas do interakcji z programami używałeś kontrolek 612

Kontrolki formularza są tylko obiektami 613

Użyj kontrolek do animacji symulatora ula 614

Dodaj do projektu rendering 616

Kontrolki są dobrze dostosowane do wyświetlania różnych elementów wizualnych 618

Stwórz swoją pierwszą animowaną kontrolkę 621

Utwórz przycisk, aby dodać BeeControl do formularza 624

Twoje kontrolki także muszą usuwać swoje kontrolki! 625

UserControl to dobry sposób na tworzenie kontrolek 626

Mechanizm renderujący używa BeeControl do rysowania animowanych pszczół na formularzu 628

Dodaj do projektu formularze reprezentujące ul i pole 630

Stwórz klasę Renderer 631

Zmieniłeś rozmiar bitmap przy pomocy obiektu Graphics 640

Zasoby Twoich obrazków przechowywane są w postaci obiektów Bitmap 641

Użyj System.Drawing, by samemu PRZEJĄĆ KONTROLĘ nad grafiką 642

30-sekundowa podróż do świata tajemnic grafiki GDI+ 643

Użyj Graphics, aby na formularzu narysować obrazek 644

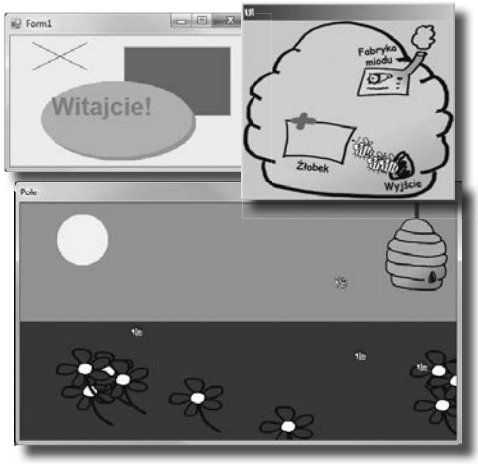
Klasa Graphics może usunąć problem przezroczystości... 649

Użyj zdarzenia Paint, aby grafika była mocno związana z formularzem 650

Bliższe spojrzenie na sposób rysowania formularzy i kontrolek 653

Podwójne buforowanie czyni animację bardziej płynną 656

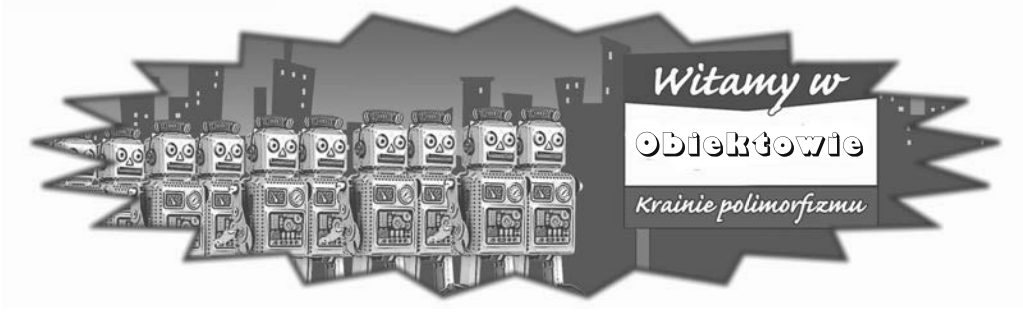
Użyj obiektu Graphics i procedury obsługi zdarzenia do drukowania 662

14 Kapitan Wspaniały
Śmierć obiektu

Twoją ostatnią szansą na ZROBIENIE czegoś… jest użycie finalizatora 676
Kiedy DOKŁADNIE wywoływany jest finalizator? 677
Dispose() działa z using, a finalizatory działają z mechanizmem oczyszczania pamięci 678
Finalizatory nie mogą polegać na stabilności 680
Spraw, aby obiekt serializował się w Dispose() 681
Struktura jest podobna do obiektu… 685
… ale nie jest obiektem 685
Wartości są kopiowane, referencje są przypisywane 686
Stos i sterta: więcej na temat pamięci 689
Używaj parametrów wyjściowych by zwracać z metody więcej niż jedną wartość 692
Przekazuj referencje, używając modyfikatora ref 693
Używaj parametrów opcjonalnych, by określać wartości domyślne 694
Jeśli musisz używać wartości pustych, stosuj typy, które je akceptują 695
Typy akceptujące wartości puste poprawiają odporność programów 696
Kapitan Wspaniały… nie tak bardzo 699
Metody rozszerzające zwiększają funkcjonalność ISTNIEJĄCYCH klas 700
Rozszerzanie podstawowego typu: string 702

LINQ

15 Przejmij kontrolę nad danymi

To świat przepełniony danymi... lepiej żebyś wiedział, jak w nim żyć. Czasy, gdy mogłeś programować kilka dni, a nawet kilka tygodni, bez konieczności pracy **z ogromem danych**, minęły już bezpowrotnie. Nadeszła epoka, w której ***wszystko opiera się na danych***. W rzeczywistości dość często będziesz musiał pracować z danymi, które pochodzą z więcej niż **jednego źródła**... i będą zapisane w różnych formatach. Bazy danych, XML, kolekcje z innych programów... wszystko to jest częścią pracy dobrego programisty C#. W tym miejscu do dzieła wkracza LINQ. To nie tylko sposób na **pobieranie danych** w prosty, intuicyjny sposób. Pozwala on także **grupować** i **łączyć dane pochodzące z różnych źródeł**.

Łatwy projekt…	708
…ale dane są w różnych miejscach	709
Dzięki LINQ możesz pobrać dane z różnych źródeł	710
Kolekcje .NET są przystosowane do działania z LINQ	711
LINQ ułatwia wykonywanie zapytań	712
LINQ jest prosty, ale Twoje zapytania wcale takie być nie muszą	713
LINQ ma wiele zastosowań	716
LINQ może połączyć Twoje wyniki w grupy	721
Połącz wartości Janka w grupy	722
Użyj Join do połączenia dwóch kolekcji w jednym zapytaniu	725
Janek zaoszczędził mnóstwo szmalu	726
Połącz LINQ z bazą danych SQL	728
Użyj join, aby połączyć dane Starbuzz i Papierni Obiektowo	732

Laboratorium C# numer 3

Invaders

Dzięki temu laboratorium oddasz hołd jednej z najbardziej popularnych, czczonych i powielanych ikon w historii gier komputerowych. Nie potrzebuje ona żadnego wprowadzenia. Czas utworzyć grę Invaders.

Dziadek wszystkich gier	736
Można zrobić znacznie więcej...	755

Pozostałości

A

11 najważniejszych rzeczy, które chcieliśmy umieścić w tej książce

Zabawa dopiero się zaczyna! Pokazaliśmy Ci mnóstwo wspaniałych narzędzi do tworzenia naprawdę **potężnych programów** w C#. Nie jest jednak możliwe, abyśmy w tej książce zmieścili **każde narzędzie, technologię i technikę** — nie ma ona po prostu tylu stron. Musieliśmy podjąć *naprawdę przemyślaną decyzję*, co umieścić, a co pominąć. Oto kilka tematów, których nie mogliśmy przedstawić. Pomimo tego, że nie zajęliśmy się nimi, w dalszym ciągu myślimy, że są one **ważne i przydatne**. Należałoby więc chociaż o nich wspomnieć — tak też zrobiliśmy.

1. Podstawy 758
2. Przestrzenie nazw i złożenia 764
3. Użyj BackgroundWorker, by poprawić działanie interfejsu użytkownika 768
4. Klasa Type oraz metoda GetType() 771
5. Równość, IEquatable oraz Equals() 772
6. Stosowanie yield return do tworzenia obiektów umożliwiających iterację 775
7. Refaktoryzacja 778
8. Anonimowe typy i metody oraz wyrażenia lambda 780
9. Serializacja przy użyciu DataContractSerializer 782
10. Zastosowanie LINQ to XML 784
11. Windows Presentation Foundation 786

Czy wiesz, że C# i .NET Framework potrafią… 788

S

Skorowidz

791

Aplikacje Visual Studio w 10 minut lub mniej

Czy chcesz tworzyć wspaniałe programy naprawdę szybko? Wraz z C# dostajesz do ręki **potężny język programowania** i wartościowe narzędzie. Dzięki **Visual Studio IDE** do historii przejdą sytuacje, w których musiałeś pisać jakiś nędzny kod, by ponownie zapewnić prawidłowe działanie przycisku. I to nie wszystko. Dodatkowo będziesz mógł skupić się na **faktycznym wykonywaniu swojej pracy**, zamiast starać się zapamiętać, który parametr metody odpowiadał za *nazwę* przycisku, a który za *wyświetlany na nim tekst*. Brzmi zachęcająco? Przewróć zatem stronę i przystąpmy do programowania.

Dlaczego powinieneś uczyć się C#

C# oraz Visual Studio IDE ułatwiają Ci poznanie tajników pisania kodu i, co ważne, pisania go szybko. Kiedy pracujesz z C#, pakiet Visual Studio jest Twoim najlepszym przyjacielem oraz stałym kompanem.

*IDE — lub Visual Studio **Integrated Development Environment** — pełni ważną rolę w pracy z C#. To program, który pozwala Ci edytować kod, zarządzać plikami, a także publikować Twoje projekty.*

A oto lista czynności, które IDE wykonuje za Ciebie:

Za każdym razem, kiedy zamierzasz rozpocząć pisanie programu lub chociażby umieścić przycisk na formularzu, Twój program potrzebuje całej masy powtarzającego się kodu.

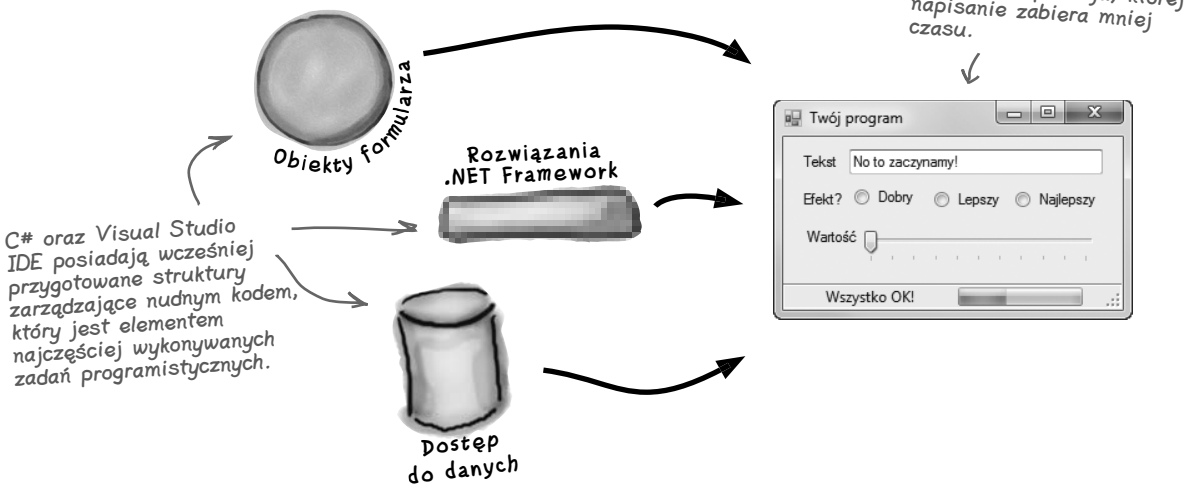
```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Windows.Forms;
namespace A_New_Program
{
    static class Program
    {
        /// <summary>
        /// The main entry point for the application.
        /// </summary>
        [STAThread]
        static void Main()
        {
            Application.EnableVisualStyles();
            Application.SetCompatibleTextRenderingDefault(false);
            Application.Run(new Form1());
        }
    }
}
```

```
private void InitializeComponent()
{
  this.button1 = new System.Windows.Forms.Button();
  this.SuspendLayout();
  //
  // button1
  //
  this.button1.Location = new System.Drawing.Point(105, 56);
  this.button1.Name = "button1";
  this.button1.Size = new System.Drawing.Size(75, 23);
  this.button1.TabIndex = 0;
  this.button1.Text = "button1";
  this.button1.UseVisualStyleBackColor = true;
  this.button1.Click += new System.EventHandler(this.button1_Click);
  //
  // Form1
  //
  this.AutoScaleDimensions = new System.Drawing.SizeF(8F, 16F);
  this.AutoScaleMode = System.Windows.Forms.AutoScaleMode.Font;
  this.ClientSize = new System.Drawing.Size(292, 267);
  this.Controls.Add(this.button1);
  this.Name = "Form1";
  this.Text = "Form1";
  this.ResumeLayout(false);
}
```

Tyle kodu potrzeba, aby narysować przycisk na formularzu. Dodanie do niego nieco większej ilości elementów wizualnych może spowodować, że wynikowy kod będzie dziesięć razy dłuższy.

Co otrzymujesz razem z Visual Studio oraz C#?

Z językiem C#, przystosowanym do programowania Windows, oraz Visual Studio IDE możesz natychmiast skupić się na tym, co powinien **robić** Twój program.

C# oraz Visual Studio ułatwiają wiele czynności

Kiedy używasz C# i Visual Studio, dostajesz wiele wspaniałych możliwości bez żadnego dodatkowego nakładu pracy. Reasumując, uzyskujesz możliwość:

1. **Tworzenia aplikacji SZYBKO.** Tworzenie programów w C# jest niczym robienie zdjęć aparatem cyfrowym. Język jest potężny i łatwy do opanowania, natomiast Visual Studio IDE przejmuje ogromną część pracy i wykonuje ją za Ciebie automatycznie. Możesz zostawić przyziemne sprawy związane z kodowaniem IDE, a samemu skupić się na tym, co Twój kod powinien wykonywać.

2. **Zaprojektowania wspaniale wyglądającego interfejsu użytkownika.** Form Designer w środowisku Visual Studio IDE jest jednym z najprostszych istniejących narzędzi do projektowania. Robi za Ciebie tak wiele, że kreowanie oszałamiających interfejsów staje się jedną z najbardziej satysfakcjonujących czynności podczas tworzenia aplikacji w C#. Możesz budować profesjonalne, w pełni funkcjonalne programy bez niepotrzebnego tracenia wielu godzin na pisanie po raz kolejny od podstaw graficznego interfejsu użytkownika.

3. **Tworzenia i zarządzania bazami danych.** IDE wyposażone jest w prosty interfejs służący do budowania baz danych. Pozwala on na bezproblemową integrację z SQL Server Compact Edition, jak również z kilkoma innymi systemami bazodanowymi.

4. **Skupienia się na rozwiązywaniu PRAWDZIWYCH problemów.** IDE robi *za Ciebie* wiele, ale w dalszym ciągu to **Ty** panujesz nad tym, co tworzysz za pomocą C#. IDE pozwala Ci skupić się na Twoim programie, pracy (lub zabawie!) oraz klientach, a do tego zajmuje się całą czarną robotą, taką jak:

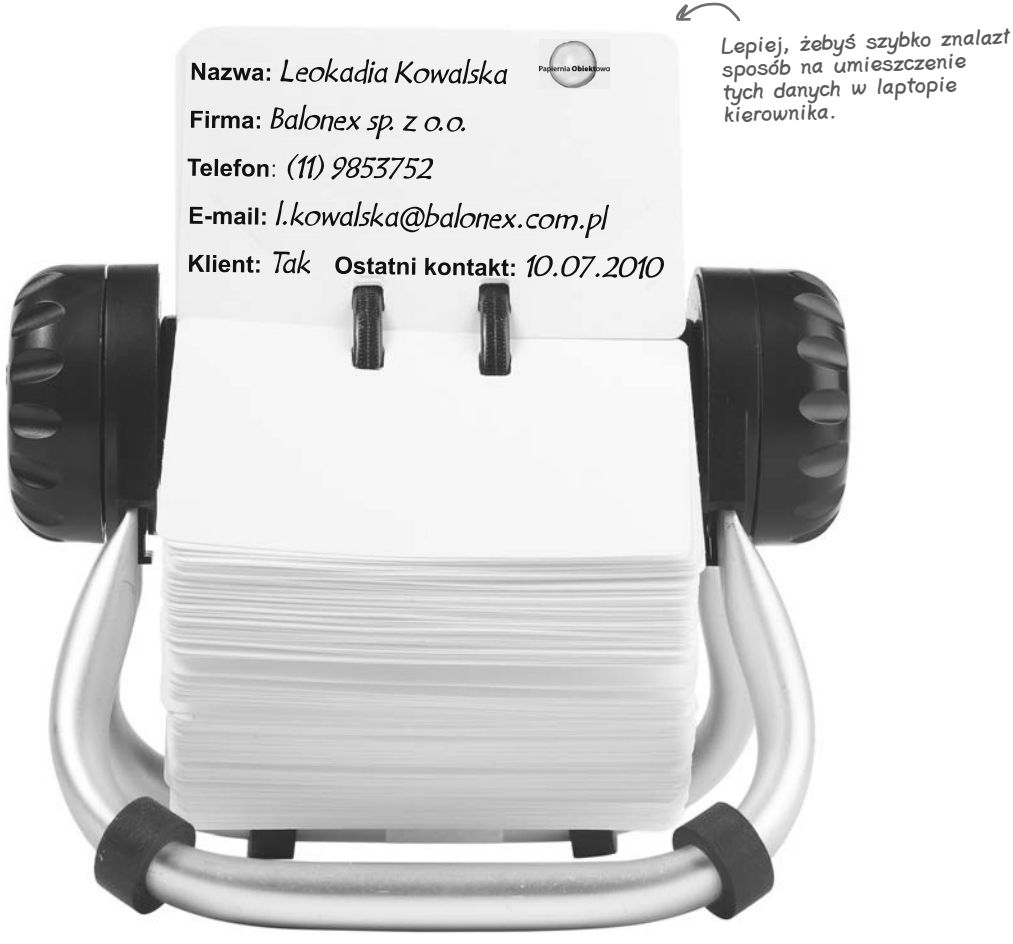
   - śledzenie wszystkich Twoich projektów,
   - ułatwianie edycji kodu,
   - kontrolowanie grafiki, dźwięków, ikon oraz innych zasobów w Twoich projektach,
   - zarządzanie i interakcja z bazami danych.

   Oznacza to, że cały ten czas, jaki musiałbyś spędzić, wykonując rutynowe zadania, można przeznaczyć na **tworzenie zabójczych programów**.

Wkrótce dowiesz się, co naprawdę mamy na myśli.

Pomóż dyrektorowi naczelnemu zrezygnować z papieru

Firma papiernicza Papiernia Obiektowo właśnie zatrudniła nowego dyrektora naczelnego. Uwielbia on wycieczki piesze, kawę, przyrodę… i podjął decyzję, że będzie przyczyniał się do ratowania lasów. Ma potrzebę zostania kierownikiem „elektronicznym". Na pierwszy ogień pójdzie lista jego kontaktów. W najbliższy weekend wybiera się na narty do Aspen i liczy na to, że do jego powrotu powstanie nowy program z książką adresową. W przeciwnym razie… no cóż… nie tylko stary dyrektor naczelny będzie szukał pracy.

Sprawdź potrzeby Twoich użytkowników, zanim zaczniesz tworzyć program

Zanim zaczniesz pisać książkę adresową — lub *jakąkolwiek* inną aplikację — musimy zatrzymać się na minutę i pomyśleć o tym, **kto będzie jej używał** i **czego od niej oczekuje**.

① Dyrektor naczelny chce uruchamiać program w pracy oraz na swoim laptopie. Potrzebuje zatem programu instalacyjnego, aby mieć pewność, że wszystkie niezbędne pliki znajdą się na każdym komputerze.

Dyrektor naczelny chce uruchamiać książkę adresową na komputerze stacjonarnym i laptopie, zatem program instalacyjny jest niezbędny.

② Dział sprzedaży firmy papierniczej Papiernia Obiektowo także chce mieć dostęp do książki adresowej. Chce on używać danych do budowania list kontaktów i w ten sposób zwiększyć sprzedaż papieru.

Dyrektor naczelny dochodzi do wniosku, że baza danych będzie najlepszym rozwiązaniem. W ten sposób każdy w firmie będzie miał dostęp do tych informacji, a on będzie musiał zarządzać tylko jedną kopią swoich kontaktów.

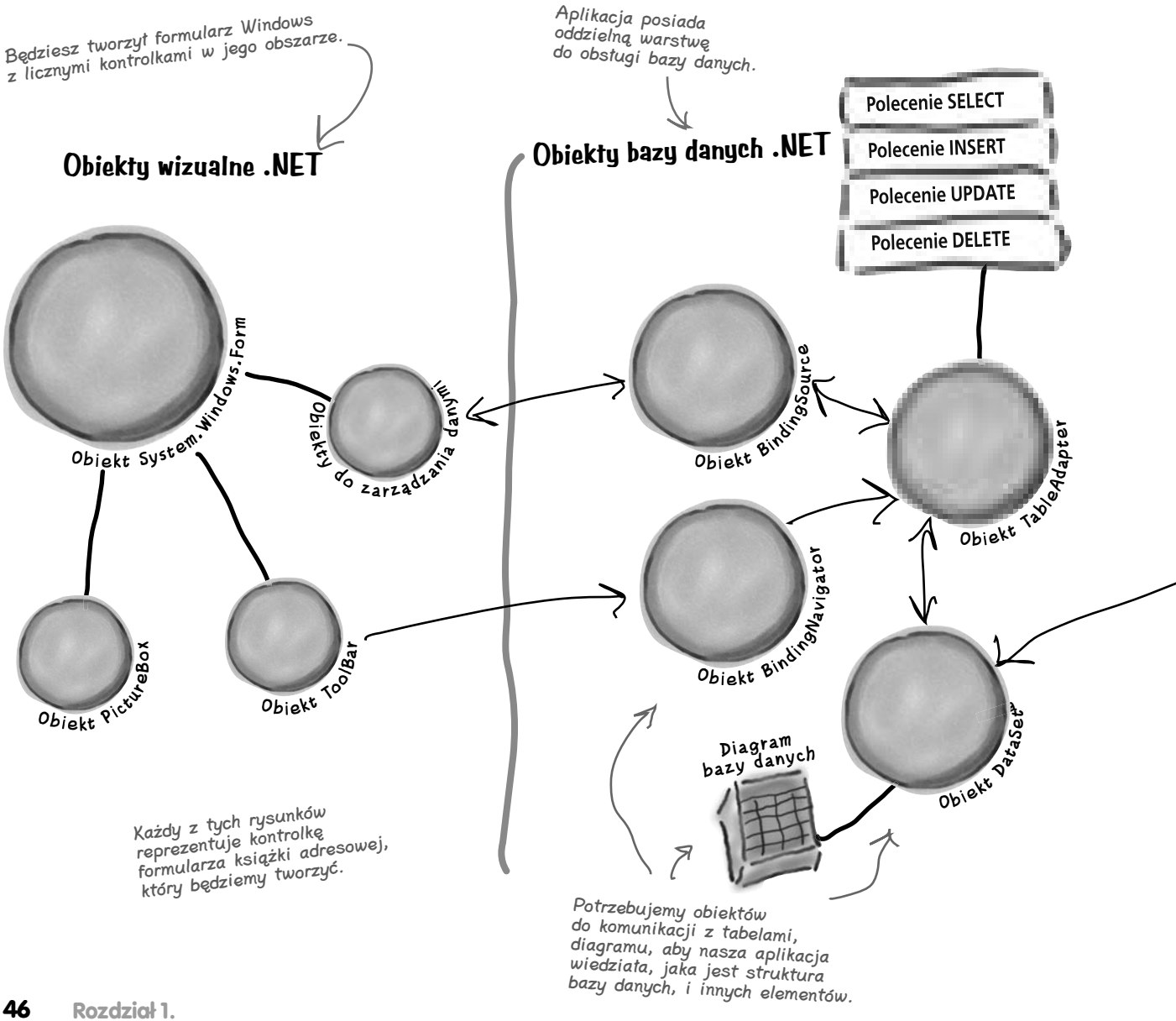
Wiemy już, że Visual Studio ułatwia pracę z bazami danych. Przechowywanie informacji w takiej formie umożliwia jednoczesny dostęp do nich dyrektorowi naczelnemu oraz działowi sprzedaży, mimo że fizycznie istnieje tylko jedna kopia danych.

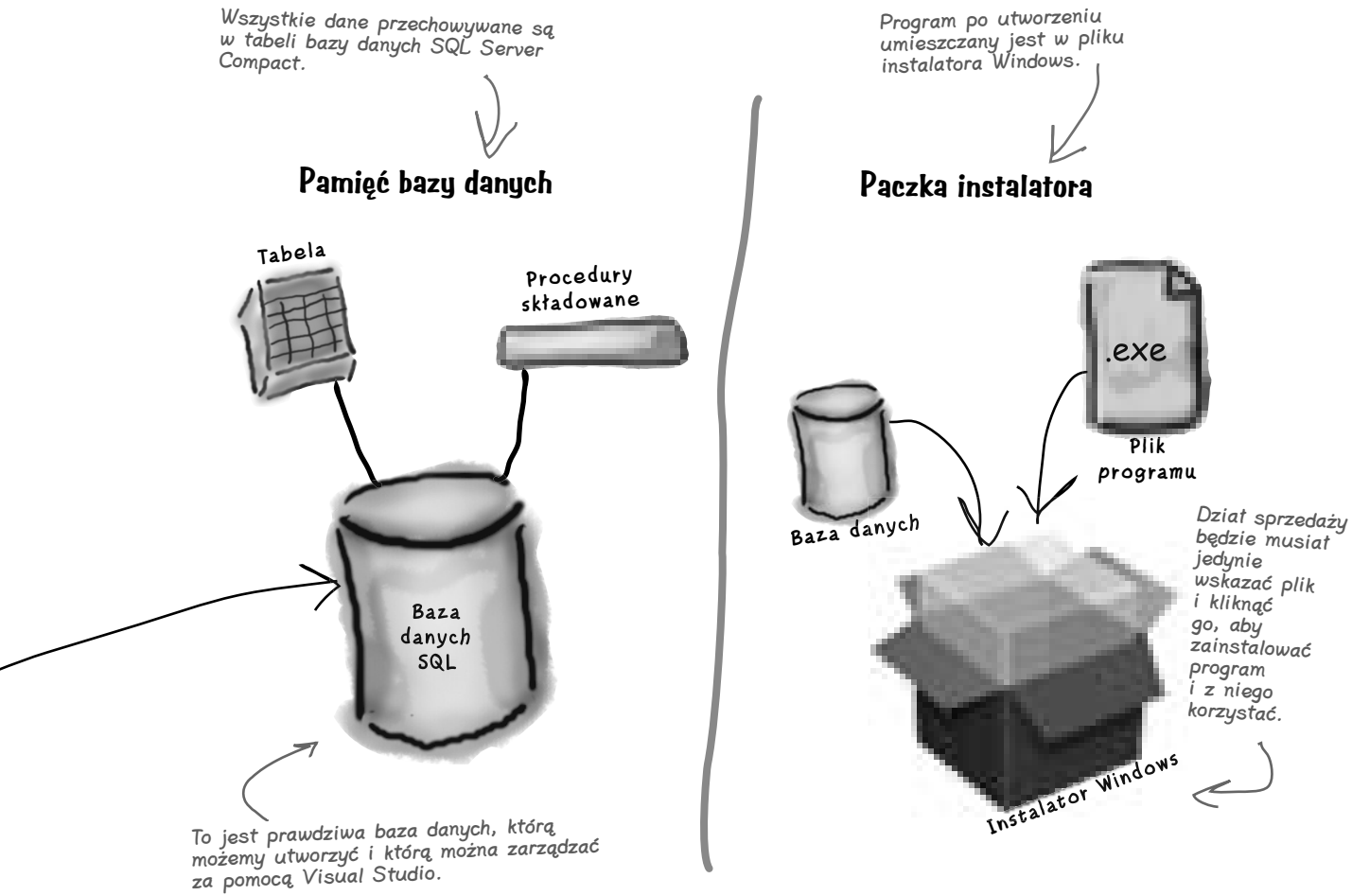
Zanim zaczniesz tworzyć kod, pomyśl o swoich użytkownikach oraz ich potrzebach; oni na pewno to docenią i będą zadowoleni z finalnego produktu, kiedy go wreszcie skończysz.

Oto program, który zamierzasz stworzyć

Potrzebujesz aplikacji z graficznym interfejsem użytkownika, obiektów niezbędnych do komunikacji z bazą danych, właściwej bazy danych oraz programu instalacyjnego. Brzmi to jak wyrok i zapowiada konieczność wygospodarowania ogromnej ilości czasu, ale zbudujesz to wszystko po przeanalizowaniu następnych kilku stron.

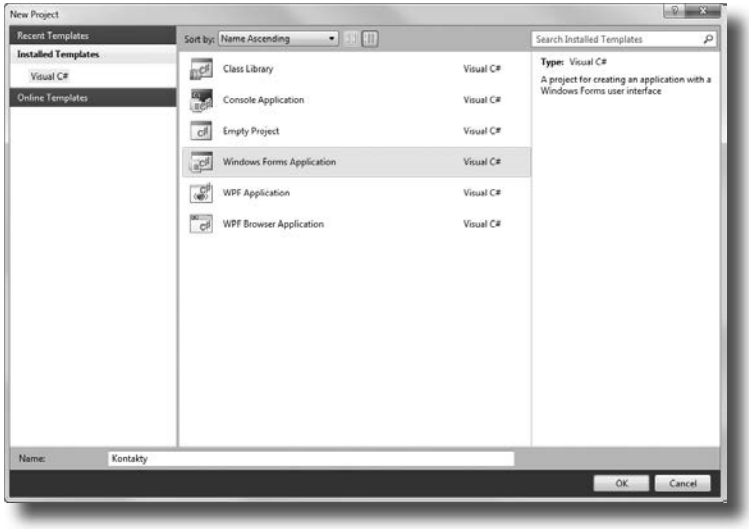
A oto struktura programu, który zamierzamy stworzyć:

Wszystkie dane przechowywane są w tabeli bazy danych SQL Server Compact.
Pamięć bazy danych
Tabela
Procedury składowane
Baza danych SQL
To jest prawdziwa baza danych, którą możemy utworzyć i którą można zarządzać za pomocą Visual Studio.
Program po utworzeniu umieszczany jest w pliku instalatora Windows.
Paczka instalatora
.exe
Plik programu
Baza danych
Instalator Windows
Dział sprzedaży będzie musiał jedynie wskazać plik i kliknąć go, aby zainstalować program i z niego korzystać.

Co robisz w Visual Studio

Przystąp więc do dzieła i uruchom Visual Studio, jeżeli jeszcze tego nie zrobiłeś. Pomiń stronę startową i wybierz *New Project* z menu *File*. Nazwij swój projekt „Kontakty” i naciśnij OK. Do wyboru masz kilka różnych typów projektów. Wybierz *Windows Forms Application*, a jako nazwę swojego nowego projektu wpisz „Kontakty”.

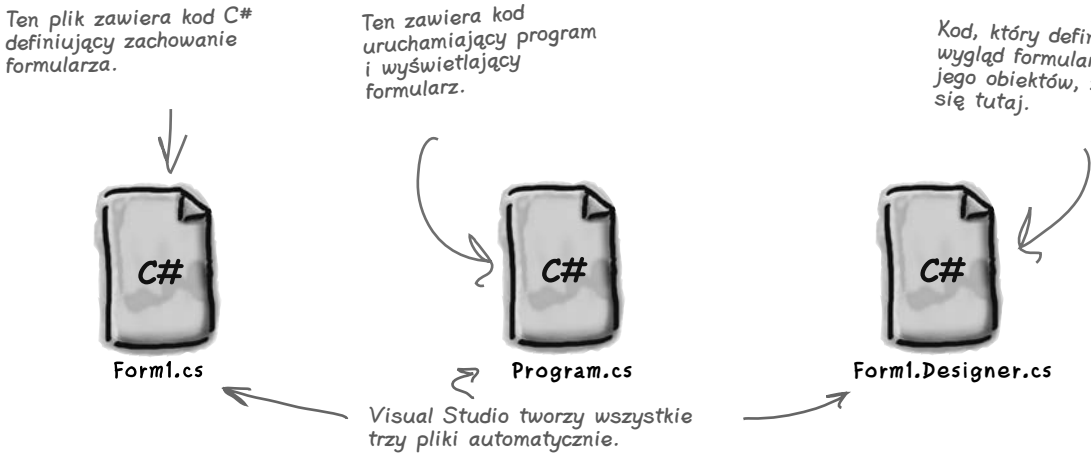
Wygląd IDE może się nieco różnić od Twojego.

Tak wygląda okno New Project w Visual Studio 2010 Express Edition. Jeśli używasz wersji Professional lub Team Foundation, może ono wyglądać nieco inaczej. Ale nie przejmuj się — wszystko będzie działało dokładnie tak samo.

Co Visual Studio robi za Ciebie

Gdy tylko zapiszesz nowy projekt, IDE utworzy pliki *Form1.cs*, *Form1.Designer.cs* oraz *Program.cs*. Elementy dodawane są do okna Solution Explorer. Domyślnie pliki zapisywane są także w folderze *Moje dokumenty\Visual Studio 2010\Projects\Kontakty*.

Upewnij się, że zaraz po utworzeniu projektu zapisałeś go, wybierając Save All z menu File — spowoduje to zapisanie do katalogu wszystkich jego plików. Jeżeli wybierzesz Save, zapisany zostanie tylko plik, nad którym aktualnie pracujesz.

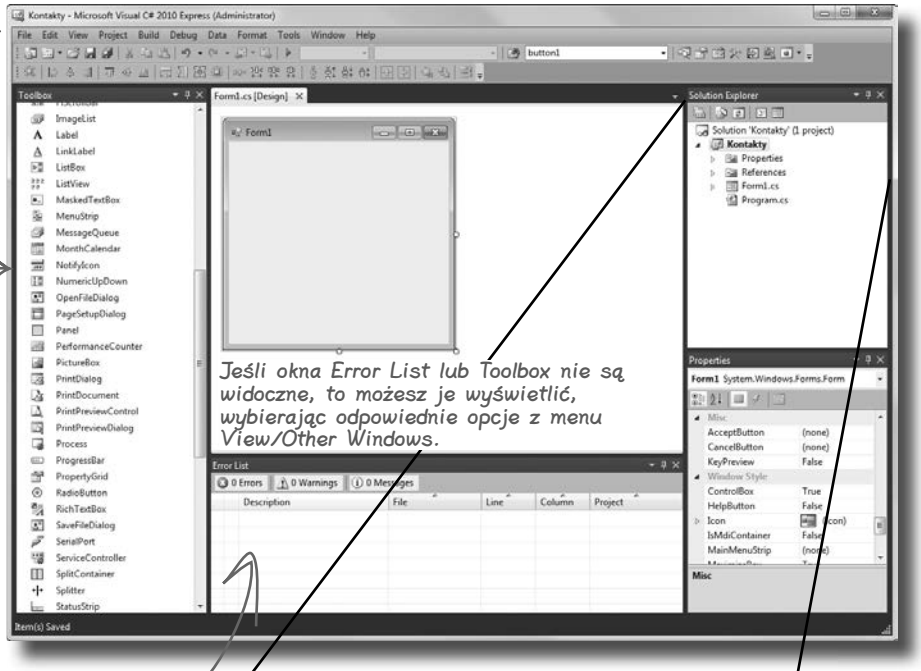
Zaostrz ołówek

Poniżej pokazany jest wygląd ekranu, jaki prawdopodobnie możesz w tej chwili zaobserwować. Powinieneś odgadnąć, do czego służą poszczególne okna, bazując na wiedzy, którą na tym etapie posiadasz. Upewnij się, że okna *Toolbox* oraz *Error List* są widoczne, wybierając odpowiednie opcje z menu *View/Other Windows*. W każdym z pustych pól wstaw komentarz wyjaśniający przeznaczenie danego obszaru IDE. Na początek uzupełniliśmy jedno pole.

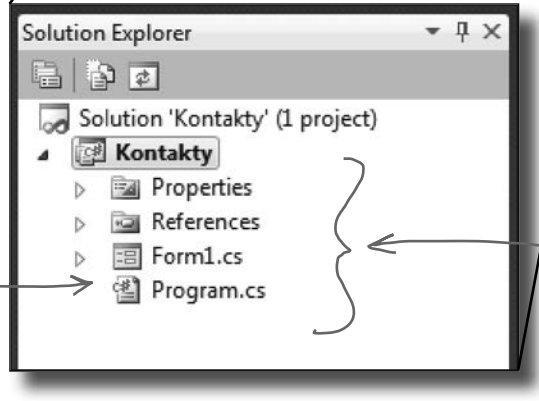
Ten pasek narzędzi posiada przyciski związane z tym, co jest aktualnie wykonywane za pomocą IDE.

Jeżeli Twoje IDE nie wygląda dokładnie tak jak na tym obrazku, możesz wybrać Reset Window Layout z menu Window.

Powiększyliśmy to okno, abyś miał więcej miejsca.

Jeśli okna Error List lub Toolbox nie są widoczne, to możesz je wyświetlić, wybierając odpowiednie opcje z menu View/Other Windows.

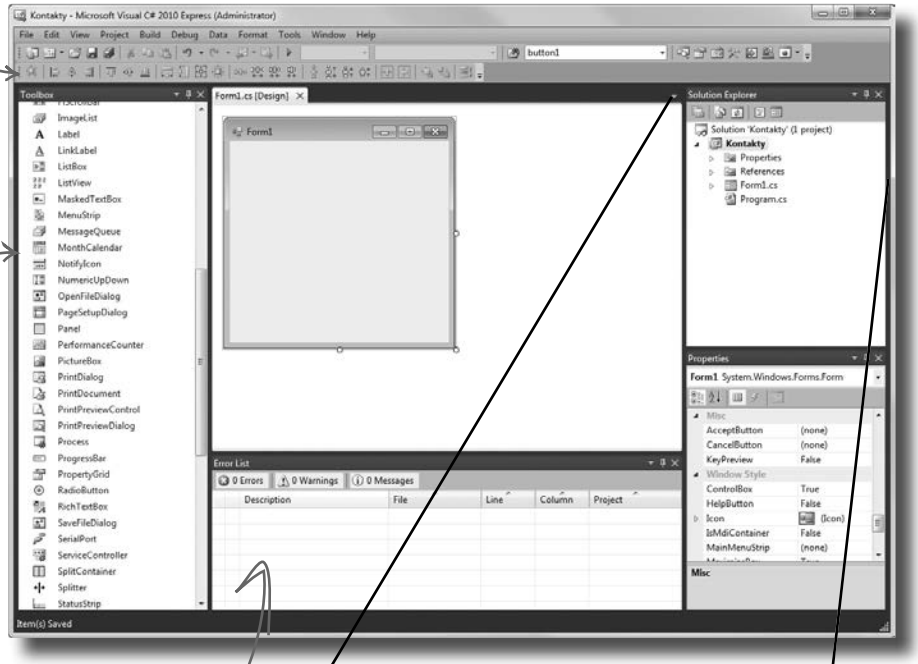

Zaostrz ołówek

Rozwiązanie

Uzupełniliśmy komentarze dotyczące różnych obszarów Visual Studio C# IDE. W poszczególnych miejscach możesz mieć napisane inne rzeczy, ale powinieneś znać przeznaczenie każdego okna i każdej sekcji.

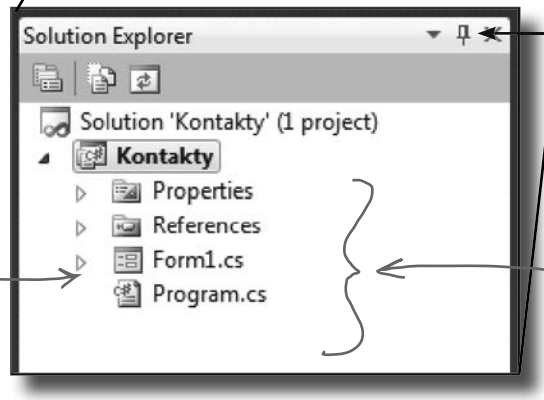
Ten pasek narzędzi posiada przyciski związane z tym, co jest aktualnie wykonywane za pomocą IDE.

To jest okno z kontrolkami. Zawiera zestaw kontrolek, które możesz przeciągać wprost na formularz.

To okno pokazuje wszystkie właściwości aktualnie wybranej kontrolki formularza.

Jeśli w kodzie pojawią się jakieś błędy, zostaną wyświetlone w oknie Error List (lista błędów). Ten dolny panel pokazuje wiele informacji diagnostycznych dotyczących tworzonego programu.

Czy widzisz tę niewielką ikonkę pineski? Klikając ją, możesz włączać lub wyłączać automatyczne ukrywanie okna. W przypadku okna Toolbox automatyczne ukrywanie jest domyślnie włączone.

W oknie Solution Explorer są wyświetlone pliki Form1.cs oraz Program.cs, które zostały utworzone dla Ciebie przez IDE podczas dodawania nowego projektu.

Możesz przełączać się pomiędzy plikami za pomocą okna Solution Explorer w IDE

Nie istnieją głupie pytania

P: Skoro IDE pisze cały ten kod za mnie, to czy nauka C# sprowadza się do nauki IDE?

O: Nie. IDE jest wspaniałe w automatycznym generowaniu dla Ciebie części kodu, ale więcej nie może zrobić. Jest wiele rzeczy, w których jest naprawdę dobre, takich jak wstępna konfiguracja lub automatyczna zmiana właściwości kontrolek na formularzu. Istnieje jednak znacznie trudniejsza część programowania, czyli troska o to, co powinien robić program, i zmuszenie go do posłuszeństwa, a tego żadne IDE za Ciebie nie zrobi. Pomimo tego, że Visual Studio IDE jest jednym z najbardziej zaawansowanych spośród istniejących środowisk, może ono dojść tylko do tego etapu. To **Ty**, nie żadne IDE, jesteś odpowiedzialny za pisanie kodu, który wykonuje właściwą pracę.

P: Utworzyłem nowy projekt w Visual Studio, ale kiedy sprawdziłem podkatalog Projects w folderze Moje dokumenty, nie znalazłem go tam. Co się stało?

O: Kiedy zaczynasz tworzyć nowy projekt w Visual Studio 2010, IDE umieszcza go w katalogu *Ustawienia lokalne\Dane aplikacji\Temporary Projects*. Gdy zapisujesz go po raz pierwszy, jesteś pytany o nazwę pliku, a po zaakceptowaniu wyboru projekt zostaje zapisany w katalogu *Moje dokumenty\Visual Studio 2010\Projects*. Próbując otworzyć nowy projekt lub zamknąć tymczasowy, zostaniesz poproszony o wybór jednej z dwóch opcji — zapisania lub odrzucenia zmian. (Uwaga: inne wersje Visual Studio nie używają tego tymczasowego katalogu do przechowywania projektów — tworzą je od razu w katalogu *Projects*!)

P: Co wtedy, gdy IDE utworzy kod, którego nie chciałem?

O: Możesz go zmienić. IDE jest przystosowane do tworzenia kodu na podstawie tego, w jaki sposób elementy zostały przeciągnięte lub dodane do aplikacji. Czasami nie jest to sposób, jaki byłby przez Ciebie pożądany. Wszystko, co IDE robi dla Ciebie — każda linijka kodu, którą tworzy, każdy plik, który dodaje — może być zmieniane zarówno ręcznie, poprzez bezpośrednią edycję plików, jak i przy użyciu łatwego w obsłudze interfejsu środowiska.

P: Czy wszystko będzie działało dobrze, jeżeli pobrałem i zainstalowałem Visual Studio Express? Czy nie powinienem używać jednej z płatnych wersji Visual Studio, aby zrobić wszystko, co jest tu opisane?

O: Nie ma w tej książce niczego, czego nie dałoby się zrobić za pomocą darmowej wersji Visual Studio (którą można pobrać ze strony Microsoftu). Główne różnice pomiędzy edycją Express a pozostałymi (Professional i Team Foundation) nie uniemożliwiają pisania w pełni funkcjonalnych i kompletnych aplikacji w C#.

P: Czy mogę zmienić nazwy plików, które IDE dla mnie generuje?

O: Oczywiście. Podczas tworzenia nowego projektu IDE generuje domyślny formularz o nazwie *Form1* — w jego skład wchodzą trzy pliki: *Form1.cs*, *Form1.Designer.cs* oraz *Form1.resx*. Możesz jednak skorzystać z okna *Solution Explorer*, by nadać tym plikom dowolne inne nazwy. Domyślnie odpowiadają one nazwie formularza.

Jeśli zmienisz nazwy plików, to w oknie *Properties* będziesz miał okazję przekonać się, że formularz wciąż nosi nazwę *Form1*. Jego nazwę możesz zmienić w wierszu „(Name)" w oknie *Properties*. Jeśli to zrobisz, nazwa pliku nie ulegnie zmianie. C# nie zwraca uwagi na nazwy plików i formularzy (ani jakichkolwiek innych elementów projektu), choć istnieje kilka reguł, którymi należy się kierować podczas ich określania. Niemniej jednak dobieranie odpowiednich nazw może ułatwić Ci pracę. Póki co nie przejmuj się nimi — w dalszej części książki zamieścimy znacznie więcej informacji dotyczących dobierania nazw dla różnych elementów programów.

P: Przyglądam się właśnie mojemu IDE i dochodzę do wniosku, że mój ekran wygląda nieco inaczej niż Twój. Brakuje niektórych okien, inne są poprzestawiane. Co się dzieje?

O: Jeżeli wybierzesz polecenie *Reset Window Layout* z menu *Window*, to IDE odtworzy oryginalny wygląd i położenie okien. Następnie możesz skorzystać z opcji *View/Other Windows*, by upodobnić swoje okno Visual Studio do tych pokazanych w tym rozdziale.

Visual Studio generuje kod, który może być użyty jako podstawa do dalszego pisania aplikacji.

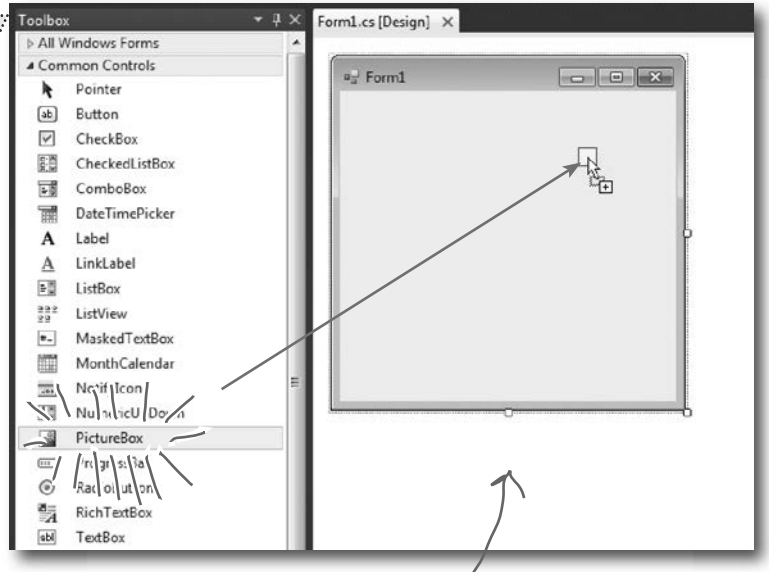
Upewnienie się, że aplikacja robi dokładnie to, do czego została stworzona, należy wyłącznie do Ciebie.

Stwórz interfejs użytkownika

Dodawanie kontrolek i nadawanie blasku interfejsowi użytkownika jest bardzo proste i sprowadza się do przeciągania i upuszczania elementów w Visual Studio IDE. Dodajmy zatem logo do formularza.

❶ Użyj kontrolki PictureBox, aby dodać obrazek.
Kliknij kontrolkę *PictureBox* w oknie *Toolbox*, a następnie przeciągnij ją na formularz. W tle IDE doda jej kod do pliku *Form1.Designer.cs*.

Jeżeli nie widzisz okna *Toolbox*, spróbuj najechać wskaźnikiem myszy na słowo Toolbox, które znajduje się w lewym górnym rogu IDE. Jeśli go tam nie ma, wybierz element Toolbox z menu *View*, aby pojawiło się na ekranie.

Za każdym razem, gdy wprowadzasz zmiany we właściwościach kontrolki formularza, kod w pliku Form1.Designer.cs jest zmieniany przez IDE.

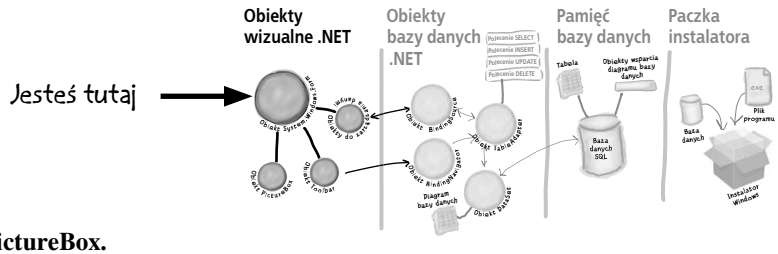

Form1.Designer.cs

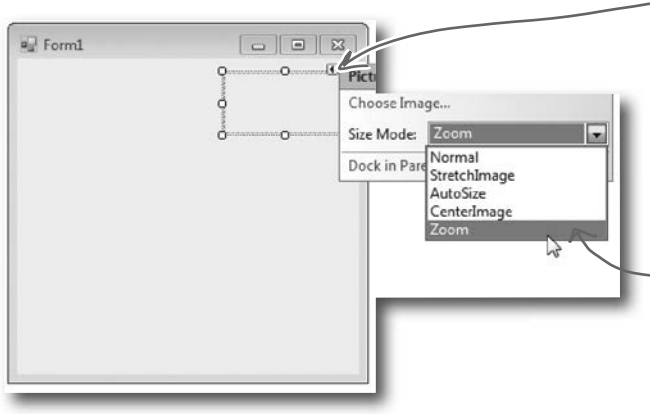
Nie przejmuj się, jeżeli nie jesteś profesjonalistą w projektowaniu graficznych interfejsów użytkownika.

W swoim czasie powiemy znacznie więcej o tworzeniu dobrych interfejsów użytkownika. Na tym etapie wystarczy, że wstawisz logo oraz inne kontrolki do formularza i zadbasz o jego prawidłowe ***zachowanie***. O stylowy wygląd zatroszczymy się później.

2 **Ustaw tryb Zoom dla obiektu PictureBox.**
Każda kontrolka na Twoim formularzu posiada właściwości, które możesz ustawić. Aby dostać się do nich, kliknij małą czarną strzałkę widoczną na kontrolce. Zmień właściwość *Size Mode* obiektu *PictureBox* na „Zoom", a zobaczysz, jak to działa.

Wartość właściwości Size Mode można także określić w oknie Properties IDE. Ta niewielka czarna strzałka ma jedynie zapewnić łatwiejszy dostęp do najczęściej używanych właściwości kontrolek.

Aby uzyskać dostęp do właściwości kontrolki, kliknij tę małą czarną strzałkę.

Wybierz Zoom, aby ramka PictureBox zmieniała swój rozmiar w celu dopasowania się do obrazka, który w niej umieścisz.

Następnie kliknij opcję Choose Image, aby wyświetlić okno dialogowe Select Resource i za jego pomocą zaimportować wybrany obrazek z lokalnego dysku.

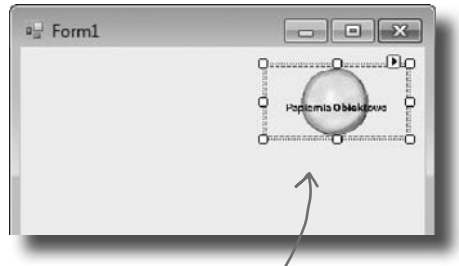
3 **Pobierz logo firmy Papiernia Obiektowo.**
Pobierz logo Papierni Obiektowo z serwera ftp (*ftp://ftp.helion.pl/przyklady/cshrug.zip*) i zapisz je na twardym dysku. Następnie wybierz strzałkę właściwości kontrolki *PictureBox* i kliknij *Choose Image*. Na ekranie pojawi się okno dialogowe *Select Resource*. Zaznacz przycisk opcji *Local Resource*, aby uaktywnić przycisk *Import*; kliknij ten przycisk a następnie odszukaj na dysku obrazek, którego chcesz użyć. I to już wszystko.

Tutaj znajduje się logo Papierni Obiektowo oraz kontrolka PictureBox, która dopasowała swój rozmiar do jego wielkości.

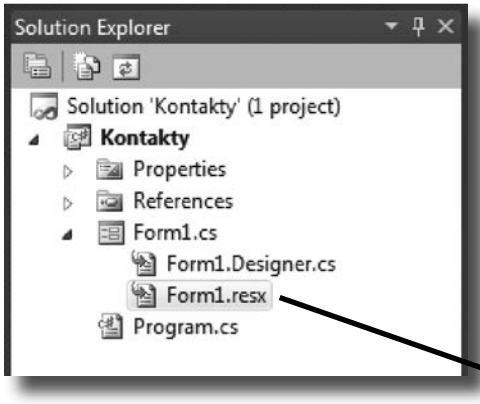
Za kulisami Visual Studio

Za każdym razem, gdy zmienisz coś w Visual Studio, IDE ***pisze za Ciebie kod***. Kiedy utworzyłeś logo i zdecydowałeś, żeby Visual Studio używało pobranego obrazka, stworzyło ono zasób i skojarzyło go z Twoją aplikacją. **Zasoby** to każdy plik graficzny, dźwiękowy, ikona, a także każdy inny rodzaj danych wrzucanych do Twojego programu. Plik graficzny staje się wówczas integralną częścią aplikacji, aby podczas jej instalacji na innym komputerze został tam zapisany razem z innymi składnikami i aby *PictureBox* mógł go używać.

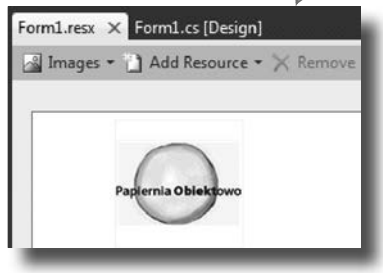

Ten obrazek jest teraz w zasobach aplikacji listy kontaktowej.

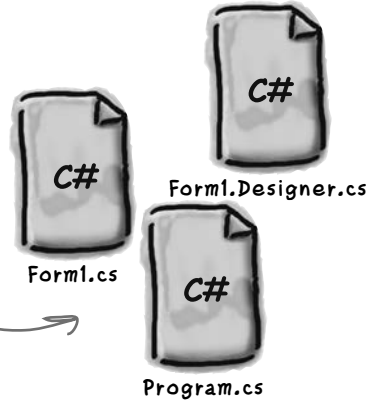
Kiedy przeciągnąłeś kontrolkę *PictureBox* na formularz, IDE automatycznie utworzyło plik *Form1.resx*, aby przechowywać zasoby i trzymać je razem w projekcie. Kliknij dwukrotnie ten plik, a zobaczysz niedawno zaimportowany obrazek.

Przejdź do okna *Solution Explorer* i kliknij niewielki trójkącik wyświetlony z lewej strony pliku *Form1.cs*, aby rozwinąć dodatkowe opcje (oczywiście, o ile nie są jeszcze widoczne). W ten sposób w oknie powinny pojawić się kolejne dwa pliki: *Form1.Designer.cs* oraz *Form1.resx*. Aby wyświetlić zaimportowane wcześniej logo, dwukrotnie kliknij ten drugi plik, a następnie kliknij na strzałce umieszczonej obok opcji *Strings* i z rozwijalnej listy wybierz opcję *Image* (możesz także nacisnąć Ctrl+2). To właśnie ten plik łączy logo firmy z kontrolką *PictureBox*, a IDE automatycznie dodało kod, który obsługuje to połączenie.

Jeśli w oknie dialogowym Select Resource klikniesz drugi przycisk Import (w ramach czynności opisanych na poprzedniej stronie), to obrazek pojawi się w katalogu Resources (widocznym w oknie Solution Explorer). Nie przejmuj się tym — wróć ponownie do okna Select Resource i jeszcze raz zaimportuj logo do zasobów programu — w ten sposób pojawi się ono we właściwym miejscu.

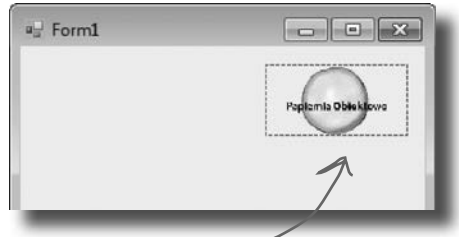
Tu są pliki, które Visual Studio wygenerowało wcześniej.

Kiedy zaimportowałeś obrazek, IDE utworzyło ten plik. Zawiera on wszystkie zasoby (grafikę, wideo, dźwięki i inne przechowywane dane) skojarzone z formularzem Form1.

Dodaj coś do automatycznie wygenerowanego kodu

IDE tworzy dużą część kodu za Ciebie, ale zawsze będziesz chciał go przeglądać i coś do niego dodawać. Ustawmy zatem logo w ten sposób, aby wyświetlało okienko informacyjne, gdy użytkownik uruchomi program i je kliknie.

Podczas edycji formularza w IDE dwukrotne kliknięcie któregokolwiek z jego elementów spowoduje automatyczne dodanie kodu do projektu. Upewnij się, że IDE wyświetla formularz, a następnie dwukrotnie kliknij kontrolkę *PictureBox*. W rezultacie IDE doda do projektu kod, który będzie wykonywany za każdym razem, gdy użytkownik kliknie logo. Powinieneś zobaczyć fragment pojawiającego się kodu podobny do tego:

Gdy dwukrotnie kliknąłeś kontrolkę PictureBox, IDE utworzyło tę metodę. Będzie ona wykonywana za każdym razem, gdy użytkownik kliknie logo podczas działania aplikacji.

```
public partial class Form1 : Form
{
    public Form1()
    {
        InitializeComponent();
    }

    private void pictureBox1_Click (object sender, EventArgs e)
    {
        MessageBox.Show("Lista kontaktów v1.0.\nAutor: Twoje imię", "O programie");
    }
}
```

Nazwa tej metody doskonale określa, kiedy jest ona wywoływana: gdy ktoś kliknie tę kontrolkę PictureBox.

Gdy dwukrotnie klikniesz w kontrolkę PictureBox, otworzy ona ten kod z kursorem ustawionym w tym miejscu. Ignoruj wszystkie okna, które pojawiają się podczas wpisywania. IDE stara się pomóc, ale na razie tej pomocy nie potrzebujemy.

Wpisz tę linijkę kodu. Powoduje ona wyświetlenie okienka dialogowego prezentującego podany tekst. Okno będzie miało tytuł „O programie".

Jeśli już wpisałeś ten fragment kodu, zapisz go, używając ikony Save z paska narzędzi IDE lub poprzez wybór opcji Save z menu File. Przyzwyczajaj się do częstego zapisywania rezultatów swojej pracy przy pomocy opcji Save All.

Nie istnieją głupie pytania

P: Co to jest metoda?

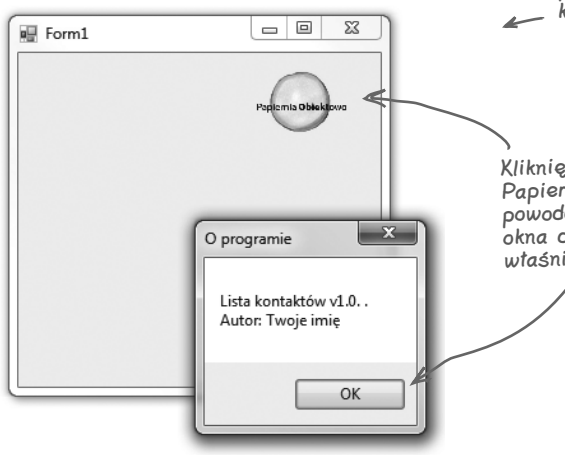
O: Metoda to po prostu *nazwany fragment kodu*. Powiemy sobie na ten temat znacznie więcej w rozdziale 2.

P: Co robi jakieś \n w kodzie?

O: To symbol łamania wierszy tekstu. W ten sposób mówimy C#, aby umieścił fragment "Lista kontaktów v1.0." w jednym wierszu, a pozostałą część: "Autor", w kolejnym.

Już możesz uruchomić aplikację

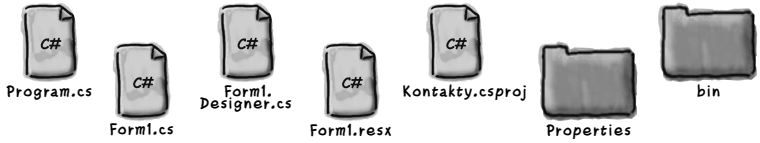
Naciśnij F5 na klawiaturze lub kliknij przycisk z zieloną strzałką ( ) na pasku narzędzi, aby sprawdzić, co udało Ci się do tego momentu napisać. (Nazywa się to „debugowaniem", czyli uruchamianiem programu za pośrednictwem IDE). Możesz zatrzymać debugowanie, wybierając *Stop Debugging* z menu *Debug* lub klikając w ten przycisk na pasku narzędzi: ( ).

Gdzie są moje pliki?

Kiedy uruchamiasz swój program, Visual Studio kopiuje wszystkie pliki do katalogu *Moje Dokumenty\Visual Studio 2010\Projects\Kontakty\Kontakty\bin\debug*. Możesz nawet przejść do niego i uruchomić poprzez dwukrotne kliknięcie pliku *.exe* program, który został utworzony przez IDE.

C# zamienia Twój program na plik, który możesz uruchomić, zwany plikiem ***wykonywalnym****. Znajdziesz go tutaj, w folderze debug.*

To nie jest błąd. Istnieją dwa poziomy katalogów. Wewnętrzny folder posiada właściwe pliki z kodem C#.

Nie istnieją głupie pytania

P: W moim IDE zielona strzałka jest oznaczona jako Debug. Czy to jakiś problem?

O: Nie. Debugowanie, przynajmniej w naszym przypadku, to uruchamianie aplikacji poprzez IDE. Powiemy sobie więcej na jego temat w dalszej części książki. Na chwilę obecną będzie to po prostu sposób na uruchamianie programów.

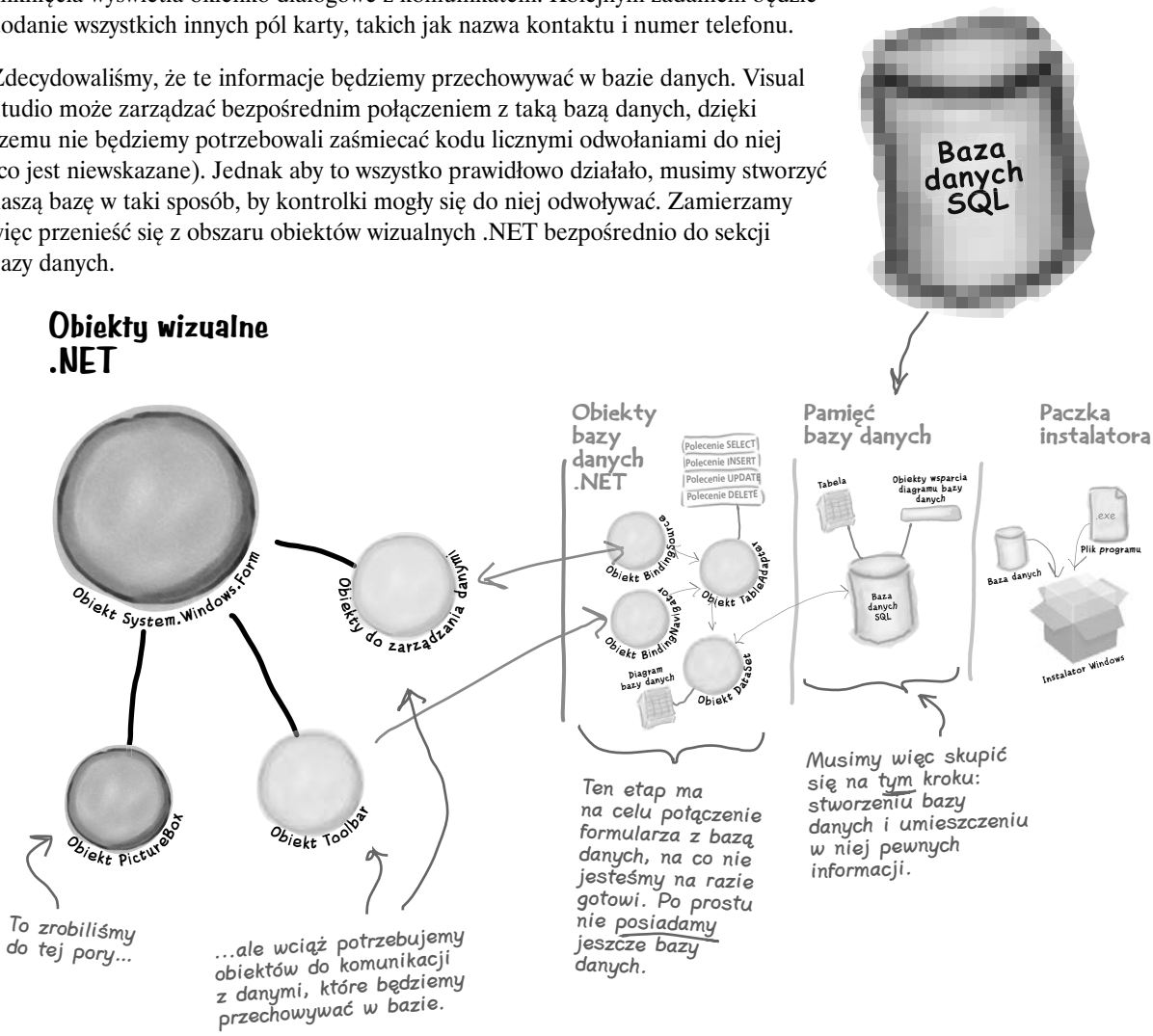
P: Nie widzę żadnego przycisku Stop Debugging na moim pasku narzędzi. O co chodzi?

O: Przycisk Stop Debugging znajduje się na specjalnym pasku narzędzi, który staje się widoczny dopiero po uruchomieniu programu. Uruchom aplikację jeszcze raz i sprawdź, czy pasek się pojawił.

Co zrobiliśmy do tej pory

Stworzyliśmy formularz i wstawiliśmy kontrolkę *PictureBox*, która w momencie kliknięcia wyświetla okienko dialogowe z komunikatem. Kolejnym zadaniem będzie dodanie wszystkich innych pól karty, takich jak nazwa kontaktu i numer telefonu.

Zdecydowaliśmy, że te informacje będziemy przechowywać w bazie danych. Visual Studio może zarządzać bezpośrednim połączeniem z taką bazą danych, dzięki czemu nie będziemy potrzebowali zaśmiecać kodu licznymi odwołaniami do niej (co jest niewskazane). Jednak aby to wszystko prawidłowo działało, musimy stworzyć naszą bazę w taki sposób, by kontrolki mogły się do niej odwoływać. Zamierzamy więc przenieść się z obszaru obiektów wizualnych .NET bezpośrednio do sekcji bazy danych.

Visual Studio może wygenerować kod pozwalający na połączenie formularza i bazy danych, ale ZANIM to będzie możliwe, musimy taką bazę stworzyć.

Potrzebujemy bazy danych do przechowywania naszych informacji

Upewnij się, że skończyłeś debugować, zanim przejdziesz dalej.

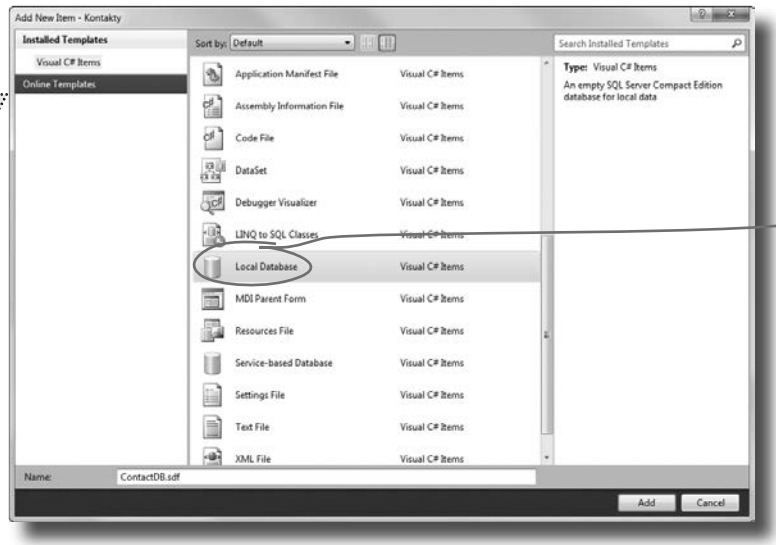
Zanim dodamy do formularza resztę pól, musimy stworzyć bazę, z której będzie on korzystał. IDE może wygenerować znaczną część kodu odpowiedzialnego za połączenie formularza i danych, ale musimy wcześniej zdefiniować samą bazę.

1. **Dodaj nową bazę danych SQL do projektu.**
W oknie *Solution Explorer* **kliknij prawym przyciskiem myszy projekt *Kontakty*** i wybierz *Add*, a następnie *New Item*. Kliknij ikonę *SQL Database*, a jako nazwę wpisz *ContactDB.sdf*.

Ten plik jest naszą nową bazą danych.

ContactDB.sdf

Wybierz opcję *Local Database*, by utworzyć plik SLQ Server Compact Edition, który będzie zawierać całą Twoją bazę danych. Nadaj jej nazwę ContactDB.sdf.

Opcja Local Database oznacza w rzeczywistości plik bazy danych SQL Server Compact Edition, który zazwyczaj ma rozszerzenie SDF. Daje on możliwość łatwego dodania bazy danych do projektu.

2. **W oknie dialogowym Add New Item kliknij przycisk Add.**

3. **Zamknij okno Data Source Configuration Wizard.**
Na tym etapie chcemy pominąć konfigurację źródła danych, więc kliknij przycisk Cancel. Wrócimy tutaj, jak tylko ustalimy strukturę naszej bazy danych.

4. **Oglądnij bazę danych w oknie Solution Explorer.**
Przejdź do okna *Solution Explorer*, a zobaczysz, że baza *ContactDB* została dodana do listy plików. Kliknij dwukrotnie *ContactDB.sdf* i popatrz na lewą stronę ekranu. Toolbox został zastąpiony przez *Database Explorer*.

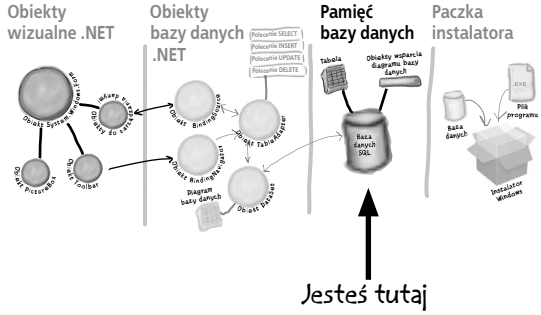

Uwaga!

Jeżeli nie używasz edycji Express, możesz zobaczyć Server Explorer zamiast okna Database Explorer.

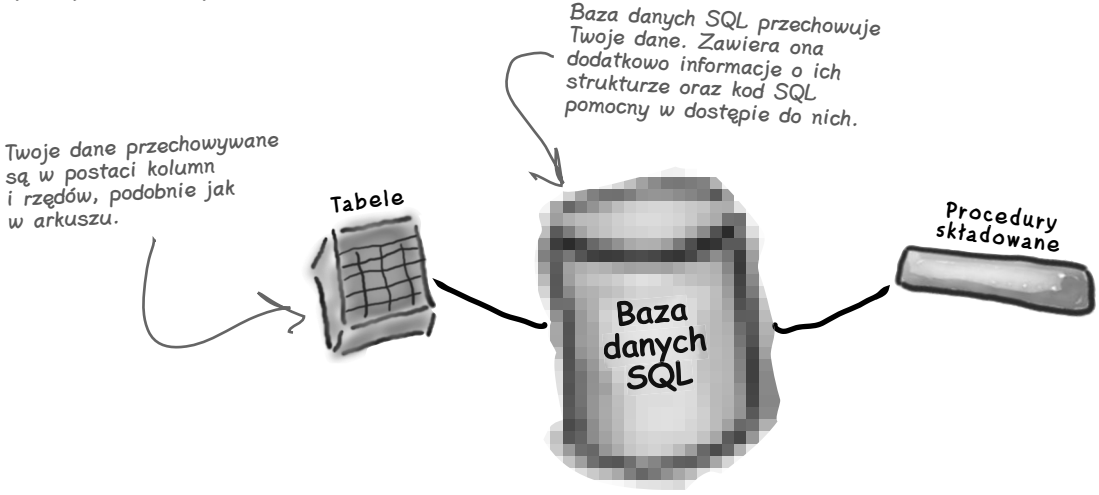
Visual Studio 2010 Professional oraz Team Foundation nie posiadają okna Database Explorer. Zamiast tego mają okno Server Explorer, które potrafi zrobić dokładnie to samo, a oprócz tego umożliwia przeglądanie danych w sieci.

IDE utworzyło bazę danych

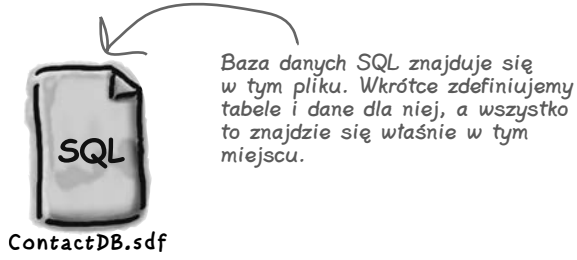
Kiedy nakazałeś IDE dodać nową bazę SQL do projektu, IDE ją utworzyło. **Baza danych SQL** to system, który przechowuje dane w sposób zorganizowany i relacyjny. Dodatkowo IDE udostępnia wszystkie narzędzia niezbędne do pracy z samą bazą danych oraz przechowywanymi w niej informacjami.

Dane w bazie SQL przechowywane są w tabelach. Na bieżące potrzeby wystarczy wyobrazić sobie, że baza to rodzaj arkusza kalkulacyjnego. Organizuje on dane w ramach wierszy i kolumn. Kolumny reprezentują ich kategorie, takie jak nazwa kontaktu i numer telefonu, natomiast każdy rząd reprezentuje jedną kartę kontaktową.

SQL jest swoim własnym językiem

SQL to skrót od **Structured Query Language**. Oznacza język programowania pozwalający na dostęp do danych zgromadzonych w bazie. Posiada on swoją własną składnię, słowa kluczowe i strukturę. Kod SQL przyjmuje postać **instrukcji** i **zapytań**, które umożliwiają dostęp do danych i ich pobieranie. Baza danych może posiadać tak zwane **procedury składowane** będące zestawem instrukcji i zapytań SQL przechowywanych w niej i gotowych do uruchomienia w każdej chwili. IDE generuje instrukcje SQL i procedury składowane automatycznie, aby możliwy był dostęp do danych z poziomu programu.

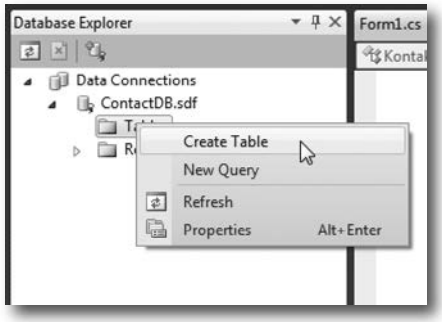

[Notka działu marketingu: Czy możemy wstawić tutaj reklamę książki „SQL. Rusz głową!”?]

Tworzenie tabeli dla listy kontaktowej

Mamy już bazę danych. Potrzebujemy jeszcze zgromadzić w niej informacje, ale muszą się one mieścić w tabelach, czyli strukturach bazy używanych do przechowywania poszczególnych bitów danych. Dla celów naszej aplikacji **stwórzmy zatem tabelę „People”**, aby w niej przechowywać wszystkie informacje kontaktowe.

1. **Dodaj tabelę do bazy ContactDB.**
   Kliknij prawym przyciskiem myszy w element *Tables* w oknie *Database Explorer* i wybierz *Create Table*. Spowoduje to otwarcie okna, w którym możesz zdefiniować nazwy kolumn tworzonej tabeli.

W tej chwili potrzebujemy nowych kolumn w naszej bazie. W pierwszej kolejności do tabeli dodajmy kolumnę *ContactID*, tak aby każdy rekord posiadał swój własny, unikalny identyfikator.

2. **Dodaj kolumnę ContactID do tabeli People.**
   Wpisz „ContactID” w polu Column Name i wybierz *Int* z listy rozwijalnej *Data Type*. Upewnij się, że na liście Allow Nulls została wybrana opcja *No*.

   Na koniec utwórzmy klucz główny dla naszej tabeli. Podświetl kolumnę *ContactID*, którą właśnie utworzyłeś, i naciśnij przycisk *Primary Key*. Spowoduje to, że każdy wpis w tym polu traktowany będzie jako unikalny klucz główny.

Dodaj nową kolumnę typu int o nazwie ContactID. Upewnij się, że w polu Allow Nulls została wybrana opcja No, a w polach Unique oraz Primary Key opcja Yes.

Nie istnieją głupie pytania

P: Czy możesz jeszcze raz powiedzieć, co to jest kolumna?

O: Kolumna to jedno pole w tabeli. A zatem w tabeli *People* możesz mieć kolumny *FirstName* oraz *LastName*, które będą oznaczały imię i nazwisko osoby. Z kolumną jest także nierozerwalnie związany typ danych taki jak *String*, *Date* czy też *Bool*.

P: Do czego jest nam potrzebna kolumna ContactID?

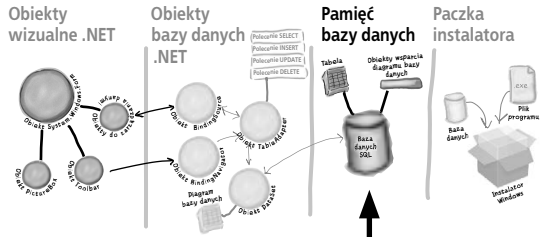
O: Umożliwia ona posiadanie unikalnego identyfikatora przez każdy rekord w większości tabel. Dlatego w przypadku przechowywania listy kontaktów do poszczególnych osób zdecydowaliśmy się utworzyć specjalną kolumnę i nazwać ją ContactID.

P: Co oznacza Int w polu Data Type?

O: Pole *Data Type* określa, jaki rodzaj informacji będzie przechowywany w danej kolumnie. Int jest skrótem od integer, co oznacza liczbę całkowitą. Na tej podstawie wnioskujemy, że kolumna *ContactID* będzie przechowywała liczby całkowite.

P: To strasznie dużo różnych informacji. Czy mam to wszystko rozumieć?

O: Nie, nie ma problemu, jeżeli wszystkiego w tej chwili nie rozumiesz. Twoim aktualnym zadaniem powinno być poznanie podstawowych sposobów korzystania z Visual Studio IDE w celu określenia postaci formularza i uruchamiania programu. (Jeśli nie możesz się doczekać, by dowiedzieć się czegoś więcej na temat baz danych, to zawsze możesz sięgnąć po książkę ***SQL. Rusz głową!***).

Jesteś tutaj

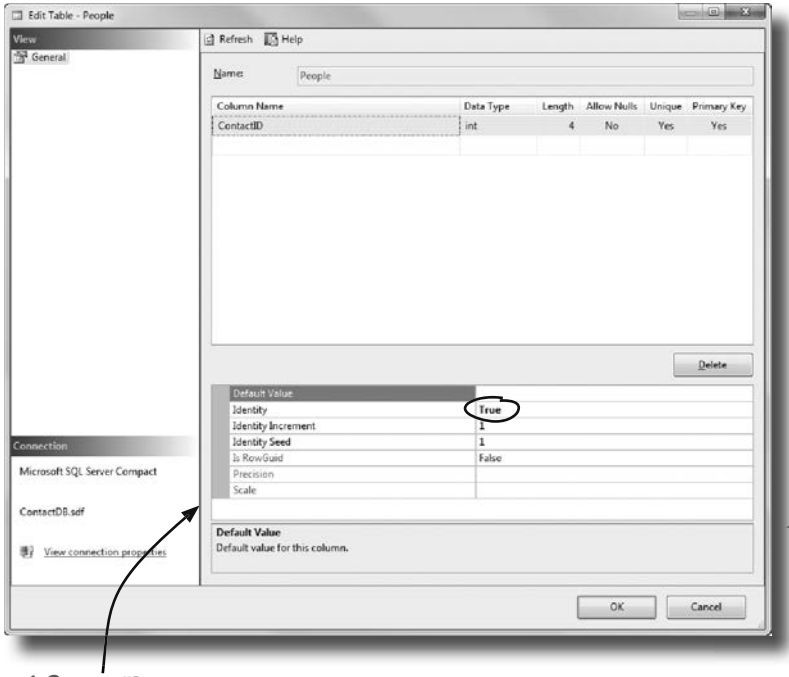
3 **Powiedz bazie danych, aby automatycznie generowała identyfikatory.**

Dopóki ContactID jest numerem wykorzystywanym wyłącznie przez bazę danych, a nie przez użytkownika, dopóty możemy obciążyć bazę obowiązkiem automatycznego generowania identyfikatorów. W ten sposób nie musimy się martwić o pisanie żadnego kodu potrzebnego do tego celu.

We właściwościach tabeli wyświetlonych poniżej przypisz wartość „True” właściwości *Identity*, dzięki czemu *ContactID* stanie się kolumną identyfikującą rekordy.

Nie zapomnij także wpisać nazwy tabeli, „People”, w polu *Name* u góry okna.

W tym oknie definiujesz swoją tabelę i dane, które będzie przechowywała.

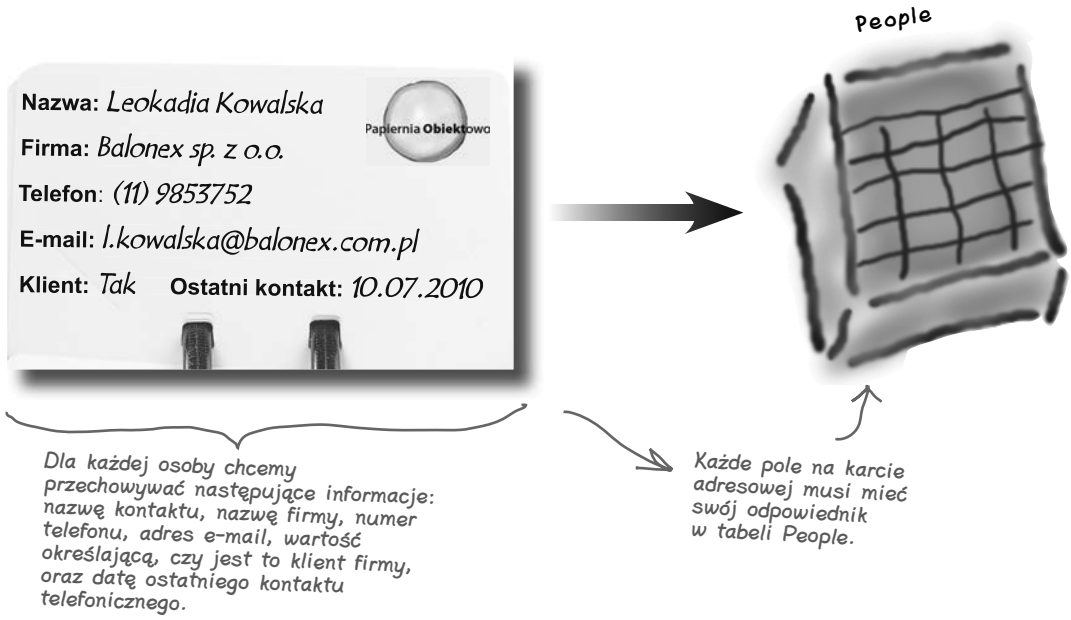
Klucz główny (ang. primary key) pomaga bazie danych szybko odnajdywać rekordy. Ponieważ jest on podstawowym narzędziem, którego program będzie używał do odnajdywania rekordów w bazie, zatem jego wartość zawsze musi być określona.

Dzięki temu pole ContactID aktualizuje się automatycznie za każdym razem, gdy jest dodawany nowy rekord.

Aby oznaczyć ContactID jako identyfikator rekordów w tabeli, będziesz musiał kliknąć w prawej kolumnie w wierszu Identity i wybrać opcję True z rozwijalnej listy.

Pola na karcie kontaktowej stają się kolumnami w tabeli People

Teraz, kiedy już utworzyłeś klucz główny tabeli, potrzebujesz zdefiniować pozostałe pola, które zamierzasz przechowywać w bazie danych. Każda rubryka w naszej pisanej karcie kontaktowej musi mieć swój odpowiednik w postaci kolumny tabeli People.

WYSIL SZARE KOMÓRKI

Jakie problemy mogą wyniknąć z przechowywania wielu rekordów dotyczących tej samej osoby?

KTO CO ROBI?

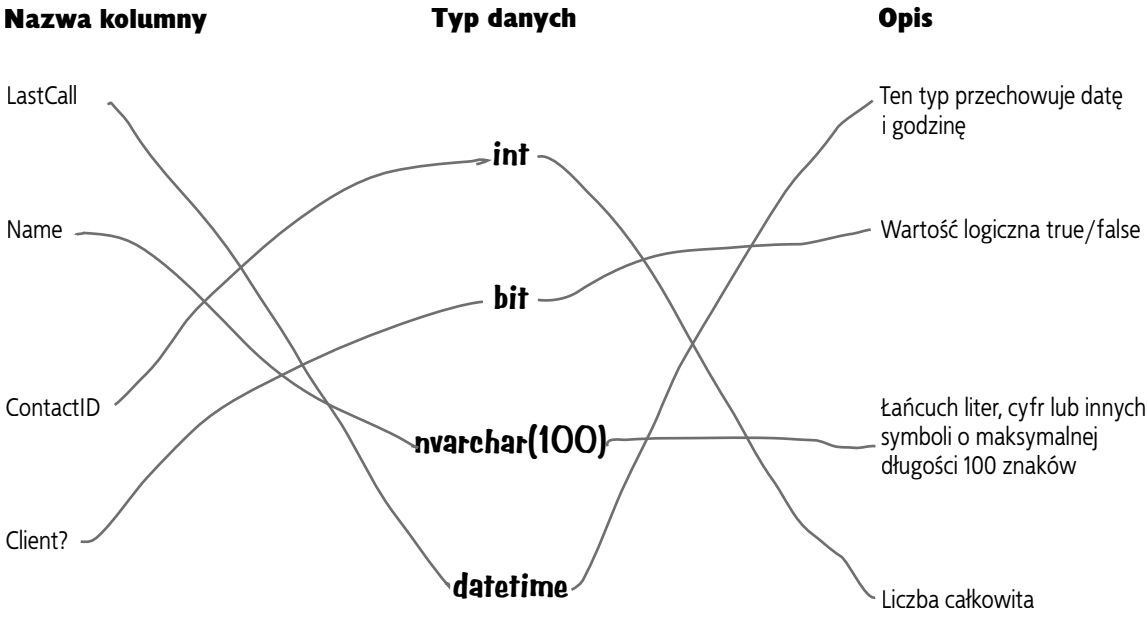
Teraz, kiedy stworzyłeś tabelę People oraz kolumnę z kluczem głównym, musisz dodać kolumny dla wszystkich pozostałych pól danych. Zobaczmy, czy potrafisz dopasować określone dane do odpowiedniej kolumny w tabeli oraz dobrać opis właściwy dla ich typu.

Nazwa kolumny	Typ danych	Opis
LastCall		Ten typ przechowuje datę i godzinę
	int	
Name		Wartość logiczna true/false
	bit	
ContactID		Łańcuch liter, cyfr lub innych symboli o maksymalnej długości 100 znaków
	nvarchar(100)	
Client?		Liczba całkowita
	datetime	

KTO CO ROBI?

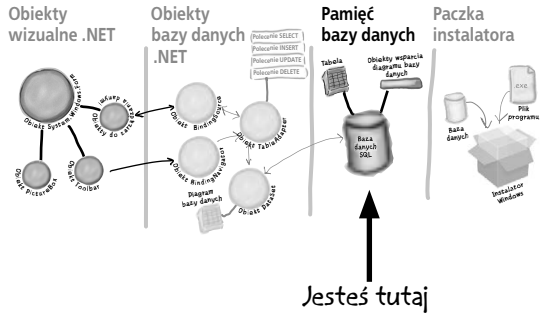
Rozwiązanie

Teraz, kiedy stworzyłeś tabelę People oraz kolumnę z kluczem głównym, musisz dodać kolumny dla wszystkich pozostałych pól danych. Zobaczmy, czy potrafisz dopasować określone dane do odpowiedniej kolumny w tabeli oraz dobrać opis właściwy dla ich typu.

Zakończ tworzenie tabeli

Wróć do miejsca, gdzie wpisywałeś nazwę kolumny ContactID, i dodaj sześć pozostałych kolumn z karty kontaktowej. Tak oto powinna wyglądać tabela bazy danych, kiedy skończysz:

Name: People

Column Name	Data Type	Length	Allow Nulls	Unique	Primary Key
ContactID	int	4	No	Yes	Yes
Name	nvarchar	100	Yes	No	No
Company	nvarchar	100	Yes	No	No
Telephone	nvarchar	100	Yes	No	No
Email	nvarchar	100	Yes	No	No
Client	bit	1	Yes	No	No
LastCall	datetime	8	Yes	No	No

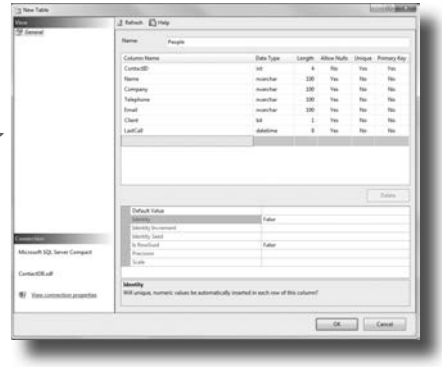
Pola bitowe przechowują wartości True lub False i mogą być reprezentowane przez kontrolkę CheckBox.

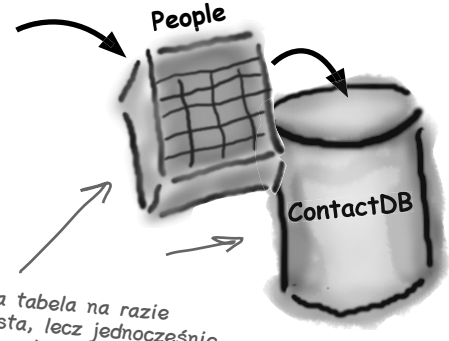
Jeżeli usuniesz zaznaczenie pola Allow Nulls, kolumna będzie musiała posiadać wartość.

Niektóre karty mogą zawierać niepełne informacje, więc niektóre kolumny pozostaną puste.

Kliknij przycisk *OK*, aby zapisać swoją nową tabelę. W ten sposób nowa pusta tabela zostanie dodana do bazy danych.

Po kliknięciu przycisku OK Visual Studio doda tabelę People do bazy danych.

Ta nowa tabela na razie jest pusta, lecz jednocześnie jest już gotowa do wpisywania danych.

Wstaw dane z kart do bazy

Teraz jesteś już gotowy do wstawienia danych z kart do bazy. Mamy tutaj kilka kontaktów szefa — użyjemy ich do przygotowania wstępnej bazy danych zawierającej kilka rekordów.

Twoim zadaniem jest wpisanie danych z tych sześciu kart do tabeli People.

① W oknie *Database Explorer* (lub *Server Explorer*) rozwiń element *Tables*, kliknij tabelę *People* prawym przyciskiem myszy i wybierz *Show Table Data*.

② Gdy na głównym ekranie pojawi się tabela, wpisz do niej wszystkie poniższe dane. (Na początku będą tam same wartości null, ale nie przejmuj się. Zapełnij pierwszy rząd prawidłowymi danymi, ignorując ostrzeżenia pokazujące się obok nich). Nie musisz uzupełniać kolumny *ContactID*, bo zostanie to zrobione automatycznie.

Wpisz True lub False w kolumnie Client. To w tej postaci SQL przechowuje wartości typu „Tak" lub „Nie".

Nazwa: Leszek Jawczyk
Papiernia Obiektowo
Firma: EkstraLans S.A.
Telefon: (12) 1234567
E-mail: leszekj@el_sa.pl
Klient: Tak **Ostatni kontakt:** 12.01.2010

Nazwa: Krystyna Bryczewska
Papiernia Obiektowo
Firma: Dom Wydawniczy Bryczewska
Telefon: (48) 8721723
E-mail: k.bryczewska@bryczewska.pl
Klient: Tak **Ostatni kontakt:** 21.07.2010

Nazwa: Eliza Wizewska
Papiernia Obiektowo
Firma: EWAR
Telefon: (11) 1928375
E-mail: eliza_wizewska@ewar.org
Klient: Tak **Ostatni kontakt:** 30.08.2009

Firma Papiernia Obiektowo znajduje się w Polsce, zatem dyrektor wpisuje daty w postaci 21.05.2010, gdzie 05 oznacza miesiąc maj. Jeśli system został skonfigurowany dla innego kraju, być może, że daty trzeba będzie wpisywać w innym formacie, na przykład 05/26/10.

③ Po wpisaniu sześciu rekordów wybierz po raz kolejny *Save All* z menu *File*. Powinno to zaowocować zapisaniem ich wszystkich w bazie.

Save All nakazuje IDE zapisać wszystko to, co należy do aplikacji. Tym różni się od zwykłego Save, zapisującego tylko plik, nad którym w danej chwili się pracuje.

Nie istnieją głupie pytania

P: Co się dzieje z danymi po tym, jak je wpisałem? Gdzie one idą?

O: IDE automatycznie zapisuje wprowadzone wartości w tabeli People w bazie danych. Tabela — jej kolumny, typy i wszystkie dane jej dotyczące — przechowywana jest w pliku *ContactDB.sdf* SQL Server Compact. Plik ten jest integralną częścią projektu i IDE aktualizuje go podczas jego zmiany tak jak każdy inny plik z kodem.

P: Dobrze, wpisałem te sześć rekordów. Czy one będą częścią mojego programu na zawsze?

O: Tak, będą one integralną częścią tak samo jak kod, który napisałeś, i formularz, który zaprojektowałeś. Różnica polega na tym, że baza nie jest kompilowana do postaci programu wykonywalnego. Jej plik jest kopiowany i przechowywany razem z plikiem wykonywalnym. Gdy aplikacja potrzebuje dostępu do danych, wykonuje szereg operacji odczytu i zapisu na pliku *ContactDB.sdf* znajdującym się w jej katalogu wyjściowym.

Ten plik jest w rzeczywistości bazą danych SQL i Twój program może go używać za pomocą kodu wygenerowanego dla Ciebie przez IDE.

ContactDB.sdf

Połącz formularz z bazą danych, korzystając ze źródeł danych

Nareszcie jesteśmy gotowi do utworzenia obiektów .NET, które będą wykorzystywane przez formularz do integracji z bazą danych. Potrzebujemy **źródła danych**, które w rzeczywistości będzie kolekcją instrukcji SQL używanych do wymiany informacji pomiędzy formularzem a bazą *ContactDB*.

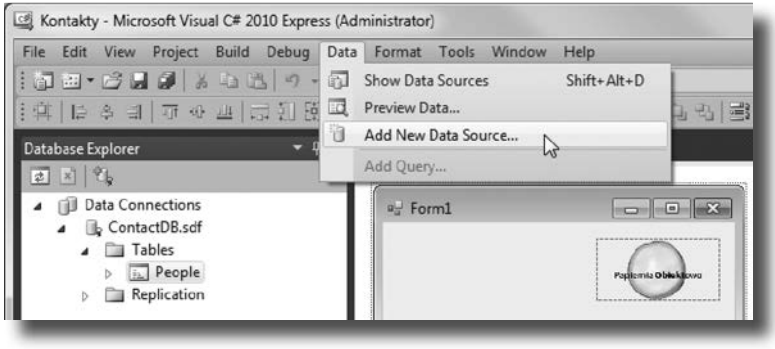
1 **Przejdź z powrotem do formularza aplikacji.**
Zamknij tabelę *People* i diagram bazy danych *ContactDB*. Powinieneś w tej chwili widzieć zakładkę *Form1.cs [Design]*.

Kiedy już skończysz wprowadzać dane, zamknij okno danych, by wrócić do formularza.

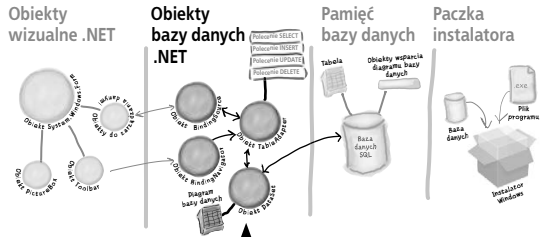
People: Query(C:\U...kty\ContactDB.sdf)

ContactID	Name	Company	Telephone	Email	Client	LastCall
1	Leokadia Kowal...	Balonex sp. z o.o.	(11) 9853752	l.kowalska@bal...	True	2010-07-10 00:00:00
2	Leszek Jawczyk	EkstraLans S.A.	(12) 1234567	leszekj@el_sa.pl	True	2010-01-12 00:00:00
3	Krystyna Brycze...	Dom Wydawni...	(48) 8721723	k.byrczewska@...	True	2010-07-21 00:00:00
4	Eliza Wizewska	EWAR	(11) 1928375	eliza_wizewska...	True	2009-08-30 00:00:00
5	Franciszek Maje...	Agencja Rekla...	(33) 1817161	francek.majews...	True	2010-12-17 00:00:00
6	Sabina Komar	NWOPromo	(11) 5352510	sabina@nwop....	True	2010-07-18 00:00:00
NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL

2 **Dodaj nowe źródło danych do aplikacji.**
W tej chwili powinno to być proste. Kliknij menu *Data*, a następnie wybierz z rozwiniętej listy *Add New Data Source*…

Źródło danych, które tworzysz, będzie obsługiwało całą komunikację pomiędzy formularzem i bazą danych.

3 **Skonfiguruj źródło danych.**

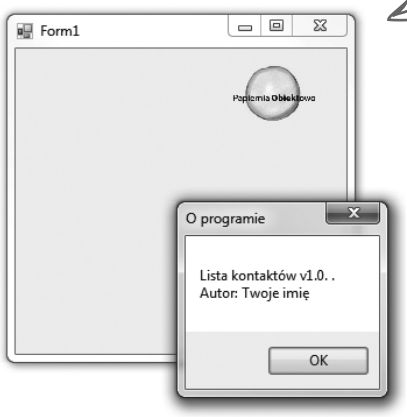
Teraz musisz dostosować źródło danych, aby używało bazy *ContactDB*. Poniżej opisano czynności, które w tym celu powinieneś wykonać:

- Krok 1.: Wybierz *Database* i kliknij przycisk *Next*.
- Krok 2.: Wybierz *Dataset* i kliknij przycisk *Next*.
- Krok 3.: Wybierz połączenie z bazą danych. Na rozwijalnej liście powinieneś już zobaczyć połączenie ze swoją bazą. Kliknij przycisk *Next*.
- Krok 4.: Na ekranie „Choose Your Objects” zaznacz pole wyboru przy elemencie *Tables*.
- Upewnij się, że w polu *DataSet Name* wpisane jest „ContactDBDataSet”, i kliknij *Finish*.

Przejście przez poszczególne etapy pozwala na połączenie źródła danych z tabelą People w bazie danych ContactDB.

W wersjach Visual Studio innych niż Express zostaniesz poproszony o zapisanie połączenia w pliku konfiguracyjnym aplikacji. Kliknij przycisk „Yes”.

Teraz Twój formularz może używać źródła danych do interakcji z bazą danych ContactDB.

To jest Twój formularz.

ContactDBDataSet.xsd

ContactDBDataSet.Designer.cs

Te pliki zostały wygenerowane przez źródło danych, które właśnie skonfigurowałeś.

ContactDB.sdf

Ten plik to Twoja baza danych.

Dodaj kontrolki powiązane z bazą danych do formularza

Wymaga to nieco wysiłku, ale wracamy tutaj, aby utworzyć obiekty formularza, które będą współpracować z bazą danych.

Teraz możemy powrócić do naszego formularza i dodać kilka kontrolek. Nie będą to jednak zwykłe kontrolki, tylko takie, które będą *powiązane* z naszą bazą danych i kolumnami w tabeli *People*. Oznacza to, że każda zmiana danych w jednej z nich pociągnie za sobą automatyczną zmianę informacji w odpowiedniej kolumnie bazy danych.

A oto sposób na utworzenie kilku kontrolek powiązanych z bazą danych:

1. **Wybierz źródło danych, którego chcesz używać.**
Wybierz *Show Data Sources* z menu *Data*. Spowoduje to pojawienie się okna *Data Sources* z wyświetlonymi źródłami danych skonfigurowanymi dla tej aplikacji.

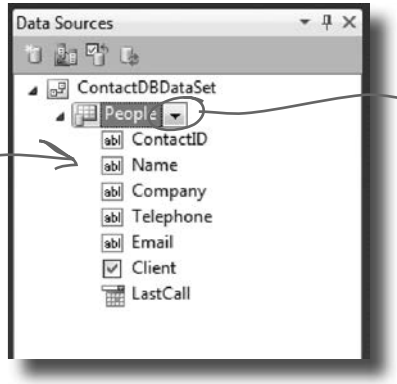
Jeżeli nie widzisz tej zakładki, wybierz Show Data Sources z menu Data.

Możesz także poszukać zakładki Data Sources w dolnej części okna Database Explorer. a następnie ją kliknąć.

To okno pokazuje wszystkie Twoje źródła danych. W tej chwili skonfigurowane jest tylko jedno, ale oczywiście nie ma żadnych przeciwwskazań do posiadania większej ich liczby dla innych tabel lub baz danych.

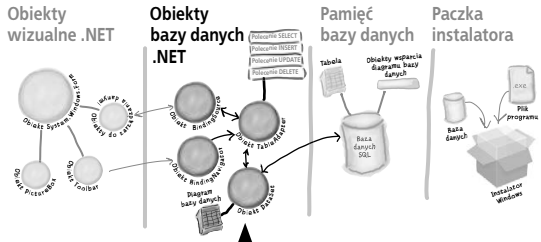
2. **Wybierz tabelę People.**
Pod elementem *ContactDBDataSet* powinieneś zobaczyć tabelę *People* i wszystkie jej kolumny. Kliknij strzałkę widoczną obok nazwy tabeli, aby wyświetlić jej zawartość — w ten sposób zobaczysz wszystkie kolumny dodane wcześniej. Kiedy w oknie *Data Sources* klikniesz tabelę *People* i przeciągniesz ją na formularz, IDE automatycznie doda do niego kontrolki, dzięki którym użytkownik będzie mógł przeglądać dane oraz je wpisywać. Domyślnie IDE dodaje kontrolkę *DataGridView*, przypominającą nieco okno arkusza kalkulacyjnego. Aby dodać do formularza osobne pola dla poszczególnych kolumn tabeli, kliknij strzałkę widoczną z jej prawej strony i z wyświetlonego menu wybierz opcję *Details*.

Kliknij tę strzałkę i wybierz opcję Details, aby kazać IDE dodać do formularza osobne kontrolki dla poszczególnych kolumn, a nie jedną dużą kontrolkę przypominającą arkusz kalkulacyjny.

Tutaj powinny zostać wyświetlone wszystkie utworzone wcześniej kolumny tabeli.

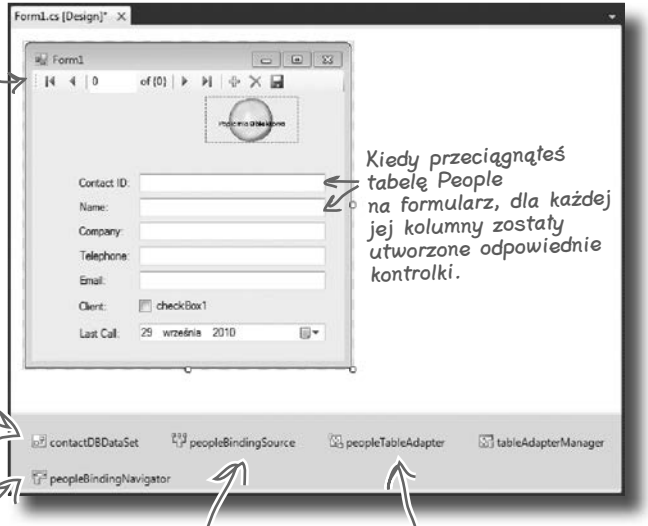
Tę rozwijalną listę zobaczysz wyłącznie w przypadku, gdy otworzone jest okno do projektowania formularzy. Pozwala ono na bezpośrednie **przeciągnięcie kontrolek danych** z okna źródła danych i umieszczenie ich na formularzu.

3 **Utwórz kontrolki powiązane z tabelą People.**

Przeciągnij i upuść tabelę *People* na formularz. Powinieneś zobaczyć wstawione kontrolki odpowiadające każdej kolumnie bazy danych. Nie przejmuj się w tej chwili ich wyglądem, tylko upewnij się, że wszystkie pojawiły się na formularzu.

Jeżeli coś przypadkowo kliknąłeś i z ekranu zniknął formularz, zawsze możesz do tego widoku powrócić, wybierając zakładkę Form1.cs [Design], lub otworzyć Form1.cs z okna Solution Explorer.

IDE tworzy ten pasek narzędzi do nawigacji po tabeli People.

Kiedy przeciągnąłeś tabelę People na formularz, dla każdej jej kolumny zostały utworzone odpowiednie kontrolki.

Te elementy nie będą wyświetlane na formularzu, ale będą reprezentowały kod, który został utworzony przez IDE do zarządzania tabelą People oraz bazą danych ContactDB.

Obiekt peopleBindingNavigator tączy kontrolki paska narzędzi z tabelą bazy danych.

Ten obiekt tączy formularz z tabelą People bazy danych.

Ten adapter pozwala kontrolkom wykorzystywać wyrażenia SQL, które IDE oraz źródło danych wcześniej wygenerowały.

Dobre programy są intuicyjne w użyciu

Co prawda formularz teraz działa, ale nie wygląda dobrze. Twoja aplikacja musi być więcej niż tylko funkcjonalna. Powinna być łatwa w użyciu. Dzieli Cię zaledwie kilka etapów od osiągnięcia wyglądu formularza zbliżonego do wyglądu papierowych kart, których używaliśmy na początku niniejszego rozdziału.

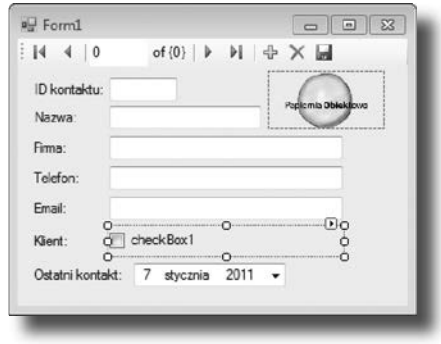
Nasz formularz byłby intuicyjny, gdyby wyglądał jak karta kontaktowa.

① Wyrównaj etykiety i pola tekstowe.

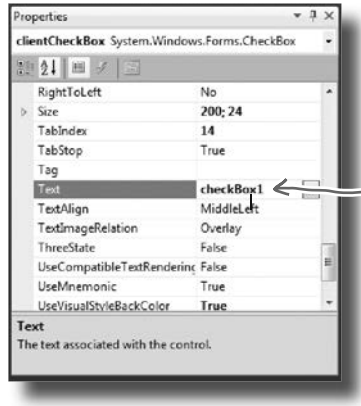
Wyrównaj etykiety i pola tekstowe względem lewej krawędzi formularza. Będzie on wyglądał podobnie do innych aplikacji, a użytkownicy będą czuli się znacznie bardziej komfortowo podczas korzystania z programu. Przetłumacz angielskie treści etykiet powstałych automatycznie na podstawie nazw kolumn z tabeli *People*.

Podczas przeciągania kontrolek na formularzu będą pojawiały się niebieskie linie. Są one po to, aby ułatwić wyrównywanie poszczególnych elementów interfejsu.

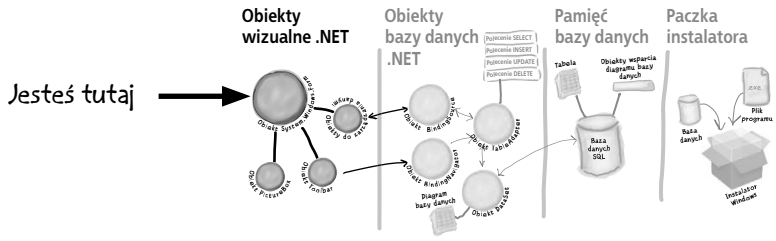

② Zmień właściwość Text kontrolki CheckBox.

Podczas wstawiania kontrolek do formularza obok kontrolki *CheckBox* pojawia się etykieta, która musi zostać usunięta. Po prawej stronie, pod oknem *Solution Explorer*, powinieneś dostrzec okno *Properties*. Przewiń jego zawartość w dół aż do napotkania właściwości *Text*. Usuń fragment „checkBox1”.

Usuń ten napis, aby pozbyć się tekstu z kontrolki CheckBox.

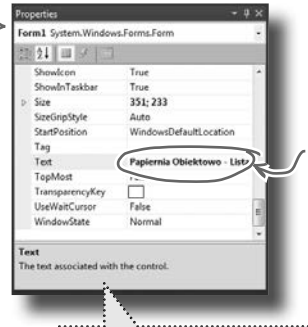

③ **Nadaj aplikacji profesjonalny wygląd.**
Możesz także zmienić nazwę formularza. Dokonasz tego poprzez kliknięcie w jego dowolnym pustym miejscu i odnalezienie właściwości *Text* w oknie *Properties*. Dla naszych potrzeb zmień nazwę na „Papiernia Obiektowo — Lista kontaktów”.

Możesz także, w tym samym oknie, wyłączyć przyciski do minimalizacji i maksymalizacji. W tym celu poszukaj właściwości *MaximizeBox* oraz *MinimizeBox* i ustaw ich wartości na *False*.

Powodem, dla którego chcesz usunąć przycisk maksymalizacji, jest to, że nie zmienia ona pozycji kontrolek na formularzu. Pusta przestrzeń sprawia, że wygląda on dość dziwnie.

Okno Properties powinno się znajdować zaraz pod oknem Solution Explorer, w dolnej części prawego panelu IDE.

Właściwość Text określa tekst wyświetlany na pasku tytułowym formularza.

Jeżeli nie masz okna Properties, to możesz je uaktywnić, wybierając odpowiednią pozycję z menu View.

Dobra aplikacja to nie tylko taka, która działa, ale taka, która jest także łatwa w użyciu. Dobrym zwyczajem programisty jest upewnienie się, że aplikacja zachowuje się dokładnie tak, jak spodziewałby się tego przeciętny użytkownik.

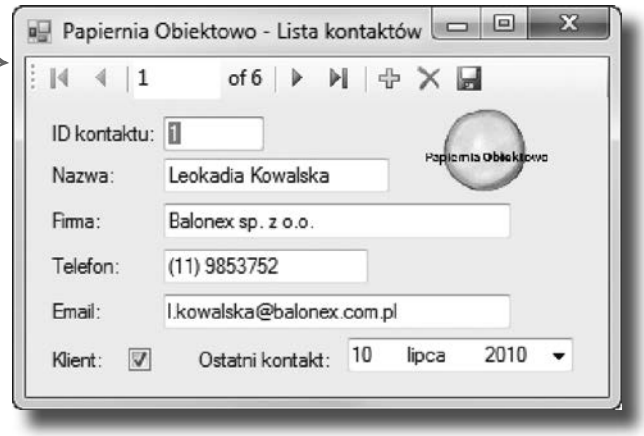
Jazda próbna

Pozostała nam do zrobienia tylko jedna rzecz: uruchomić program i sprawdzić, czy wszystko działa tak, jak powinno. Zrób to tak samo jak do tej pory — naciśnij klawisz F5 na klawiaturze albo kliknij w przycisk z zieloną strzałką ( ) na pasku narzędzi (lub wybierz *Run* z menu *Debug*).

Możesz uruchomić swój program w każdej chwili, nawet jeśli nie jest jeszcze skończony. Jeżeli w kodzie są błędy, to IDE Ci o tym przypomni i wstrzyma wykonywanie programu.

Naciśnij ten X w rogu, aby zamknąć program. W ten sposób możesz przejść do następnego etapu.

Te kontrolki pozwalają przeglądać kolejne rekordy zapisane w bazie danych.

Budowanie programu nadpisuje dane w bazie.

Poświęcimy na to więcej czasu w następnym rozdziale.

IDE najpierw buduje, potem wykonuje.

Kiedy uruchamiasz swoją aplikację, IDE właściwie robi dwie rzeczy. Najpierw **buduje** program, a następnie go **wykonuje**. Proces ten składa się z kilku niezależnych części. IDE **kompiluje** kod i zamienia go na postać wykonywalną. W następnej kolejności umieszcza skompilowany kod razem z zasobami i innymi plikami w podkatalogu katalogu *bin*.

W tym przypadku plik wykonywalny oraz baza danych SQL znajdą się w katalogu *bin/debug*. Plik bazodanowy jest kopiowany za każdym razem, więc zmiany wprowadzone w trakcie pracy z IDE zostaną utracone. Jeżeli plik wykonywalny będzie uruchamiany bezpośrednio z poziomu systemu Windows, dane zostaną zachowane — chyba że, po raz kolejny, projekt zostanie zbudowany przy użyciu IDE. W takim przypadku IDE nadpisze bazę danych SQL nową kopią zawierającą dane skonfigurowane przy pomocy okna *Database Explorer*.

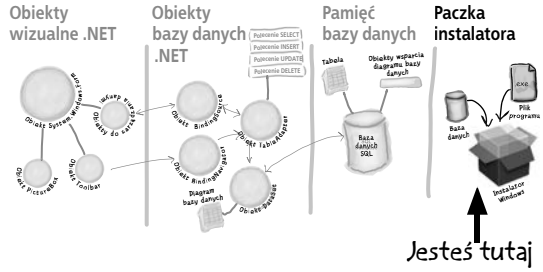

Uwaga!

Za każdym razem, gdy budujesz program, IDE umieszcza w katalogu bin nową kopię bazy danych. Oznacza to utratę wszelkich danych zapisanych w niej podczas wcześniejszego uruchomienia programu.

Jeśli kod programu się zmienił, to próba debugowania go z poziomu IDE powoduje jego ponowne zbudowanie — to z kolei oznacza, że czasami uruchomienie programu z poziomu IDE spowoduje nadpisanie wcześniejszej zawartości bazy. Jeśli jednak uruchomisz swój program bezpośrednio z katalogu bin/debug, bądź jeśli użyjesz instalatora, by go zainstalować na swoim komputerze, to problem utraty danych nie wystąpi.

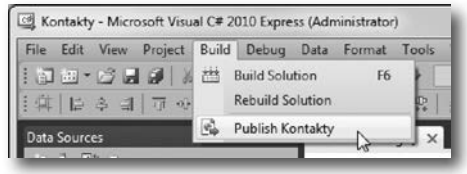
Jak zamienić TWOJĄ aplikację w aplikację WSZYSTKICH

W tym momencie posiadasz wspaniały program. Problem polega na tym, że działa on tylko na Twoim komputerze. Oznacza to, że nikt inny go nie będzie używał, nikt Ci za niego nie zapłaci, nikt nie zobaczy, jak wspaniałym programistą jesteś, i nikt Cię nie zatrudni… a Twój szef i klienci nie dostaną raportów generowanych z bazy danych.

C# znacznie ułatwia przeprowadzenie procesu **wdrożenia**. Wdrożenie aplikacji to zainstalowanie jej na innych komputerach. Z pomocą Visual C# IDE przygotowanie sprowadza się do dwóch etapów.

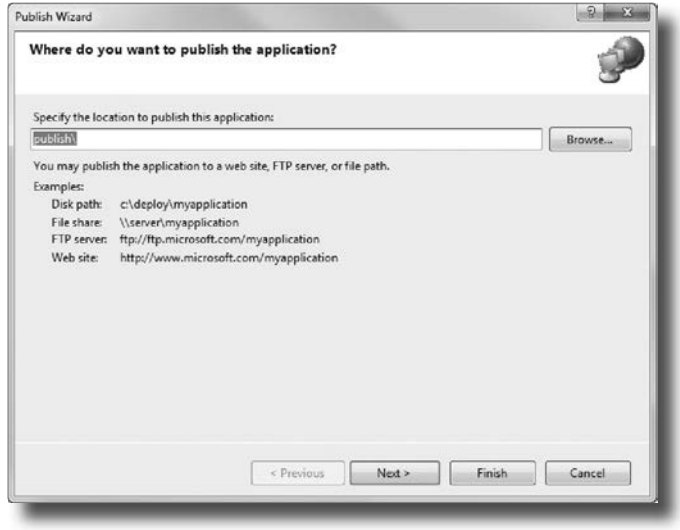
1. Wybierz *Publish Kontakty* z menu *Project*.

Budowanie projektu powoduje kopiowanie plików na komputer lokalny. Opcja Publish tworzy instalacyjny plik wykonywalny wraz z plikiem konfiguracyjnym, aby inni użytkownicy także mogli zainstalować Twój program.

2. Zaakceptuj wszystkie domyślne wartości w oknie *Publish Wizard* poprzez naciśnięcie przycisku *Finish*. Zobaczysz, jak Twoja aplikacja będzie pakowana, a następnie ujrzysz folder, w którym znajdzie się plik *setup.exe*.

Jeśli używasz Visual Studio w wersji Express, to opcję Publish znajdziesz w menu Project; w innych wersjach VS została ona umieszczona w menu Build.

Przekaż aplikację innym użytkownikom

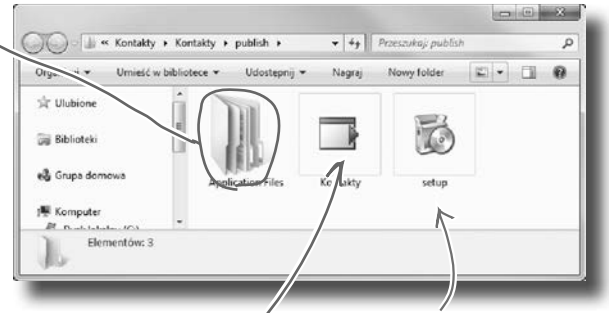
Z chwilą utworzenia paczki instalacyjnej utworzony został także folder *publish*/. Katalog zawiera kilka składników, a wszystkie związane są z procesem instalacji. Najważniejszym dla użytkowników jest *setup*, czyli program, który pozwoli im zainstalować Twoją aplikację na ich własnych komputerach.

Być może będziesz musiał uruchamiać program instalacyjny z prawami administratora.

Jeśli na komputerze nie jest jeszcze zainstalowany SQL Server Compact, to wygenerowany program instalacyjny spróbuje go pobrać i zainstalować. Na niektórych komputerach operacji tych nie da się wykonać, jeśli program nie zostanie uruchomiony przez użytkownika z prawami administratora, dlatego też kliknij jego ikonę prawym przyciskiem myszy i z menu podręcznego wybierz opcję „Uruchom jako administrator". Jeśli nie masz do niej dostępu, to nie musisz się tym przejmować — i bez niej możesz kontynuować lekturę tej książki.

To jest miejsce, gdzie są przechowywane wszystkie pomocnicze pliki instalatora.

Ten plik udziela instalatorowi wszelkich informacji na temat tego, które pliki powinny zostać dołączone do programu podczas instalacji.

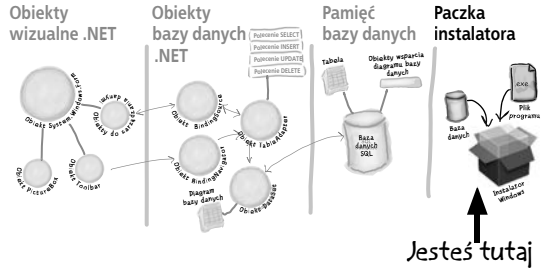
W ten sposób użytkownicy Twojego programu będą go instalować na swoich komputerach!

Moja sekretarka właśnie mi powiedziała, że skończyłeś pisać nową bazę kontaktową i że wszystko już działa. Pakuj swoje walizki — mamy miejsce w odrzutowcu do Aspen dla takiego pomysłowego pracownika jak Ty!

Wydaje się, że szef jest zadowolony. Dobra robota! Jednak zanim polecisz szusować na stokach, pozostaje jeszcze jedna rzecz do zrobienia...

Jeszcze nie skończyłeś: przetestuj instalację

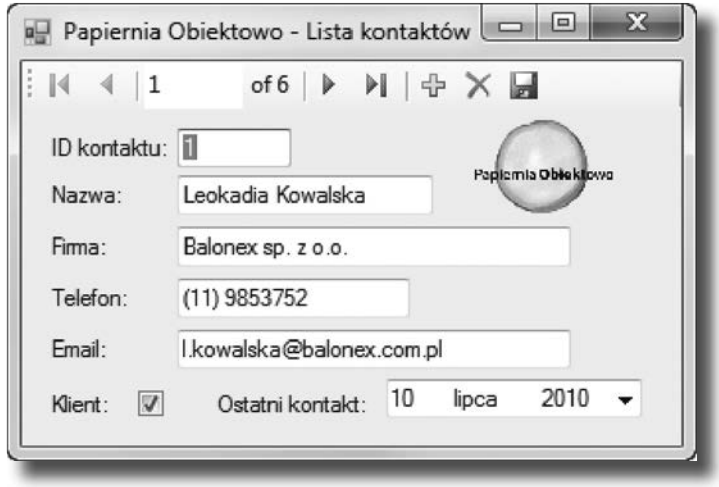

Zanim zaczniesz strzelać korkami od szampana, musisz przetestować wdrożenie i instalację. Nie dasz chyba nikomu swojego programu, dopóki sam go nie wypróbujesz?

Zamknij Visual Studio IDE. Uruchom program instalacyjny i wybierz katalog na swoim komputerze, w którym chcesz umieścić aplikację. Następnie uruchom program z podanej lokalizacji i upewnij się, że działa dokładnie tak, jak sobie wyobrażałeś. Możesz także dodać lub zmodyfikować kilka rekordów. Zostaną one oczywiście zapisane w bazie danych.

Teraz możesz dodawać, zmieniać i usuwać rekordy. Wszystko to zostanie zapisane w bazie danych.

Możesz używać strzałek i pola tekstowego do poruszania się pomiędzy rekordami.

Nie bój się... Wprowadź kilka zmian. Aplikacja jest zainstalowana, więc tym razem dane nie zginą.

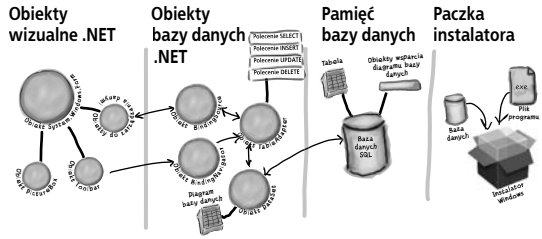
Znajdziesz tu wszystkie wpisane wcześniej kontakty. Są one zapisane w pliku bazy danych — ContactDB.sdf — który został zainstalowany wraz z Twoim programem.

TESTUJ WSZYSTKO!

Przetestuj swój program,
przetestuj swoją instalację,
sprawdź dane w swojej aplikacji.

Stworzyłeś pełnowartościową aplikację bazodanową

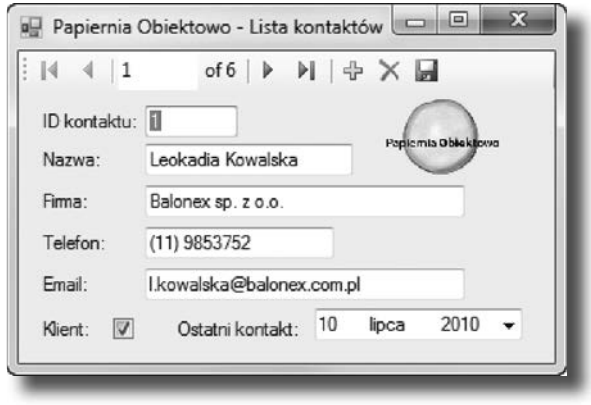
Dzięki Visual Studio IDE stworzenie aplikacji Windows, zaprojektowanie i utworzenie bazy danych oraz połączenie ich w jedną zgrabną całość jest dość proste. Możesz nawet wygenerować program instalacyjny za pomocą zaledwie kilku kliknięć.

Od tego

do tego

w mgnieniu oka.

Siła Visual C# polega na tym, że możesz szybko utworzyć coś działającego, a następnie skupić się na tym, co rzeczywiście Twój program powinien robić... a nie na oprogramowywaniu licznych okien, przycisków i zestawu instrukcji SQL.

Skorowidz

--, 100
!=, 106, 774
&, 762
&&, 106
*=, 172
.NET, 82, 767
.NET Framework, 788
.NET Framework 4.0, 36
///, 758
?:, 761
??, 761
@, 449
[DllImport], 676
[NonSerialized], 606
[Serializable], 469, 470, 485
|, 762
||, 106, 761
~, 762
+, 100, 165
++, 100, 761
<<, 763
=, 105, 761
-=, 172
==, 105, 106, 772, 774
=>, 781
>>, 763

A

abstract, 328, 329
abstrakcja, 336
Add Existing Item, 294, 728
Add New Data Source, 68
Add New Item, 58
Add Project, 766
Add Reference, 275, 765
Add Resource, 622
Add Watch, 102
Add(), 364, 368, 392, 618, 716
Add/New Project, 766
akcesory, 235, 241
  get, 235, 241
  set, 235, 237, 241
aktualizowanie kod, 297
aktywacja punktu przerwania, 102
aktywność mózgu, 33
AND, 762
animacja, 622, 741
  podwójne buforowanie, 656
animowana kontrolka, 621
animowany symulator ula, 565
  animacja, 614
  architektura symulatora, 566
  Bee, 572
  Field, 618
  formularz, 592
  Go(), 581, 590
  grupy pszczół, 602
  Hive, 577, 579, 580, 586, 589, 618
  interfejs użytkownika, 614
  kwiaty, 571
  Render(), 617
  rendering, 616
  statystyki, 593
  system turowy, 583
  świat, 582
  tury, 583
  World, 582, 584, 586, 589, 593, 617
  zegary, 596
anonimowe typy, 780
aplikacje, 43
  aplikacje bazodanowe, 78
  aplikacje konsolowe, 276, 760
  aplikacje odporne, 696
  aplikacje WPF, 786
  punkt wejścia, 90
  testowanie, 77
  uruchamianie, 56
aplikacje Windows, 80
  formularze, 80
  projekt, 80
Append(), 763
AppendAllText(), 448
AppendFormat(), 763
AppendLine(), 763
Application.DoEvents(), 114, 768
architektura aplikacji, 206
args, 482
ArgumentNullException, 516
argumenty, 167
  argumenty nazwane, 694
  argumenty opcjonalne, 694
  argumenty wywołania programu, 482
  argumenty zdarzenia, 534
Array.Resize(), 362
Array.Reverse(), 474
as, 313, 316, 318, 690
ASCII, 483
assembly, 764
atrybuty, 469
  [DllImport], 676
  [NonSerialized], 606
  [Serializable], 469, 470, 485
automatyczne konwersje typów, 165, 166
AutoSize, 456
Average(), 718

B

BackColor, 113, 415, 624
BackgroundImage, 624
BackgroundWorker, 768, 770
badanie wyjątków, 505
bajt, 474
base, 282
BaseType, 771
baza danych, 43, 57, 58, 605, 727
  klucz główny, 61
  połączenie, 68
  SQL, 58, 59, 733
  tabele, 60
  wstawianie danych, 66
  źródło danych, 68
biblioteki, 764
BinaryFormatter, 468, 471, 502, 681
BinaryReader, 476
  ReadBytes(), 476
  ReadChar(), 476
  ReadInt32(), 476
  ReadSingle(), 476
  ReadString(), 476
BinaryWriter, 475
Birthday.Value, 696
bit, 63
Bitmap, 640, 641, 651, 654, 659
bitmapy, 640
blok catch, 503, 505, 510, 522
blok finally, 508, 509
blok kodu, 94, 251
blok try, 503
blok using, 521
błędy, 50, 94, 491, 501
  błędy kompilatora, 85
  błędy systemowe, 454
bool, 160
BorderStyle, 456
break, 461, 760
Brush, 644
Brushes, 644
budowa programu, 88
budowanie projektu, 74, 75
Button, 619
by, 730
byte, 160, 163

C

C#, 36, 41, 42, 43, 788
CanOverflow, 607
case, 461
catch, 503, 505, 522
char, 161, 163, 473
CheckBox, 72, 254
  Text, 72
Checked, 113
class, 89, 197
Class Library, 764
Clear(), 716
Click, 546, 644, 649
Clone, 678, 680, 681
Close(), 437, 441, 449, 484
CLR, 83, 188, 676, 767
Color.FromArgb(), 114
Color.Transparent, 415, 637
ComboBox, 291, 341
Common Intermediate Language, 767
Common Language Runtime, 83
CompareTo(), 375
Console, 437
  ReadKey(), 375, 379, 380, 763
  Write(), 473
  WriteLine(), 236, 379
Console Application, 276, 367, 549
const, 214
ContactDB, 733
ContactDB SQL, 732
ContactID, 60, 61
Contains(), 364, 368, 644, 645, 716
continue, 760
Continue, 497

Control, 624
Controls, 613
  Add(), 620
  Remove(), 619
Convert
  ToDateTime(), 457
  ToInt32(), 762
  ToString(), 762
CopyTo(), 716
Count, 364, 368, 392
Create(), 448, 471, 477
CreateDirectory(), 448
CreateGraphics(), 641, 642, 643, 654
CryptoStream, 442
csproj, 82
czarna skrzynka, 231
czas, 457, 596
czas wykonywania, 504
czcionki, 643, 645

D

dane, 57, 98, 111, 355, 605, 707, 709
  dane binarne, 479
  dane XML, 784
Data Source Configuration Wizard, 58, 728
Data Type, 60
Database Explorer, 58, 60, 74
DataContractSerializer, 782, 783
DataGridView, 70
datetime, 63
DateTime, 596, 695
  Now, 525
  Parse(), 525
  TryParse(), 696
DateTimePicker, 457, 525
Debug, 56, 497
Debug/Continue, 102
Debug/Step Over, 102
debugger, 101, 367, 493, 497, 498
debugowanie, 56, 83, 102
decimal, 161, 217
definiowanie
  interfejsy, 303
  zdarzenia, 534, 544
deklaracje, 90
  delegaty, 549
  interfejsy, 304
  klasy abstrakcyjne, 328
  stałe, 214
  zdarzenia, 537, 544
  zmienne, 98
  zmienne referencyjne, 183
delegate, 549, 550
delegaty, 548, 549, 550, 557, 558
  działanie, 551
  funkcje zwrotne, 556
DELETE, 46
Delete(), 448
Descendants(), 785
descending, 718
deserializacja, 464, 465, 467, 485, 607
Deserialize(), 468, 471, 502, 507
destruktory, 676
diagramy klas, 142, 144
DialogResult, 445, 447
Dictionary, 391
Directory, 448, 450
  CreateDirectory(), 452
  Exists(), 452
  GetFiles(), 495
  SetCreationTime(), 452
Dispose(), 453, 454, 521, 625, 627, 678, 680, 681, 682
  serializacja, 681
DivideByZeroException, 491, 496
DLL, 767
długość tablicy, 184
dobre aplikacje, 73
Dock, 193, 451
dodawanie kontrolki do formularza, 612
dodawanie kontrolki do okna Toolbox, 626
dodawanie tekstu do pliku, 448
dodawanie zachowań, 297
dodawanie źródła danych, 68
DoEvents(), 768
dokumenty XML, 604, 784
dopełnienie wartości, 762
dostęp do klasy bazowej, 282
double, 160
DoubleBuffered, 657, 659, 745
DoWork, 768
DragEventArgs, 537
DragEventHandler, 537
DrawEllipse(), 643
DrawImage(), 640, 641, 644, 652
DrawImageUnscaled(), 656
DrawLine(), 643
DrawLines(), 642, 645
DrawOneFrame(), 656
DrawRectangle(), 643
DrawString(), 643
DropDownList, 291, 341
DropDownStyle, 341
drukowanie, 662
  dokumenty wielostronicowe, 663
  Graphics, 662
  HasMorePages, 663
  obsługa zdarzeń, 662
  podgląd wydruku, 663, 664
  Print(), 662
  PrintDialog, 663
  PrintDocument, 662, 663
  PrintPage, 664
  PrintPreviewDialog, 663
  PrintTableRow(), 664
dwukropek, 266
dziedziczenie, 247, 257, 258, 301, 336, 622
  dodawanie zachowań, 297
  dostęp do klasy bazowej, 282
  dziedziczenie wielokrotne, 334
  dziedziczenie zachowania, 280
  hierarchia klas, 259, 264
  interfejsy, 302, 311
  klasy bazowe, 258, 261
  klasy potomne, 261
  konstruktory, 283
  metody wirtualne, 270
  podklasy, 258
  przesłanianie, 262, 270, 278, 280
  tablica metod wirtualnych, 275
  ukrywanie metod, 278
  wywołanie metod, 265
  wywołanie ukrytych metod, 279
dzielenie tekstu, 463

E

edycja formularza, 55
edytor XML, 787
efekt cienia, 643
efekty uboczne, 177
elementy tablicy, 183
else, 105, 197, 460
Encoding.BigEndianUnicode, 484
Encoding.UTF8, 483
EndOfStream, 441
enum, 357, 371
Enum.Parse(), 693
Enum.TryParse(), 693
Enumerator, 383
enumeratory, 776
Environment.NewLine, 401
equals, 725, 730
Equals(), 772, 773
Error List, 49, 50, 85, 94
etykiety, 72, 150, 620, 761
event, 534, 558
EventArgs, 534, 536
EventHandler, 534, 537, 544, 557
Events, 768
Exception, 492, 496, 510, 513, 519
EXE, 83, 764, 767
Exists(), 448

F

false, 100, 160
File, 48, 448, 450, 484
  Copy(), 452
  Create(), 471, 477
  Delete(), 452
  Encrypt(), 452
  Exists(), 510
  GetCreationTime(), 452
  OpenWrite(), 477
  ReadAllBytes(), 473, 474
  ReadAllText(), 451
  SetLastWriteTime(), 452
  WriteAllBytes(), 473, 474, 482
  WriteAllText(), 451, 452
FileInfo, 448, 484
FileNotFoundException, 510
FileStream, 435, 436, 449, 484
FillEllipse(), 643
FillRectangle(), 643, 644
Filter, 451
finalizatory, 676, 680, 682, 683
  wyjątki, 683
  wywołanie, 677
finally, 508, 509, 519
Fixed3D, 193, 456
float, 160, 161, 165
FlowLayoutPanel, 451
Font, 643, 645
FontStyle, 643
for, 103, 107, 197, 490
foreach, 367, 368, 382, 383, 585, 632, 718, 749
Form, 188, 613, 634

Form Designer, 86, 87, 193
format szesnastkowy, 479
Format(), 480
FormatException, 496
FormBorderStyle, 193
formularze, 54, 55, 80, 150, 187, 226, 341, 451, 634, 635
  dodawanie kontrolki, 612
  konstruktory, 240
  kontrolki, 613
  obsługa, 254
  podwójne buforowanie, 657
  przerysowanie, 347, 650
  przyciski maksymalizacji i minimalizacji, 193
  tło, 639
  wstawianie kontrolek, 86
  zdarzenia, 545
from, 717, 718
FromImage(), 640, 654
FullName, 771
funkcje obsługi zdarzeń, 215, 226, 546
funkcje zwrotne, 529, 554, 557, 558
  delegaty, 556

G

GAC, 765
GC.Collect(), 677, 679, 680, 683
GDI+, 642, 643
generowanie
  widok szesnastkowy, 482
  zdarzenia, 531
get, 235, 241, 500
GetEnumerator(), 383
GetFiles(), 448, 495
GetHashCode(), 772, 773
GetLastAccessTime(), 448
GetLastWriteTime(), 448
GetType(), 771
GetValueOrDefault(), 695
Global Assembly Cache, 765
Go To Definition, 453, 595, 731
goto, 761
gra przygodowa, 412
graficzny interfejs użytkownika, 52, 208
grafika, 611, 640, 745
  Bitmap, 641
  efekt cienia, 643
  GDI+, 643
  rysowanie, 616, 642
  System.Drawing, 642
  tekst, 643
  zmiana rozmiaru bitmap, 640
Graphical User Interface, 131
Graphics, 640, 644, 650, 654, 745
  FromImage(), 640
GripStyle, 607
group, 730
GroupBox, 209, 409
GUI, 131, 770
GZipStream, 435

H

HasMorePages, 663
Height, 624
heisenbug, 500
hermetyzacja, 211, 221, 223, 224, 229, 231, 244, 336, 485, 698
  akcesory, 235
  inicjalizacja pól prywatnych, 239
  stosowanie, 233
hex, 479
hex dump, 479
hexdumper, 482
hierarchia klas, 259, 264, 301

I

ICollection<T>, 716, 775
IComparable<T>, 375
IComparer, 376, 378
IComparer<T>, 374, 378
IDE, 36, 41, 42, 43, 48, 51, 564
IDisposable, 453, 520, 625, 643, 678, 680
IEnumerable, 384, 405, 408
IEnumerable<T>, 383, 400, 710, 711, 716
IEnumerator, 776
IEnumerator<T>, 776
IEquatable, 772
IEquatable<T>, 772
if, 105, 167, 197, 460
  else, 105
IL, 767
Image, 54
implementacja interfejsu, 305, 312
importowanie zasobów, 54
indeks tablicy, 183
indeksatory, 776
IndexOf(), 364, 368
IndexOutOfRangeException, 492, 496
informacje o pliku, 448
informacje o wyjątku, 513
inicjalizacja obiektów, 153
  pola prywatne, 239
inicjalizatory, 238
  inicjalizatory kolekcji, 372
  inicjalizatory obiektów, 153
inicjowanie zdarzeń, 532
InitialDirectory, 451
InitializeComponent(), 188, 214, 240, 539
inkrementacja, 761
INSERT, 46
Insert Breakpoint, 101
Insert(), 368
instalacja aplikacji, 76
instalacja Visual Studio 2010, 36
instalator Windows, 47
instancja klasy, 130
instrukcje, 89, 104
  SQL, 59
int, 63, 160, 161, 163, 173
IntelliSense, 85, 153, 767
interakcja z programami, 612
interface, 303
interfejs użytkownika, 52, 208, 253
interfejsy, 302, 306, 307, 318, 324, 332, 701
  definiowanie, 303
  diagramy klas, 311
  dziedziczenie, 311
  ICollection<T>, 716, 775
  IComparable<T>, 375
  IComparer, 376
  IDisposable, 453, 520, 678
  IEnumerable, 408
  IEnumerable<T>, 383, 711, 716
  IEquatable<T>, 772
  implementacja, 305, 312, 318
  nazwy, 303
  referencje, 308, 309
  rzutowanie w dół, 317
  rzutowanie w górę, 317
  stosowanie, 304
internal, 321, 766
Invaders, 735, 736
  animacja, 741
  architektura gry, 738
  Draw(), 747, 751
  FireShot(), 747
  formularz gry, 740
  Game, 746, 747
  GameOver, 743
  Go(), 744, 747
  grafika, 745
  gwiazdy, 754
  Invader, 750
  InvaderImage(), 751
  kolizje, 749
  komunikaty klawiatury, 742
  LINQ, 749
  misja, 737
  Move(), 751
  MovePlayer(), 747
  NextWave(), 748
  obsługa zdarzeń, 740
  PlayerShip, 752
  pociski, 753
  pole walki, 748
  rozgrywka, 743
  Shot, 753
  Stars, 754
  statek gracza, 752
  Twinkle(), 747
  zderzenia gracza i najeźdźców, 749
  zegar gry, 744
  zegary animacji, 741
  zestrzelenie statku, 752
Invalid arguments, 167
Invalidate(), 650, 651, 653
IronRuby, 767
is, 310, 313, 690
iteracje, 775

J

jawne rzutowanie, 166
język C#, 41, 42
język programowania, 41, 98
język SQL, 59
język XAML, 787
JIT, 767
join, 725, 730, 731
just-in-time, 767

K

kanały RSS, 785
katalogi, 448
  lista plików, 448
  tworzenie, 448
  usuwanie, 448
katalogi projektu, 81

KeyDown, 196, 740, 742
KeyUp, 740, 742
klasy, 88, 89, 91, 92, 111, 124, 125
  [Serializable], 470
  atrybuty, 469
  BackgroundWorker, 768
  BinaryFormatter, 468
  BinaryReader, 476
  BinaryWriter, 475
  Bitmap, 640, 641
  Brush, 644
  Clone, 678
  Console, 437
  Control, 624
  CryptoStream, 442
  DataContractSerializer, 782
  DateTime, 596
  destruktory, 676
  diagram klasy, 142
  Directory, 448
  dziedziczenie, 257, 258, 266
  Exception, 492, 496
  File, 448, 484
  FileInfo, 448, 484
  FileStream, 436
  Font, 645
  Form, 613, 634
  Graphics, 640
  GZipStream, 435
  hermetyzacja, 229
  hierarchia klas, 259, 264
  implementacja interfejsu, 305, 312
  instancja, 130
  interfejsy, 302
  klasy bazowe, 258, 261
  klasy konkretne, 326
  klasy pochodne, 425
  klasy potomne, 261
  konstruktory, 239, 569
  kontrola dostępu do składowych, 224
  LINQ to SQL, 729, 732
  List, 364
  MemoryStream, 435
  MessaqeBox, 92
  metody, 89
  metody statyczne, 135
  naturalna struktura, 142
  nazwy, 146
  NetworkStream, 435
  partial, 111
  Pen, 644
  pola wewnętrzne, 235
  PrintDocument, 662
  PrintPreviewDialog, 663
  projektowanie, 124, 142, 154
  przestrzenie nazw, 97
  Queue, 405
  Random, 186, 226
  Rectangle, 645
  Renderer, 616, 631
  sealed, 700
  składowe, 321
  składowe prywatne, 223
  Stack, 405
  Stream, 434, 435
  StreamReader, 444, 481
  StreamWriter, 437, 440, 481
  StringBuilder, 763
  TimeSpan, 596
  tworzenie, 127
  tworzenie obiektu, 129
  Type, 771
  widoczność składowych, 322
  właściwości, 136
  zasięg składowych, 322
  zdarzenia, 534
klasy abstrakcyjne, 326, 328, 332
  tworzenie, 328
klatki animacji, 622
klawiatura, 196, 742
klucz główny, 61, 62
klucze, 391, 730
kod C#, 79
kod IL, 767
kod SQL, 59
kod źródłowy, 54, 82, 88, 111
kodowanie, 84, 104
kolejki, 405
  obsługa, 406
kolekcje, 355, 405, 603, 715, 716
  Controls, 613
  Dictionary, 391
  enumeratory, 776
  foreach, 367
  indeksatory, 776
  inicjalizatory, 372
  klasy, 363
  kolejki, 405, 406
  kolekcje generyczne, 368, 371, 405
  LINQ, 711
  List<T>, 363
  listy, 363, 364, 371
  przetwarzanie, 367
  Queue, 405
  słowniki, 391
  sortowanie, 374
  Stack, 405
  stos, 405, 407
  tablice, 371
kolory, 114, 115
  tło, 114
  tło kontrolki, 113
kolumny, 60
komentarze, 104
  XML, 87, 758
kompilacja, 74, 83
kompilator, 83
  JIT, 767
komponenty, 446
  FlowLayoutPanel, 451
  TableLayoutPanel, 451
komunikaty
  klawiatura, 742
  wyjątki, 499
konfiguracja źródła danych, 58, 69
konkatenacja, 166
konstruktory, 239, 240, 245, 569
  dziedziczenie, 283
  parametry, 240
  przeciążanie, 387
  stosowanie, 239
  wyjątki, 507
kontrola dostępu do składowych, 224
kontrolki, 50, 611, 612
  animacja, 621
  CheckBox, 72
  ComboBox, 291
  Controls, 613
  DataGridView, 70
  DateTimePicker, 457, 525
  dodawanie do formularza, 612
  etykiety, 620
  GroupBox, 209, 409
  kontrolki niewizualne, 194, 446
  Label, 113, 620
  ListBox, 193, 395
  NumericUpDown, 126, 214
  obiekty, 613
  PictureBox, 52, 86, 204, 415, 612, 621
  podwójne buforowanie, 657
  ProgressBar, 770
  przerysowywanie, 650
  przycisk, 620
  RadioButton, 206, 409
  StatusStrip, 193
  TabControl, 253
  TextBox, 126
  Timer, 193
  ToolStrip, 607, 614
  TrackBar, 651
  tworzenie, 612, 621, 626
  UserControl, 626, 654
  usuwanie, 612, 624, 625
  wyświetlanie elementów wizualnych, 618
  zdarzenia, 226
konwersja łańcucha znaków na tablicę bajtów, 449
konwersja na łańcuch znaków, 217
konwersja niejawna, 544
kopiowanie obiektów, 686
  kopiowanie do pliku, 468
kowariancja, 384
krokowe wykonanie programu, 102

L

Label, 113, 456, 620
lambda, 780
Length, 184, 185
library assembly, 764
liczby, 162, 164
  liczby całkowite, 160
  liczby losowe, 185
  liczby rzeczywiste, 160
  liczby szesnastkowe, 480
  liczby zmiennoprzecinkowe, 160
linie, 642, 643
LINQ, 567, 604, 605, 701, 710, 749
  by, 730
  descending, 718
  equals, 725, 730
  from, 718
  group, 730
  grupowanie wyników, 721
  join, 725, 730, 731
  klasy LINQ to SQL, 729, 732
  klucze, 722, 730
  kolekcje, 711, 716
  łączenie kolekcji, 725
  metody rozszerzające, 711
  on, 725, 730
  orderby, 718, 721
  select, 718, 721

select new, 729, 730
składnia, 712, 727
słowa kluczowe, 717
var, 730
where, 718
wyniki zapytania, 717
wyrażenia lambda, 780, 781
zapytania, 711, 713, 714
zastosowanie, 716
LINQ to SQL, 732
LINQ to SQL Classes, 729, 730
LINQ to XML, 784
wczytywanie plików XML, 785
zapisywanie plików XML, 785
zapytania, 785
LINQPad, 733
List, 364, 371
List<T>, 363, 603, 709, 717
lista błędów, 85
lista kontaktowa, 60
ListBox, 193, 194, 387, 395, 409
listy, 362, 363, 367, 371
dynamiczna zmiana rozmiaru, 367
operacje, 364
Sort, 374
sortowanie, 374
tworzenie, 373
listy stałych, 371
listy wyliczeniowe, 357
literały, 161
Location, 87, 624
long, 160, 163

Ł

łańcuchy strumieni, 442
łańcuchy znaków, 217, 251, 356, 473, 702, 763
Unicode, 472
łączenie, 166, 449, 763
łączenie instrukcji warunkowych, 779
łączenie łańcuchów znaków, 166, 449, 763
łączenie w łańcuchy, 537

M

Main(), 90, 91, 93, 94, 277
managed resources, 676
martwy obiekt, 677
maszyna wirtualna, 83, 188
Math.Min(), 133
Max(), 718
MaximizeBox, 73
MeasureString(), 645
mechanizm oczyszczania pamięci, 179, 677, 678
mechanizm renderujący, 617, 628
MemoryStream, 435
Message, 514
MessageBox, 85, 92, 166, 547
Show(), 88, 99, 105, 166, 545
metadane, 469
metapoznanie, 33
metody, 55, 88, 89, 124, 126, 140
akcesory, 235, 241
Close(), 441
CompareTo(), 375
destruktory, 676
Dispose(), 453, 625, 627, 678
Equals(), 772
finalizatory, 676
GetType(), 771
Invalidate(), 651, 653
konstruktory, 239
kontrola dostępu, 224
Main(), 90, 91, 93, 94
metody abstrakcyjne, 326, 329
metody anonimowe, 780
metody konkretne, 326
metody prywatne, 226
metody publiczne, 226, 233, 238
metody rozszerzające, 700, 711
metody statyczne, 135
metody sygnalizujące zdarzenia, 557
metody wirtualne, 270, 275
modyfikatory, 692
nazwane argumenty, 694
nazwy, 141
parametry, 89, 167
parametry wyjściowe, 692
polimorfizm, 337
Print(), 662
przeciążanie, 385
przesłanianie, 262, 278
Read(), 435
ReadLine(), 441
refaktoryzacja, 778
Refresh(), 653
rekurencja, 691
return, 89, 124, 125
Seek(), 435
Show(), 635
Sort(), 374, 375
static, 135
ToString(), 166, 217, 358, 381, 382, 444
TryParse(), 693
typ wynikowy, 124, 125
ukrywanie, 278
Update(), 653
wartość zwracana, 89
Write(), 435, 436
wywołanie, 187
Min(), 718
MinimizeBox, 73
model klas, 338
modyfikacja kodu, 87
modyfikatory, 692
out, 692
ref, 693
modyfikatory dostępu, 306, 321, 322, 766
internal, 321, 766
private, 321
protected, 321
public, 321, 766, 767
sealed, 321
Mono, 767
MouseClick, 630
mózg, 31
MultiColumn, 193
myślenie, 31

N

nadawcy zdarzeń, 548
Name, 194, 386
namespace, 197
nasłuchiwanie zdarzeń, 531
naturalne klasy, 142
nawiasy, 89
nawiasy klamrowe, 94, 103, 251
nazwane argumenty, 694
nazwy, 243, 370, 764
interfejsy, 303
klasy, 140, 146, 154
metody, 141, 154
pliki, 51
przestrzenie nazw, 111
zmienne, 98, 172
NetworkStream, 435
new, 128, 130, 132, 148, 152, 197, 279, 281, 308
New Project, 48
Next(), 359
niejawne konwersje, 544
nieobsłużony wyjątek, 488, 500, 510
notacja Pascal, 234
notacja wielbłądzia, 234
null, 188, 316, 695, 761
nullable type, 695
Nullable<T>, 695
NullReferenceException, 152, 536, 557
NumericUpDown, 126, 161, 214, 215, 254, 535
nvarchar, 63

O

obiekt porównujący, 377
obiekty, 121, 128, 130, 173, 308, 685, 687
akcesory, 235
deserializacja, 464, 465
destruktory, 676
finalizatory, 676
formularze, 187
inicjalizacja, 153, 239
konstruktory, 239
kontrolki, 613
metody, 55, 88, 89, 124, 126, 140
obiekt martwy, 677
pola, 136
polimorfizm, 337
przechowywanie informacji, 136
referencje, 174, 175, 187, 189
serializacja, 464, 465
składowe, 321
stan, 136, 465, 466
sterta, 138
this, 187
tworzenie, 128, 131
usuwanie z pamięci, 176, 179
właściwości, 136
zdarzenia, 533
zmiana danych, 182
zmienne, 173
obiekty bazy danych, 46
obiekty wizualne, 46, 57
object, 161
Object, 471
Equals(), 772

Object
ReferenceEquals(), 772
Object Relational Designer, 729, 730
obliczenia na kolekcjach, 716
obrazy, 52
rysowanie, 644
zasoby, 641
obsługa danych, 605
obsługa formularza, 254
obsługa klawiszy, 196
obsługa wyjątków, 487, 503, 522, 523, 527, 607
wiele bloków catch, 514
zalecenia, 524
obsługa zdarzeń, 215, 255, 531, 533
oczyszczanie pamięci, 176, 179, 188, 678, 683
odbiorcy zdarzeń, 548
odczytywanie
bajty ze strumienia, 482
dane, 434
dane binarne, 476
pliki, 441
pliki XML, 785
odporność na błędy, 502
odporność programów, 696
odświeżanie pól tekstowych, 151
odwracanie kolejności bajtów, 474
okienko z komunikatem, 93
okna dialogowe, 445, 446, 449
DialogResult, 445
OpenFileDialog, 446
otwieranie plików, 447
PrintDialog, 663
SaveFileDialog, 447
ShowDialog(), 445
wyświetlanie, 445
zapisywanie plików, 447
okrąg, 642, 643
on, 725, 730
OnClick, 557
OnDragOver, 537
OnPaint(), 653
OOP, 336
opakowanie, 690
OpenFileDialog, 446, 451, 627
OpenRead(), 448
OpenWrite(), 448, 477
operatory, 100, 105, 172
?:, 761
??, 761
++, 761
=, 761
==, 772
dwukropek, 304
operatory logiczne, 106
operatory warunkowe, 106
przeciążanie, 774
OR, 762
orderby, 717, 718, 721
organizacja klas, 144
otwieranie plików, 437, 451
out, 692
Output, 236
OverflowException, 496
override, 270, 276, 280, 281, 381

P

paczka instalatora, 47
PadLeft(), 762
Paint, 650, 651, 653, 745
podwójne buforowanie, 657
PaintEventArgs, 651
pamięć, 689
pamięć bazy danych, 47
parametry, 89, 167
parametry opcjonalne, 694
parametry wyjściowe, 692
przekazywanie przez referencję, 693
przekazywanie przez wartość, 693
typy danych, 167
wartości domyślne, 694
parametry typu, 368
Parse(), 490, 525, 693
partial, 97, 111, 767
Pascal, 234
pasek tytułowy, 73
PATH, 728
Pen, 644
pętle, 103, 107, 111, 115
break, 760
continue, 760
for, 103, 107
foreach, 367, 382
pętle nieskończone, 109
while, 103, 107
PictureBox, 52, 53, 54, 86, 204, 206, 208, 415, 429, 430, 612, 617, 621, 622, 632
pisanie kodu, 42, 79, 85, 132
platforma .NET, 82
pliki, 433, 436
EndOfStream, 441
File, 448
informacje o pliku, 448
odczytywanie, 441
okna dialogowe, 451
otwieranie, 437
przechowywanie obiektów, 464
sprawdzanie istnienia, 448
StreamWriter, 437
tworzenie, 437, 478
XML, 478, 785
zamykanie, 437
zapisywanie, 436, 437, 460
pliki binarne, 472, 479
obsługa, 479
wczytywanie, 476
widok szesnastkowy, 480
zapisywanie, 472, 475
pliki graficzne, 638
pliki projektu, 56, 81
pliki rozwiązania, 82
pliki wykonywalne, 56, 83
pliki zasobów, 623
pobieranie danych, 710
podejmowanie decyzji, 105
podgląd wartości zmiennych, 101
podgląd wydruku, 663, 664
podklasy, 258
podwójne buforowanie, 656
DoubleBuffered, 657, 659
Paint, 657
Point, 698
pola, 136, 148
kontrola dostępu, 224
pola prywatne, 223, 226
pola publiczne, 233
pola wewnętrzne, 235
pole tekstowe, 72, 150
odświeżanie, 151
pole wyboru, 113
polimorfizm, 336, 337, 363
połączenie formularza z bazą danych, 57, 68
porównywanie
liczby, 106
obiekty, 375, 378
pliki binarne, 477
potrzeby użytkowników, 45
powiązanie kontrolek z bazą danych, 70
primary key, 61
Print(), 662, 663
PrintDialog, 663
PrintDocument, 662, 663
PrintPage, 664
PrintPreviewDialog, 663
PrintTableRow(), 664
private, 223, 225, 226, 232, 238, 306, 321, 324, 558
procedura oczyszczania pamięci, 176
procedury obsługi zdarzenia, 531, 533, 535, 538, 539, 607
procedury składowane, 59
proces wdrażania aplikacji, 75
process assembly, 764
program, 46, 82, 91
argumenty wywołania, 482
budowa, 88
punkt wejścia, 90
program instalacyjny, 76
programowanie, 84, 232
programowanie obiektowe, 336, 585
ProgressBar, 770
ProgressChanged, 768
projekt, 48, 51, 149
budowanie, 74
Console Application, 276
katalogi, 81
pliki, 56, 81
Windows Forms Application, 80, 86
WPF Application, 786
projektowanie
formularze, 86
klasy, 124, 142, 154
Properties, 72, 194, 622
Properties.Resources, 623
prostokąty, 642
protected, 321, 324
prywatne pola, 223
prywatne składowe, 226
przechowywanie
dane, 355
obiekty w pamięci, 138
obiekty w plikach, 464
stan obiektu, 136
tekst, 473
wartości, 98
przechwytywanie wyjątków, 515
przeciążanie
konstruktory, 387, 456
metody, 385
operatory, 774
przekazywanie przez referencję, 693
przekazywanie przez wartość, 693
przepełnienie, 165

przerysowanie formularza, 347
przerysowanie kontrolek, 650
przesłanianie, 243, 262, 270, 280
przestrzenie nazw, 82, 88, 91, 97, 111, 764
przesunięcie bitowe, 763
przetwarzanie kolekcji, 367
przezroczystość, 637, 649
przyciski, 150, 171, 620
przyciski maksymalizacji i minimalizacji, 193
przypisanie referencji, 187
przypisanie wartości, 99, 105
public, 197, 223, 225, 233, 321, 324, 766, 767
Publish Wizard, 75
pułapki, 500
punkt przerwania, 101, 375
punkt wejścia programu, 90, 91, 92, 275

Q

Queue, 405

R

RadioButton, 206, 409
Random, 186, 195, 226, 581
  Next(), 359
Read(), 435
ReadAllBytes(), 473, 474, 477
ReadAllText(), 451, 484
ReadBlock(), 481
ReadBytes(), 476
ReadChar(), 476
ReadInt32(), 476
ReadKey(), 375, 763
ReadLine(), 441
ReadObject(), 783
ReadOnly, 395
ReadSingle(), 476
ReadString(), 476
Rectangle, 645
ref, 693
Refactor/Extract Method, 778, 779
Refactor/Rename, 779
refaktoryzacja, 778
  instrukcje warunkowe, 779
  metody, 778
  nazwy zmiennych, 779
referencje, 174, 175, 179, 182, 189, 275, 279, 466, 686
  efekty uboczne, 177
  null, 188
  przekazywanie parametrów, 693
  referencje interfejsów, 308, 309, 324
  referencje obiektów, 324
  referencje wielokrotne, 177
Refresh(), 653
rekurencja, 691
Remove(), 364, 368, 392, 618, 716
RemoveAt(), 368
Render(), 617
Renderer, 616, 628, 631, 657
  ResizeImage(), 639
renderowanie grafiki, 616
ReportProgress(), 769, 770
Reset Window Layout, 51
Resize, 639
ResizeImage(), 639, 640, 654
Resources.resx, 622
return, 89, 124, 125
Reverse(), 474
rozpowszechnianie aplikacji, 76
rozszerzanie klas, 265
rozszerzanie typu podstawowego, 702
rozwiązanie, 82
rozwiązywanie problemów, 154
równość, 772
RSS, 785
Run, 74
RunWorkerAsync(), 769
RunWorkerCompleted, 768, 770
rysowanie, 616, 628, 642, 654
  bitmapy, 641
  Brush, 644
  elipsy, 643
  formularze, 653
  Graphics, 644
  Invalidate(), 650, 651
  kolejność rysowania, 644
  kontrolki, 653
  linie, 643
  obrazy, 644
  okręgi, 643
  Paint, 650, 653
  Pen, 644
  pióro, 644
  podwójne buforowanie, 656
  problemy wydajnościowe, 637
  przerysowywanie, 650
  przezroczystość, 649
  Refresh(), 653
  tekst, 643, 645
  Update(), 653
  współrzędne, 643
rzutowanie typów, 164
  liczby na typ wyliczeniowy, 358
  rzutowanie w dół, 316
  rzutowanie w górę, 315, 318, 384
  typ wyliczeniowy na liczbę, 358

S

Save, 48
Save All, 48, 67
Save(), 457
SaveFileDialog, 447, 451
sbyte, 160
Scroll, 652
sealed, 321, 700, 701
Seek(), 435
sekwencje formatujące, 104
select, 717, 718, 721
SELECT, 46
select new, 729, 730, 731
Select Resource, 53, 54
serializacja, 464, 465, 468, 470, 477, 485, 607, 680
  [Serializable], 469, 470
  BinaryFormatter, 468
  DataContractSerializer, 782
  Dispose(), 681
SerializationException, 501, 502, 508, 606, 607
Serialize(), 468
Server Explorer, 58
set, 235, 237, 241, 245
Set as Startup Project, 767
short, 160, 163
Show Data Sources, 70
Show Next Statement, 497
Show(), 635
ShowDialog(), 445, 451
  DialogResult, 445
Size, 87, 645, 651
skalowanie obrazków, 640
składnia LINQ, 712, 727
składowe, 321
  składowe prywatne, 223
słowa kluczowe, 168, 197
  abstract, 328, 329
  as, 313, 690
  base, 282
  break, 461, 760
  case, 461
  catch, 503
  const, 214
  continue, 760
  delegate, 549, 550
  else, 105
  event, 534, 558
  finally, 508, 509
  for, 103, 107
  foreach, 367, 382
  goto, 761
  if, 105, 167, 460
  interface, 303
  internal, 321, 766
  is, 310, 313, 690
  new, 128, 279
  null, 188
  override, 270, 276, 281, 381
  partial, 97, 111
  private, 223, 225, 232, 321
  protected, 321
  public, 223, 225, 321, 766
  ref, 693
  return, 89, 124
  sealed, 321, 700, 701
  static, 135
  struct, 685
  switch, 461
  this, 187, 189
  try, 503
  typeof, 771
  using, 88, 454
  var, 730
  virtual, 270, 276, 281
  void, 124
  while, 107
  yield, 775
słowa zarezerwowane, 168
słowniki, 391, 628
  Dictionary, 391
  dodawanie elementu, 392
  klucze, 391, 392
  obsługa, 393
  określanie liczby par, 392
  pobieranie listy kluczy, 392
  usuwanie elementu, 392
  wartości, 391, 392
  wyszukiwanie wartości, 392
snippets, 85
Solution Explorer, 51, 54, 58, 82, 622
Solution Manager, 149
Sort(), 374, 375
sortowanie, 374, 376, 379
sortowanie obiektów, 377

specyfikacja, 394
Split(), 463
sprawdzanie implementacji interfejsu, 310
sprawdzanie wartości zmiennych, 106
sprawdzanie warunków, 106
SQL, 58, 59, 715, 732, 733
  instrukcje, 59
  procedury składowane, 59
  zapytania, 59
SQL Database, 58
SQL Server Compact Edition, 43, 731
SqlMetal.exe, 728
Stack, 405
StackTrace, 496
stałe, 214, 568
stan obiektu, 136, 465, 466
standardowa procedura obsługi zdarzenia, 537
standardowe okna dialogowe, 445
Start Debugging, 83, 94, 102
static, 135
StatusStrip, 193, 194
  konfiguracja, 194
Step Into, 498, 506, 551, 776
Step Over, 102, 497, 498, 506
sterta, 138, 689
Stop, 497
Stop Debugging, 56, 115
stos, 405, 407, 689, 691, 698
  kładzenie elementów, 407
  obsługa, 407
  podnoszenie elementów, 407
stos wywołań, 501
Stream, 434, 441
  Read(), 482
StreamReader, 441, 444, 449, 481, 484
  ReadBlock(), 481
StreamWriter, 437, 438, 439, 440, 444, 448, 449, 481, 484
string, 160, 163, 473, 702
String.Format(), 480, 593, 718
String.IsNullOrEmpty(), 290
String.PadLeft(), 762
StringBuilder, 763
struct, 685
struktura programu, 46
struktury, 685, 687, 698
strumienie, 434, 442, 468, 682
  Dispose(), 454
  FileStream, 435, 436
  GZipStream, 435
  łańcuchy strumieni, 442
  MemoryStream, 435
  NetworkStream, 435
  odczytywanie bajtów, 482
  odczytywanie danych, 435
  przesyłanie danych między strumieniami, 442
  Stream, 434
  StreamReader, 444, 481
  StreamWriter, 437, 481
  zamykanie, 449, 454
  zapisywanie danych, 435
  zmiana położenia wewnątrz strumienia, 435
style nauczania, 34
subskrypcja zdarzeń, 532, 535, 553
Substring(), 251, 481
Sum(), 718
switch, 461, 462
  break, 461
  case, 461
  default, 461, 462
sygnatura zdarzenia, 537
symbol łamania wiersza tekstu, 55
symbole matematyczne, 100
symulator ula, 565, 614
symulator wyścigów, 202
  architektura aplikacji, 206
  Bet, 207
  formularz, 204
  Greyhound, 204, 208
  Guy, 205
  interfejs użytkownika, 208
  klasy, 204
  obstawianie, 203
  wyścig, 203
  zawieranie zakładów, 209
system nawigacyjny, 123
system szesnastkowy, 480
system turowy, 412, 583
system zarządzania ulem, 289
System.Collections.Generic, 405
System.Drawing, 570, 633, 642
System.IO, 438
System.Linq, 710
System.Windows.Forms, 82, 88, 125, 765
System.Xml.Linq, 784

Ś

śledzenie przepływu w blokach try/catch, 506
śledzenie wartości zmiennych, 101
średniki, 104
środowisko programistyczne, 84

T

TabControl, 253
tabele, 60, 65, 715
  automatyczne generowanie identyfikatorów, 61
  klucz główny, 61
  kolumna ContactID, 60
  kolumny, 60, 62
  tworzenie, 60
  typy danych, 60
TableLayoutPanel, 451
tablica metod wirtualnych, 275
tablice, 183, 184, 361, 362, 371
  długość, 184
  elementy, 183
  indeks, 183
  Length, 184
  odwołanie do elementów, 184
  tworzenie, 183
  wartości elementów, 183
Take(), 718
technologia LINQ, 605
tekst, 473, 645
testowanie, 77
testy logiczne, 761
Text, 72, 73, 113, 624
TextBox, 126, 251, 395, 451
TextChanged, 255
TextReader, 441
this, 187, 189, 240, 537
Tick, 594, 595, 741
Timer, 193, 194, 594
  konfiguracja, 194
TimeSpan, 596
Title, 451
tło formularza, 639
ToArray(), 717
ToDateTime(), 457
ToDictionary(), 717
Toggle Breakpoint, 101, 498
ToInt32(), 762
ToList(), 717
Toolbox, 49, 50, 52, 557, 612, 624
  dodawanie kontrolek, 621, 626
ToolStrip, 607, 614
ToString(), 166, 217, 358, 381, 382, 383, 444, 457
TrackBar, 651, 652
true, 100, 160
try, 503, 505, 519
tryb Basic Settings, 497
tryb Expert, 497
tryb szesnastkowy, 497
TryParse(), 693, 696
tworzenie
  aplikacje, 43
  aplikacje Windows, 80
  aplikacje WPF, 786
  baza danych, 58
  diagram klasy, 142
  enumeratory, 776
  hierarchia klas, 264
  instancja, 131, 174
  interfejs użytkownika, 52
  interfejsy, 303
  katalogi, 448
  klasy, 92, 127
  klasy abstrakcyjne, 328
  kontrolki, 612, 621, 626
  kopie obiektów, 686
  listy, 373
  łańcuchy strumieni, 442
  obiekty, 128, 131, 161
  pętle, 103
  pliki, 437, 471, 478
  program, 82
  projekt, 48, 86, 149
  tabele, 60
  tablice, 183
  wyjątki, 516
  zmienne referencyjne, 174
typ wynikowy metody, 124
Type, 771
typeof, 771
typy akceptujące wartości puste, 695, 696
typy anonimowe, 725, 731, 780
typy danych, 98, 99, 159, 160, 189
  bool, 160
  char, 161
  decimal, 161
  double, 160
  enum, 357
  float, 160, 161
  int, 160, 163
  liczby całkowite, 160

object, 161
rzutowanie, 164
short, 163
string, 160
typy generyczne, 368
typy ogólne, 363
typy parametrów, 167
typy referencyjne, 687
typy wartościowe, 189, 371, 687
typy wyliczeniowe, 355, 357, 358

U

uchwyty okien, 682
uczenie się, 34, 35
uint, 160
ukrywanie informacji, 221, 229
ulong, 160
Unicode, 472, 473, 483, 484
unikanie powielania kodu, 304
UPDATE, 46
Update(), 653
uruchamianie aplikacji, 56, 74
UserControl, 626, 654
ushort, 160
using, 82, 88, 92, 197, 454, 519, 521, 570
usuwanie
elementy kolekcji, 585
katalogi, 448
kontrolki, 612, 625
obiekty, 176
UTF-8, 484
użytkownicy programu, 45

V

Value, 161
ValueChanged, 535
var, 730
VB.NET, 767
virtual, 270, 275, 276, 280, 281, 294
Visible, 117, 415, 624
Visual Basic.NET, 767
Visual C#, 78
Visual Studio 2010, 36, 41, 42, 43, 48
budowanie projektu, 74
Database Explorer, 58
Debug, 56
debugowanie, 56
edycja formularza, 55
Error List, 49, 50, 85
Form Designer, 86
interfejs użytkownika, 50
konfiguracja źródła danych, 58
nazwy plików, 51
pasek narzędzi, 49
Properties, 72
Publish Wizard, 75
Reset Window Layout, 51
Select Resource, 53, 54
Server Explorer, 58
snippets, 85
Solution Explorer, 51, 54, 58
Toolbox, 49, 50, 52
tworzenie projektu, 48
uruchamianie aplikacji, 56
Visual Studio 2010 Express Edition, 36, 48
void, 124, 151
vtable, 275

W

wartości, 391, 686
binarne, 161
logiczne, 160
null, 188, 695
szesnastkowe, 480
wartości domyślne, 694
wartości puste, 695
wartość wynikowa metody, 124
warunki, 106
Watch, 102, 499, 500, 505
wątki, 768
wbudowane kolekcje generyczne, 405
wczytywanie
dane binarne, 476
dane z kanału RSS, 785
pliki XML, 785
wdrażanie aplikacji, 75
where, 717, 718
while, 107, 111, 115, 197
wiązanie danych, 70
widoczność składowych, 322
widok szesnastkowy, 479, 480
Width, 624
wielkość liter, 243
wielokrotne instrukcje using, 454
wielokrotne wykorzystanie kodu, 261
wiersz polecenia, 482
Windows Communication Foundation, 782
Windows Form Designer, 87
Windows Forms Application, 80, 82, 86, 101
Windows Presentation Foundation, 786
właściwości, 136, 235, 241, 245
automatyczne, 237, 568
kontrolki, 72
prywatne, 236
tylko do odczytu, 571
WorkerReportsProgress, 770
WorkerSupports Cancellation, 770
WPF, 786, 787
WPF Application, 786
wprowadzanie kodu, 55
Write(), 435, 436, 437, 449, 473
WriteAllBytes(), 473, 474, 482
WriteAllText(), 451, 484
WriteLine(), 236, 437, 449
wstawianie
dane do bazy danych, 66
kontrolki, 86
punkt przerwania, 101
wybór opcji, 461
wybór źródła danych, 70
wyciąganie metod, 778
wydajność, 638
wygląd aplikacji, 73
wyjątki, 489, 491, 492, 493, 495, 510, 587
ArgumentNull Exception, 516
blok catch, 503, 505, 510, 522
blok finally, 508, 509
blok try, 503
DivideByZero Exception, 491
Exception, 492, 496, 510, 513, 519
FileNotFound Exception, 510
finalizatory, 683
IndexOutOfRange Exception, 492
informacje o wyjątku, 513
kilka bloków catch, 510
komunikaty, 499
konstruktory, 507
Message, 514
nieobsłużony wyjątek, 500, 510
NullReference Exception, 536
obiekty, 493
obsługa, 503, 524
przechwytywanie, 515
SerializationException, 501, 502, 508, 606
śledzenie przepływu w blokach try/catch, 506
tworzenie wyjątków, 516
unikanie wyjątków, 520
wiele bloków catch, 514
wyłapywanie, 503
wyłapywanie różnych typów wyjątków, 514
zgłaszanie, 515
wyliczenia, 356
wyłapywanie wyjątków, 503
wymagania użytkowników, 45
wyniki zapytania LINQ, 717
Wyprawa, 411
architektura, 416
atak, 417
Attack(), 423
broń, 426, 427
Direction, 420
Enemy, 420, 424
formularz, 414, 429
Game, 416, 417, 418
informacje o graczu, 422
IPotion, 428
mikstury magiczne, 428
Move(), 423
Mover, 420, 421
okno statystyk, 415
Player, 420, 422
poruszanie się, 420
poziomy, 419
Rectangle, 429
system turowy, 412
UpdateCharacters(), 430
użycie obiektów, 416
Weapon, 426
wrogowie, 424
wyrażenia lambda, 780, 781
wyrównanie kontrolek, 72
wyświetlanie komunikatu, 104
wyświetlanie okien dialogowych, 445
wywołanie metody, 187, 265, 691
ukryte metody, 279
wywołanie zdarzeń, 532
wzorce projektowe, 558

X

XAML, 786, 787
XDocument, 785
  Load(), 785
XML, 87, 478, 604, 784
XmlDictionaryReader, 783
XOR, 762

Y

yield return, 775, 776

Z

zachowanie obiektu, 136
zadania, 37
zakładki, 84
zamykanie
  pliki, 437
  strumienie, 449, 454
zapisywanie
  dane, 434
  dane binarne, 472, 475
  pliki, 436, 449, 451, 460
  pliki XML, 785
  projekt, 48
zapytania LINQ, 604, 711, 713, 714, 715
  LINQ to XML, 785
zapytania SQL, 59, 715
zarządzanie bazami danych, 43
zarządzanie pamięcią, 689
zasady programowania obiektowego, 336
zasięg składowych, 322
zasoby, 623
  obrazy, 641
  zasoby zarządzane, 676
zdarzenia, 215, 226, 531
  argumenty, 534
  Click, 546, 644, 649
  delegaty, 548, 558
  EventArgs, 534
  EventHandler, 534, 537, 544
  formularze, 545
  funkcje zwrotne, 554, 558
  generowanie, 531
  inicjowanie, 532
  KeyDown, 742
  KeyUp, 742
  łączenie w łańcuchy, 537
  metody sygnalizujące zdarzenia, 557
  MouseClick, 630
  nadawcy, 548
  nasłuchiwanie, 531
  obsługa, 255, 533
  odbiorcy, 548
  OnClick, 557
  Paint, 650, 653, 745
  PrintPage, 664
  procedury obsługi, 531, 535, 538, 539
  Resize, 639
  Scroll, 652
  standardowa procedura obsługi, 537
  subskrypcja, 532, 535, 553
  sygnatura zdarzenia, 537
  TextChanged, 255
  Tick, 594, 741
  ValueChanged, 535
  wywoływanie, 532
  zdarzenia wielokrotnie, 594
zegary, 594
  zdarzenia, 595
zgłaszanie wyjątków, 492, 515, 587
złożenia, 764
  złożenia biblioteczne, 764
  złożenia procesów, 764
zmiana
  dane obiektu, 182
  nazwy zmiennych, 779
  rozmiar bitmapy, 639, 640
zmienne, 98, 150, 162
  deklaracja, 98
  nazwa, 172
  przypisanie wartości, 99
  typ danych, 99, 160
  wartość, 98
  zmienne lokalne, 152
  zmienne referencyjne, 174, 308, 548
znacznik kolejności bajtów, 484
znak nowego wiersza, 401
znaki, 161, 472
  Unicode, 484
zwalnianie zasobów, 453, 676, 682
zwiększanie funkcjonalności klas, 700

Ź

źródło danych, 68, 707, 710
  konfiguracja, 69

Zobacz, jakie możliwości kryje język C#. To nie jest trudne!

Rusz głową! C#

C# to jeden z języków, dzięki którym możesz pisać przenośny kod. Nie musisz się martwić o to, jakiego systemu używa Twój klient. Najważniejsze, żeby posiadał środowisko uruchomieniowe: .NET Framework, Mono lub DotGNU. Czy nie marzyłeś zawsze o tym, żeby napisać kod raz, a potem bez żadnych dodatkowych nakładów uruchamiać go na różnych platformach? Twoje marzenia właśnie się spełniają!

Dzięki tej książce, należącej do cenionej serii „Rusz głową!", opanujesz język C# w mgnieniu oka! Tylko kilkaset stron dzieli Cię od swobodnego poruszania się w kodzie napisanym w tym języku. Każda z tych stron charakteryzuje się odpowiednią dawką humoru, doskonałą przejrzystością oraz perfekcyjnie przekazaną wiedzą. Czego się nauczysz? Przede wszystkim dowiesz się, jak stworzyć działający program w 10 minut. Następnie poznasz elementy programowania obiektowego — takie pojęcia, jak hermetyzacja czy dziedziczenie nie będą Ci obce! Kolejne strony przynoszą szeroką wiedzę z zakresu operacji na plikach, obsługi wyjątków oraz tworzenia interfejsu użytkownika. Wreszcie poznasz język LINQ służący do efektywnego operowania na zbiorach danych. „C#. Rusz głową!" to idealna propozycja dla wszystkich czytelników chcących rozpocząć przygodę z językiem C# oraz platformą .NET.

- Przygotowanie środowiska pracy, zapoznanie z Visual Studio
- Wsparcie Visual Studio dla programisty
- Anatomia programu
- Praca z debugerem
- Pętle, instrukcje warunkowe
- Elementy programowania obiektowego
- Typy zmiennych
- Referencje
- Tablice
- Hermetyzacja obiektów
- Implementacja interfejsów
- Typy wyliczeniowe
- Operowanie strumieniami danych
- Obsługa wyjątków
- Wykorzystanie języka LINQ do operacji na bazach danych i dużych zbiorach informacji
- Tworzenie interfejsu użytkownika

helion.pl
księgarnia internetowa

Helion

Nr katalogowy: 5873

Księgarnia internetowa:
http://helion.pl

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
http://helion.pl/promocje
Książki najchętniej czytane:
http://helion.pl/bestsellery
Zamów informacje o nowościach:
http://helion.pl/nowosci

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
http://helion.pl

Cena 99,00 zł

ISBN 978-83-246-2953-4

9 788324 629534

Informatyka w najlepszym wydaniu